

1 Haziran'da yürürlüğe girecek olan TCK ve diğer saldırı yasaları ile bugünümüz ve yarınımız ipotek altına alınmak isteniyor;

GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKALIM!

İşçi-köylü'den

**ÖNÜMÜZDEKİ
ZOR SÜRECE
HAZIRLANALIM!**

Sayfa 30

Emperyalist efendilerinin yeminli uşağı AKP hükümeti işçi ve emekçilere, onların öncüleri devrimci ve komünistlere yönelik saldırılarını artırarak hükümlerini korumaya çalışıyorlar. 1 Haziran tarihinden itibaren yürürlüğe girecek olan yeni TCK, kapsamlı saldırıları içinde barındıran bir saldırı paketi olarak algılanmalıdır. Tek tek kapsadığı saldırıların yanısıra, çıkarılacak olan yasalarla, topluma muhalif olan tüm kesimler büyük bir cendere altına alınmak istenecektir. Geleceğine, ekmeğine, işine, aşına sahip çıkanlara, çıkmak

isteyenlere ağır ceza maddeleri uygulanacaktır.

Geliştirilen milliyetçilik ve şovenizm dalgası Abdullah Öcalan'ın yeniden yargılanması tartışmaları ile birlikte kendini bir kez daha sokaklarda göstermeye başladı. Bu dalgayı elinde bir silah olarak tutan egemen sınıflar bu dönem Kürt halkı ve devrimcilere karşı saldırılarında kullanacaklardır. İşçi ve emekçilere yönelik çıkarılan saldırı yasaları, "sefalet ücreti" olarak tanımlanan "asgari ücret" in bile çok görülmeye başlanması önümüzdeki dönem yaşanacakların habercisi-

dir. Demokratik ve ekonomik hakların tümünü alma saldırılarına karşı çıkacak olanlar ve bunun karşısında gösterilecek olan tepkinin boyutunu saldırılardan anlamak mümkün.

İtirafçılığın ve her türden ihanetin dayatıldığı bu saldırılara karşı duruşun örgütlenmesi önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Binlerce askeri gücü ile T.Kürdistanı başta olmak üzere, gerillanın ayak bastığı bütün toprakları bombalayan devlet, bu saldırılarla geleceği teslim alamayacağını çok iyi biliyor. Bu gerçek bugüne kadar

yaşananlarla sabit olduğu gibi bundan sonra da bu gerçek değişmeyecektir. Kurulacak geniş eylem birliklikleri ile tüm bu saldırılara karşı tepkinin sokaklarda örgütlenmesi ve sokaklarda kazanılan hakların ancak sokaklarda geri verilmeyeceğinden hareketle, gücümüzü ve birlikteliğimizi sokaklarda göstermenin zamanıdır. Yönetenlerin büyük bir kriz yaşadığı, yönetilenlerin ise büyük bir tepki ve öfke biriktirdiği bugünlerde gelecek patlamaların öncüsü olma rolü, cüreti ve cesareti ile sürecin ihtiyaçlarına yanıt olalım.

KATLEDİLiŞİNİN 32. YILINDA BÜYÜK CÜRETLERİN ÖNCÜSÜ İBRAHİM KAYPAKAYA YOLDAŞI SAYGIYLA ANIYORUZ

Yoldaşlar, Türkiyeli işçi ve emekçiler, dostlar önderimiz İbrahim Kaypakkaya'yı anmak için düzenlenen bu etkinlikte hepimizi coşkuyla selamlıyoruz!

Sınıf mücadelesinin düz bir hat izlemeyeceğini, sık sık gerilemelerin de yaşandığını, yenilgilerin de alındığını hepimiz biliyoruz. Parti tarihimizdeki yenilgilerden biri de önder yoldaşımızı kaybetmemizdir. O, bizlere bıraktığı büyük eseri tamamlamadan, alçakça işkencehanelerde katledildi. Yarattığı tüm değerlere görkemli bir direniş de ekleyerek aramızdan ayrıldı. O büyük önderi ölümünün her yıl dönümünde saygıyla anmak bizler için ayrı bir görevdir...

Ülkemiz proletaryasının öncüsü olan partimiz TKP/ML gücünü kitlelerden ve kurucusu olduğu İbrahim Kaypakkaya'nın Marksist-Leninist-Maoist görüşlerinden almaktadır. Türkiye halkının büyük önderi İbrahim Kaypakkaya'yı işkencehanelerde yitirdiğimizde ne büyük bir kayıp aldığımızı asla unutmadık. Kesinlikle biliyoruz ki O'nu anmak, devrimi gerçekleştirecek yegane gücün halk olduğunu kavrayarak partinin önderliğinde kurtuluş için savaşmaktır...

Komünist önderimizin, partimizin kurucusunun, Marksizm-Leninizm-Maoizmin ülkemizdeki en ileri mevzisinin bizlere bıraktığı miras, sadece onun için savaşların değil, aynı zamanda **tüm halkın** mirasıdır. O'nun bizlere öğrettiği temel ilkelerden biri kitlelere güvenmektir. O her türden oportünizme karşı tüm sınıf savaşımının tarih boyunca kitlelerin devrimci mücadelesinden öğrenerek zirveye ulaştı. O, ancak kitlelerin mücadelesinin sayesinde tarihin ilerleyeceğini bize kendi yaşamıyla gösterdi. Şan olsun kitlelerin devrimci mücadelesine önderlik etmekte hiçbir tereddüt göstermeyen büyük öndere, **İbrahim Kaypakkaya**'ya.

İbrahim Kaypakkaya, devrim biliminin ülkemizdeki en ileri zirvesidir. O'nu bu düzeye yükselten dünya ve ülke gerçekliğini, sınıf savaşımının düzeyini kavrayarak uyguladığı bilimsel yöntemdir. O her zaman gerçekliğin bilenebilir ve değiştirilebilir olduğunu savundu; tabulaştırılan gerici düşünceleri deşifre etti ve kitlelerin zihninden bu tabuları söküp atmak için bu tabuları acımasızca eleştirdi.

Kaypakkaya yoldaş görünle yetinmeyen, sürekli inceleyen, sorgulayan, bütünü kavrayan ve parçayı bütün içinde tanımlayabilen bilimsel yaklaşımıyla ülke ve sınıf savaşım gerçekliğini bilimsel bir tarzda çözümlendi. Sınıf savaşımının en temel sorunlarına ilişkin berrak bilimsel devrim tezlerini geliştiren Kaypakkaya yoldaş, her türden burjuva ve küçük burjuva düşüncelerle arasında kalın bir çizgi çekerek, proleter bilinç ve duruşun en kararlı, ısrarlı, yılmaz savu-

nucusu oldu.

Kaypakkaya yoldaş, kitlelere gitmede, onların o muazzam gücünü harekete geçirmede ısrarlı, Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini kavramada tavizsiz ve uygulamada cüretli oldu! Marksizm-Leninizm-Maoizm'den başka hiçbir dünya görüşüne, hiçbir gerici değer yargısına tenezzül etmedi! **Marksizm-Leninizm-Maoizm'in evrensel tezlerini** Türkiye gerçekliği ile kaynaştıran Kaypakkaya yoldaş, geneli özele uyarılmanın ustasıydı.

Onun her konudaki temel görüşleri çöl sessizliğini ve zifiri karanlığı parçalayan, sönmeyen aydınlık bir fenerdir.

Önder yoldaş devrimimizin olmazsa olmaz 11 temel ilkesini tam bir kesinlikle ilan etmiştir. O devrimimizin temel ilkelerini saptayarak her türden reformist-parlamentarist anlayışa da büyük bir darbe vurmuştur.

Kemalizmin işbirlikçi sınıf karakterini tahlil edip, tezlerini deşifre ederek faşist özünü ortaya çıkaran Kaypakkaya yoldaş oldu. Kemalizmin dizginsiz bir Türk şovenizmi, halk düşmanı bir diktatörlük olduğunu belirten Kaypakkaya yoldaşın Kemalizm hakkındaki tezlerini, ülkemizdeki son politik-sosyal gelişmeler bir kez daha doğrulamıştır.

Yine Kürt ulusal sorununu uzak bir görüşlülükle, doğru bir şekilde çözümleyen Kaypakkaya yoldaş olmuştur. Ve bugün Mersin'de, Trabzon'da, Samsun'da yaşanan ırkçı-şoven saldırı dalgasına baktığımızda, Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetlerden emekçilere yönelik baskı ve katliamlara, Türkleştirme politikasına baktığımızda Kaypakkaya yoldaşın görüşlerinin **bilimselliği ve haklılığı** bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Kaypakkaya yoldaş Türk egemen sınıfların ezilen uluslara yönelik soykırım ve ulusal baskıların amansız düşmanı olmuş, Kürt ulusunu yok sayan anlayışlara karşı proletaryanın bilimsel öğretisini savunarak, Kürt ulusunun kendi kaderinin tayin etme hakkının ayrılıp devlet kurma hakkı olduğunu belirtmiştir.

Kaypakkaya yoldaş devletin faşist karakterini ortaya koyup, faşizmin bir devlet şekli olduğunu, parlamentonun maske olmaktan öteye bir işlevinin olmadığını tam bir berraklıkla açıkladı. Ve **faşist Türk devleti de 83 yıldır bunun doğruluğunu ispatlamaktan başka bir şey yapmıyor!**

Yoldaş Kaypakkaya ülkemizde demokrasi sorununun bir devrim sorunu olduğunu belirtirken günümüzdeki AB üyeliği tartışmalarına burjuvazi tarafından sokulan AB'nin ülkemize demokrasi getireceği saçmalıklarına ve bu yönlü beklentilere de yanıt vermiştir.

Yoldaşlar, Komünist Partisinin amaçlarına, savaşına ortak olan sizler yurtdışında

olmanıza rağmen halkımızın kurtuluş mücadelesinin bir parçası olmaya devam etmekle onurlu, devrimci bir tutumu ayakta tutmaktasınız. Partimizle attığınız her adım bizler için paha biçilmez değer taşımaktadır. Zayıflıklarımız, yetersizliklerimiz ataçağımız güçlü adımlara aşılacaktır. Zorlukların aşılmasında sizlerin katkılarını her zaman ihtiyaç duymaya devam edeceğiz; biliyoruz ki sizler geleceği sınıf savaşımının devrimci yönde gelişmesinde aramaktasınız. Bizlerin size duyduğu ihtiyacın kökeninde bu, ama sadece bu vardır.

Yoldaşlar, sizler devrimimizin yurtdışında yaşayan öznelersiniz. Sizler, bulunduğunuz ülkelerdeki anti-emperyalist, anti-kapitalist mücadeleye cesurca katılarak da devrimimize hizmet etmekte olduğunuzu bilmelisiniz. Ülkede veya bir başka yerde savaştığımız gerçek düşman nihayetinde kapitalizmdir. Bugün devrimimizin başarmak zorunda olduğu temel görevlerden biri emperyalizmin ülkemizdeki varlığına son vermek, O'nu yaşatan damarlardan biri olan patron-ağa devletini parçalamaktır. Devrimimizin gelişmesine sizlerin vereceği en büyük destek emperyalizmin bizimki gibi ülkelerdeki sömürüsüne karşı aktif bir şekilde mücadele etmenizdir. Bunun yolu kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının mücadelesine katılmanız, proletarya enternasyonalizmini sınıf düşmanlarına karşı savaşarak geliştirmenizdir.

Emeğin egemenliğine dayalı sosyalizm bugün her zamankinden daha fazla ihtiyaçtır. Bu ihtiyacın maddi gerçeğe dönüşmesini sağlayacak olan günümüzün çağdaş komünarları olan **Maoistlerdir**. Tüm dünyadaki kardeş Maoist partilerin devrim mücadelesini önderimizin bu ölüm yıl dönümün-

de, O'nun devrimci dayanışmaya, proletarya enternasyonalizmine olan mükemmel bağlılığı ile selamlamayı görev biliyoruz. Selam olsun kardeş Maoist partilerin muazzam mücadelesine... Sömürü ve zulüm sistemleri Maoistlerin önderliğinde gelişen ve gelişecek olan demokratik halk devrimi ve sosyalist devrimlerle er ya da geç alt edilecektir.

Komünist önder Kaypakkaya yoldaş katledilişinin 32. yılında anarken, O'nun bilimsel görüşleri emperyalizme-feodalizme komprador kapitalizme ve her türden gerici karşı mücadele, demokratik halk devrimini gerçekleştirme silahı olarak, yolunuzu aydınlatmaya devam ediyor.

Kitleler, Marksizm-Leninizm-Maoizm Bilimi ve Kaypakkaya yoldaşın devrim tezleri gücümüzün kaynağı, zaferimizin teminatı olmaya devam ediyor. Partimiz TKP/ML'nin ideolojik-politik önderliğinde, yenilmez savaş stratejimiz olan halk savaş silahıyla gelişimin önünde ki bütün gerici ve zorba sınıflar ve karanlık güçler alt edilecektir.

Bu görev bizlere verilmiştir. Marksizm-Leninizm-Maoizm bize bunu öğretmiştir. Bu göreve layık bir yaşam, bir örgütlenme, bir mücadele ancak parti önderliğinde gerçekleşecektir.

Şan Olsun Bu Görevi Yaratın Büyük Önderlere!

Hepinizi Parti ile daha fazla bütünleşerek İbrahim'in yolunda büyük adımlar atmaya çağırıyoruz...

Şan Olsun Büyük Önder Kaypakkaya'ya!

İbrahim Yoldaş Ölümsüzdür!

Türkiye Komünist Partisi /Marksist Leninist -Merkez Komitesi

Basına ve devrimci-demokrat kamuoyuna

Genel olarak emperyalizmin ve özelde Türkiye hakim sınıflarının halklara her yönlü saldırılarını tırmadığı bir süreçte, halkların kardeşliği ve devrimci dayanışma temelinde halkların ve devrimcilerin ortak mücadele kültürü ve hareketi daha da önem kazanmaktadır.

Uluslararası işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, dünyanın egemenlerine karşı işçi sınıfının ve emekçilerin enternasyonal dayanışma ve ortak mücadeleyi daha da yükselttiği bir gündür. Böylesi tarihi ve önemli bir mücadele gününde, 1 Mayıs işçi bayramında İsviçre, Zürih'te yaşanmış olan olumsuz gelişmeler işçi sınıfını ve emekçi halkları üzmüş düşmanlarını ise sevindirmiştir.

Bizler, aşağıda imzası bulunan örgüt ve partiler, 1 Mayıs'ta devrimciler ara-

sında yaşanan olumsuz gelişmeleri kesinlikle onaylamıyor ve devrimciler arası şiddeti kesin bir dilde kınadığımızı kamuoyuna bildirmek istiyoruz. Konunun muhatapları bu durumu mahkum ettiklerini ve gereğini yapacaklarını ilan etmişlerdir. Önümüzdeki süreçte de bu olayların devam etmemesi için üzerimize düşen sorumlulukları yerine getirecek ve benzeri olayların tekrar etmesine müsaade etmeyecek, benzeri olumsuzlukların olası tekrarı durumunda tavır alacağız.

Yaşasın Halkların Kardeşliği!

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

MKP İsviçre Örgütü, Kongra-Gel İsviçre Örgütü, TKP-Kıvılcım (İsviçre), TKP/ML İsviçre Örgütü, MLKP İsviçre, TİKB İsviçre Komitesi, DHKC (İsviçre), TKİP İsviçre taraftarları. 08.05.2005

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

IRAK YANGIN YERİ

“Halkın özgür iradesiyle katılımıyla” gerçekleştirildiği iddia edilen Irak seçimlerinin ardından emperyalist işgalcilerin ve işbirlikçi yönetimin istediği ve hayal ettiği hiçbir şey gerçekleşmedi. Ne direnişçilerin eylemleri bitti ne de başta ABD olmak üzere işgalcilerin sıkışmışlığı son buldu. Direnişler ve direnişçiler için “sonun başlangıcı” olarak değerlendirilen seçimlerdeki hesaplar “malesef” tutmadı. Hatırlanacağı üzere yapılan seçimlerin ardından Bush, Irak’ta belli bir rahatlamaya yaşayacağını düşünüyordu; kurulacak işbirlikçi yönetimle birlikte esas olarak Irak asker ve polis gücünü ülkeye konumlandırarak ve işgalden sonra her türlü bunalımı yaşayan askerini geri çekecekti. Seçimlerin hemen ertesinde “ABD’de yeni bir terörist saldırı olasılığı asıl şimdi arttı, çünkü Irak’ta kazandık” diye New York Times’ın köşe yazarları değerlendirme yapacaktı. Ancak “evdeki hesap”ların hiçbiri Irak’a uymadı. Bahsi baştan kaybedenler, yani hesapları baştan yanlış yapanlar bugün itibarıyla da kaybetmeye devam ediyorlar.

Bir süredir gündemden düşürülmeye çalışılmasının yanısıra, direnişçilerin artan saldırıları ile birlikte “terörizm” çığırıklığının canlı tutulduğu Irak topraklarındaki gelişmeler, dün olduğu gibi bugün de tüm bunları geride bırakarak, gerçekliğini koruyarak devam ediyor.

Nisan ayı ile birlikte yeniden artışa geçen saldırılar seçim planlarının alt üst oluşunun en somut delili. Direnişçilerin, geçtiğimiz ayın başlarında Talabani’nin Irak Devlet Başkanlığına seçildiği günlerde Ebu Garib Hapishanesi’ne yaptığı roketli saldırı yeniden yükselişe geçen eylemlerin startı niteliğinde oldu. Bu eylem işkencecilere ve Irak halkına gönderdiği anlamlı mesajın yanısıra işbirlikçi hükümeti “selamlama” niteliği de taşıyordu. Üstelik bu eylemi 70-80 kişi ile açıktan yapıyorlardı. Saldırı eylemlerinin bu nitelikte ve çapta yeniden görülmesi “terör” uzmanlarını da bir hayli şaşırtmış ve yapılan değerlendirme ve açıklamalarda “nasıl oluyor da ABD askeri güçlerinin burunlarının dibinde bu kadar kalabalık gruplar halinde ve böyle açıktan saldırılar düzenlenebiliyor” şaşkınlığını ifade etmek zorunda bırakmıştı.

Seçimlerden sonra direnişçilerin eylemlerinde göze çarpan görece durağanlık “seçimlerin başarısı” olarak lanse edilse de Irak’taki gelişmeler gerçekliğini koruyordu. Saldırıların azalması ile ABD askerlerinin kayıplarında bir azalma yaşansa da Irak halkı açısından aynı şeyi söylemek mümkün değil. Çünkü eylemlerin azalması ayda bin Iraklının ölümünü engellememiş, bu anlamda işgalcilerin saldırı ve katliamları kesintisiz sürmüştür.

ABD’li teorisyenlerin yaptıkları değerlendirmelere göre Iraklı direnişçiler bu süreci “güç biriktirme” olarak değerlendirdiler ve

“yeni bölgelere açılma hedefi” için bir değerlendirme süreci olarak kullandılar. Bunların yanısıra yine ülke basınına yansıyan haberlerde bu süreçte direnişçilerin denetim altında tuttukları bölgelerde bir azalma olmadı.

Bu arada Irak ordu ve polisi ise saldırıların görece sakinleştiği dönemlerde “ülkelerini koruma onurunu” sürdürürken, son eylem ve saldırılarla birlikte ülkeden kaçış “onurunu” yerine getirmekle meşguller.

Iraklı asker ve polisler için ilk saldırı Talabani’nin yemin töreninden 24 saat sonra gerçekleşti. Erbil’de KDP binası önünde toplanan gönüllü asker ve polis adaylarına yönelik yapılan intihar saldırısında 60 gönüllü polis yaşamını yitirdi. Ardından ABD askeri konvoylarına ve yine Iraklı asker polis noktalarına yapılan intihar saldırısı sonucu ABD tarafından verilen kayıpların sayısında artış yaşanmaya başlandı. Nisan ve Mayıs ayı saldırı bilançolarına kısaca göz attığımızda da bu tabloyu görmek mümkün.

Kerkük’ün Dibiz ilçesinde bir petrol boru hattına 10 Mayıs günü bombalı saldırı düzenlendi.

Irak’ın Kerkük kenti Dibiz ilçesindeki petrol boru hattının 3 ayı yerine döşenen bombalardan 2’si patlarken, 1’i Amerikan askerleri tarafından imha edildi. İki bombanın patladığı boru hattında büyük hasar meydana gelirken, çok miktarda ham petrol araziye aktı.

11 Mayıs günü Irak Petrol Bakanlığına havan topu ile saldırı yapıldı. Yapılan saldırıda büyük çapta maddi hasarın meydana geldiği açıklandı.

Yine aynı gün düzenlenen 3 intihar saldırısında en az 61 kişinin öldüğü, çok sayıda kişinin yaralandığı bildirildi.

Saldırıların en büyüğü Tikrit’te oldu. Saldırıda 27 kişinin öldüğü ve 60’dan fazla kişinin yaralandığı verilen bilgiler arasında.

Yine aynı gün Irak’ın kuzeyinde küçük bir kent olan Havica’da, bir askerlik şubesinin dışında düzenlenen intihar saldırısında 30 kişinin öldüğü, 35 kişinin yaralandığı, Bağdat’ın güneyindeki Dora mahallesindeki bir polis karakolu dışında bomba yüklü araçla düzenlenen intihar saldırısında da en az 4 kişinin öldüğü ve onlarca kişinin yaralandığı bildirildi. Eylemciler tarafından yapılan saldırıların örneklerini çoğaltmak mümkün. Ancak, durumun anlaşılması açısından sanırım bunlar yeterli.

İşgal ve saldırı karşıt öfkeyi büyütüyor

2. yılını geride bırakan işgal, hızından hiçbir şey kaybetmeden devam ederken halkın işgalcilere yönelik tepki ve öfkesi de artarak devam ediyor. Yapılan saldırıların ve uygulamaların tümü halkın büyük tepki ve öfkesine neden olurken, bu tepki ve öfke artık

sokaklarda ifadesini bulmaktadır.

Irak’ın başkenti Bağdat’ın batısında bulunan Ramadi kentinde, ABD askerlerinin bir kadını gözaltına alması üzerine yaklaşık 5 bin kişi sokağa döküldü.

ABD askerlerinin Henan Mennah isimli kadını keyfi bir şekilde gözaltına almasına büyük tepki gösteren Ramadililer sokaklara dökülerek, ABD karşıtı sloganlar haykırırken, Henan Mennah’ın serbest bırakılmasını istediler. “Henan Mennah’ı hemen serbest bırakın” yazılı afişler taşıyan halkın, eylemde “Terörist Bush” biçiminde sloganlar atması biriken öfkenin bir yansımasından başka bir şey değildir. ABD askerleri halkın sokağa dökülmesinin ardından gözaltına aldıkları kadını serbest bırakmak zorunda kalmışlardır.

Bunun yanısıra Türkmenlerin yaşadığı Telaar kenti ise büyük bir harabeye dönüştürülürken, Türkmenler açlık ve susuzluk tehlikesi ile karşı karşıyalar. İşgalin başından bugüne dek direnişten uzak duran Türkmenler, evlerinin ABD askerleri ve Iraklı milisler tarafından yıkıldığını, her gün uçaklardan üzer-

lerine kurşunlar yağdığını belirterek, işgalcilere ve işbirlikçi hükümete tepkilerini haykırıyorlar. “Bu yaşadıklarımızın sorumlusu ABD askerleri ve Iraklı milislerdir. Dünya bu yaşadıklarımıza sessiz kalmamalı, bu dramı görmeli” çağrısında bulunuyorlar.

Talabani’nin Irak halkına görev için yemin ettiği tarihten bugüne artan saldırılarla birlikte ABD’nin ve Iraklı milis ve polisin verdiği kayıpların sayısı 400 olarak ifade ediliyor. Özellikle polis ve asker noktalarına yapılan intihar saldırıları ve eylemcilerin yaptıkları açıklamalarda bu saldırıların artacağı yönünde beyanlar, önümüzdeki günlerde ABD için Irak cehenneminin tablosunu gösteriyor.

İşbirlikçi yönetim Irak halkının taleplerini karşılayamaz

Irak’ta ABD’nin yaşadığı tikanıklığı aşmaya çare olamayan işbirlikçi devlet yönetimi, halkın taleplerini karşılayamayacağı gerçekliğini çoktan göstermiş durumda. Saldırıların artması ile birlikte Talabani’nin “çözümü” bu saldırıların Kürt ve Şii milislerin de kullanılarak geri püskürtülmesi olmuştur. Bu öneri ABD tarafından ülkede iç savaşın çık-

ma tehlikesi gerekçesi ile şimdilik ret edildi. Ancak yaşanan çıkmaz derinleştikçe ve saldırılar bu tarzda devam ettiği koşullarda ABD’nin böyle bir seçeneği kullanmayacağını garantisini hiç kimse veremez.

Şii, Kürt, Sünni kesimleri içinde barındıran Irak yönetimi, şu sıralar bu kesimlerin taleplerinin nasıl karşılanacağı ve nasıl ortak bir noktada buluşturulacağı telaşı içinde. Kürtlerin Kerkük üzerinden özerklik pazarlığı, Şiiilerin dini noktalarda yoğunlaşan talepleri ve Sunnilerin beklentileri yönetimi zor duruma sokmakta. Tabii bunların yanısıra bir de Türkmenler’in azınlık olarak anayasada bulunmak, Kerkük’ün Türkmen bölgesi olarak kabul edilmesi gibi talepleri bulunmaktadır.

Hazırlanacak anayasada bu taleplerin tümünü ortak bir noktada buluşturmak ve karşılamak oldukça zor görülüyor. Zira bu taleplerin karşılanması talebini ülke içindeki dengeler belirleyecek. Direnişçilere karşı Kürt ve Şii kesimlerin harekete geçirilmesi plan ve pazarlığı bugün için çarpıcı bir durumdur. Henüz harekete geçirilmeyen ve bir kenarda duran bu silah kullanıldığı ve kullanılmayı kabul ettiği durumda ülke içindeki konum ve yer de belirlenmiş olacak. Bu anlamda hazırlanacak Irak anayasasının halkın talepleri üzerinden değil işgalci ABD ve onun işbirlikçilerinin arasında yaşanacak bu pazarlıkların ardından belirlenecek ve şekillendirilecektir.

ABD tarafından bu konu ile ilgili yapılan açıklamalarda Irak’ın iç işlerine karışılmayacağı demagojilerine yer verilse de hepimiz bunların boş bir laf olduğunu iyi biliyoruz.

Irak’ta petrol boru hatlarına yönelik yapılan saldırılar ABD’yi ekonomik açıdan her gün biraz daha zora sokarken, artan ABD karşıtlığı ve işgal altındaki topraklarda halkın “Terörist Bush” çığlıkları korkuyu ve tedirginliği gittikçe artırıyor. İşgalin bir başka adresi olan Afganistan’da da geçtiğimiz hafta binlerce insanın sokakta haykırdığı aynı slogan artan ABD karşıtlığının çok canlı fotoğraf karelerini oluşturuyor. Afganistan’da kalıcı ABD askeri üslerinin tartışıldığı bugünlerde halkın kabaran tepki ve öfkesine set çekemeyecek “çözüm” yöntemleridir. Halen 18 bin ABD askerinin bulunduğu Afganistan’da da durum ABD açısından Irak’tan farklı değil. Dünya ezilen halklarının gözünde lanetli bir adam olarak kendini gösteren Bush bu tepki ve öfkeyi zorla bastırmanın dışında hiçbir “çözümün” olmadığını çok iyi biliyor. Ancak bu “çözümleri” de öfke karşısında eriyor.

Irak yangın yeri olmaya ve işgalcileri yaktmaya devam ediyor. Yıllardır ambargo nedeniyle çektiği sıkıntılara işgalin acı ve sıkıntılarını da eklemiş bir halk, yağmalanmış, yıkık bir ülke... Bu tabloyu ancak halkın direnişi tersine çevirebilir. İşgalcilerin gücü bu yangını söndürmeye yetmediği gibi yangın daha da büyüyor ve büyüyecek.

Sınıfsal Bakış

1 MAYIS'IN ARDINDAN: SÜRÜKLENME Mİ, İLERLEME Mİ?

IMF 1. Başkan Yardımcısı Anne Krueger'in, bırakın yoksulluğu (1.780), açlık(668) sınırının bile neredeyse yarısı miktarındaki asgari ücreti (350) çok bulup, "azaltın" talimatı verdiği (06.05.05) ülkemizde; en "devrimci" işçi konfederasyonu DİSK'in yönetimi, 1 Mayıs'ta üyelerine "üretim araçlarını/fabrikamı/işimi seviyorum" pankartları taşıyordu. Birçok başka şey bir yana, sadece bu iki olayın birbirinden bağımsız olduğu iddia edilebilir mi? Emperyalist keneleri bu kadar pervasızca konuşuran hiç kuşkusuz sadece DİSK yöneticileri değildir. Bunda payı olanlar halk düşmanlarından başlamak üzere sayılmakla tükenmez ama, biz çuvaldızı kendimize batırmayı da unutmuyoruz!

Kimi yaklaşımlara göre, sınıf mücadelesinin yıllık bilançosunun alanlardaki yansıması, turnusolu olarak görülen; bunun ötesinde karşı-devrime yönelik bir gövde gösterisi, düşmana meydana okuma ve devrimci dayanışma anlamında değer ifade eden 1 Mayıs kutlamalarının bu yılki değerlendirmeleri gerek hakim sınıf çevreleri, gerekse de devrimci ve reformist kesimler tarafından önceki yıllara göre şaşırıcı zıtlıklar/taktikler ve değişik anlayışlarla çok çeşitli biçimlerde yapıldı.

Hakim sınıfların, burjuva basında gerek haber gerekse de kimi köşe yazarları aracılığıyla konuya yaklaşımı; işbirlikçi, gerici, reformist konfederasyonların/sendikaların, 1 Mayıs'ı, icazetli "bahar bayramı" içeriğinde, devrimcilerden soyutlama tavrını ve tutumunu meşurlaştırma amacını taşıyordu. Genellikle öne çıkarılan, alkışlanan yan bunlar olduğu gibi, yerilen ve lanetlenen bölümler kısmen anılan devrimcilere ait görünümler, eylemlerdi. Diğer yandan her seneki gibi, yine devrimci ve reformist grupların ciddi bir bölümü, en görkemli kortejin kendilerine ait olduğunu, yeri göğü inlettiklerini, iktidar yürüyüşü provası yaptıklarını vb. vb. ayıp olmasın diye diğer bir iki grubun da "idare eder" durumda olduğunu, geri kalanının ise esamesinin okunmadığını yazdılar. Hatta bir kısmı, adetten olduğu üzere, koyun sayar gibi yaptıkları hesaplama, "katılanların siyasetlere/örgütlere göre dağılımının kesin sonuçları"ni bile yayınladılar. Üstelik aralarında bunu yaparken utanmazca yalan söylemekten medet umanlar da oldu! Biz bu zavallılık ve acizlik karşısında; nitelik yanında hiç de küçümsemediğimiz nicelik konusunda, birbirimizle kıyas yerine başka rakamlar vermeyi ve kıyası ona göre yapmayı tercih ediyoruz:

30 milyon çalışan potansiyelinin bulunduğu ülkemizde, 12 milyon işçi bulunmaktadır. Bunların 600 bini sendikalarda örgütlüdür. Bu sendikalar 1 Mayıs'ta alanlara ülke çapında en iyimser tahminle 20 bin kişi getirebilmiştir. Çar-

ışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının verilerine göre 2004 yılının ilk 11 ayında ülkemizde sadece 30 grev yapılmış ve bu grevlere 3.557 işçi katılmıştır. Bu durum, 1990'da yapılan 458 greve 166 bin 306 işçinin katıldığı bilgisi ile birlikte değerlendirilecek olursa, gerilemenin boyutu daha iyi anlaşılacaktır. İşçi sınıfı bu örgütsüzlük ve bu mücadele acizine düşürülmüşken, 1 Mayıs'larda "seçim sandığı" kurmanın aymazlığı ortadadır. Traji-komik duruma düşen bu çevreler; aymazlıkta, ülke çapında 1 milyon emekçinin 1 Mayıs'ta kutlamalara katılacağını iddia eden DİSK yöneticilerini de yayan bırakmışlardır. Konfederasyonların/sendikaların, meslek kuruluşlarının, demokratik kitle örgütlerinin bir iki istisna hariç, kayıtlı üyelerinin ancak çok küçük bir bölümünü alana getirebilmesi, bu 1 Mayıs'ın değil, uzun yılların gerçeğidir. Bunun dışında, reformist, revizyonist partilerin genel tablosu da son yıllara göre çok ciddi bir değişim göstermemektedir. Ancak, devrimci çevrelerde, büyük çaplı olmamakla beraber, önceden de vurguladığımız üzere, fark edilir boyutta bir canlanma ve hareketlenme mevcuttur. Bu ilerlemede gençliğin kendini gösteren bir atak içerisinde olduğu da göze çarpmaktadır. Bunun ilerlemeye militan ve dinamik bir ruh katması açısından ayrıca önemli olduğunun da altı çizilmelidir.

Ele alınması gereken bir diğer husus ise, 1 Mayıs öncesinde vurgulanan, ırkçı ve şovenist saldırılara karşı ortak sesin güçlü bir biçimde yükseltilmesi gerektiğiydi. Bunun istenilen düzeyde gerçekleştirilemediği görülmüştür. Aslında sorun, bunun ötesinde, güncelin hiçbir 1 Mayıs'ta yakalanamaması ile ilgilidir. Ne günün özeline ilişkin ne de sınıf mücadelesinin gündemine ait sloganlar atılmakta, ortaklaşma yaratılmamaktadır. Siyasi çevrelerin büyük bir kısmı, kendi gündemleri çerçevesinde hareket etmeyi tercih etmekte, daha kötüsü, ağırlıklı biçimde kendi örgütsel propagandalarını yapmakta, mitingi kendilerini tatmin aracı olarak değerlendirmektedirler. Bu konuda komünistler dahil istisnaları bulunmadığını söylemek gerekiyor.

1 Mayıs; en kitlesel katılımın gerçekleştiği İstanbul'da, gerici ve reformistlerce oluşturulan tertip komitesinin bütün gayretlerine karşın, kızıl rengin sergilenemediği bir etkinlik olmuştur. Ancak, Taksim'den vazgeçilmesi, söz hakkı alınmaması, yürüyüş kolunda gerilerde yer alıp alana geç girilmesi vd. bütün tavizler 1 Mayıs'ın "devrimci" içerik kazanmasını engellemiştir. Bu durumun önümüzdeki 1 Mayıs'lara ciddi bir deneyim taşıdığı açıktır. Her zaman savunduğumuz gibi; demokratik kitle çizgisi, kitlenin "çok/yoğun" olduğu yerde bulunmak anlamına gel-

mez/gelmemelidir. Kimi durumlarda, tam aksine, ayrı duruş sergilemek "demokratik kitle çizgisi"nin tam da gereğidir. Bunu, belirleyecek olan o günün koşullarıdır.

Ülke çapında gerçekleşen kutlamaların kitlesellik bakımından düşük (son 10 yıllık dilim açısından bir dizi alanda fazla) olmasına rağmen yaygınlığı (46 yerleşim birimi- birçok yerde uzun yıllardır ilk kez) önemsenmelidir. Pazar günü olmasına karşın buralarda da işçi sınıfının katılımının zayıflığı dikkat çekici boyuttadır. TEKEL, THY, PETKİM, ERDEMİR, TÜPRAŞ ve Seydişehir Alüminyum'un özelleştirilme planlarından/hesaplarından başka, işçi ve emekçi haklarına yönelik hak gasplarının ve yeni saldırı yasalarının peşi sıra geldiği koşullarda, katılımın düşüklüğü bizi dönüp dolaştırıp aynı tartışma noktasına getirmektedir.

Daha 6 aydan kısa bir süre önce, SEKA direnişi sürecinde, başta TEKEL ve Telekom işçileri ile onu takip eden dönemde kamu emekçilerinin yaygın protesto eylemleri ve direnişleri hatırlanacak olursa, bu kitlelerin 1 Mayıs alanlarına taşınmamış olması, "anlaşılmaz" bulunabilmektedir. İşçi sınıfının mevcut sendikalarındaki örgütlülüğü ve yürüttükleri eylemlerin içeriği doğru analiz edilemediği takdirde, bu şaşkınlık hep yaşanacaktır. Bu durum, "işçi sınıfı"na bilinçsiz bir "önderlik" misyonu biçenler açısından da, aynı cephede kulaç atan işçiler açısından da böyledir.

Grevlerde, direnişlerde, eylemlerde pişmeyen, eğitilmeyen işçiler, sendikalarda sınıfının bilimiyle tanışmayan proleterler; 1 Mayıs'lara katılmayacak, hasbelkader gittiği takdirde ise halay çekmek, horon tepmek ve burjuvazinin ajanlarının eline tutuşturduğu, üzerinde bugün "fabrikamı" yarın "patronumu seviyorum" yazan dövizleri taşıyacaklardır. Bugün, Türk-İş, DİSK, Hak-İş ile bağlı çoğu sendika yönetimleri, hakim sınıflar için yüksek düzeyde hizmet görmektedirler. KESK'in 15 Mayıs'ta sona eren 2. Olağan Genel Kurulu ile bu sınıf işbirlikçileri ile sürüklendiği bataktan çıkış yapma iradesi gösteremediği anlaşılmıştır. Hakim sınıflar, gerici, faşist, reformist sendikaların katkılarının çok önemli olduğunu bilmek ve bundan sonuna kadar yararlanmakla beraber, gidişattan son derece rahatsız durumdadırlar.

Temmuz ayında resmileşmesi beklenen "gizli Anayasa" konumundaki Milli Güvenlik Siyaset Belgesi (MGSB)'nin para-medya da yer alan taslağı, bu durumu belgelemektedir. Taslakta, iç güvenlik tehditleri arasında, 1980'li yılların ardından ilk kez "bölücü terör" ile birlikte "aşırı sol"a (silahlı sol örgütler) yer verildiği belirtilmektedir. Öncekinde değinilen "ülkücü mafya" ifadesinin çıkarıldığı, şeriatçı faaliyetlerin kapsam içi tutulmaya devam edildiği belgede, bu kez, "öncelik" belirlemesi yapılmaması da ayrıca "dikkat çekici" olarak ifade edilmektedir (15.05.05). Genelkurmay, Dışişleri ve İçişleri Bakanlıkları, Başbakanlık ve MİT'ten gelen raporlar doğrultusunda oluşturulan taslakta, "iç güvenlik" ön planda tutu-

lurken, altı önemle çizilen ortak saptama; yoksulluğun ve işsizliğin ekonomik "suçları" artırdığı ve daha da artıracığı, bu gidişatın "sosyal patlama" ve "ayaklanma"lara varabileceğidir (10.05.05). Ekonomik parametrelerin yaşamla ilgili olan gerçekçi verileri, yoksullaşmanın büyüdüğünü gösteriyor. Yüzde 9.9'luk büyüme ve enflasyonda tek haneli rakamların eşğine düşme olarak sunulan "başarı"nın; ne halkın zenginleşmesine yol açan bir "gelişme" ne de hayat pahalılığında "azalma" olmadığı; IMF-DB programları açısından kısmi bir değerinin bulunduğu, halk açısından tam tersi sonuçlar doğurduğu; yaşananlar ve başka verilerle daha ilk anda çürütülmüş bulunuyor. Cari işlemler açığının 2002-2004 döneminde 1.5 milyar dolardan 15.5 milyar dolara çıktığı, dış borç stokunun yüzde 24 arttığı koşullarda devletin açmazı bütütü derinleşmişken; 2002'den bu yana en zengin yüzde 20'lik nüfus dilimi ile en yoksul yüzde 20'lik bölüm arasındaki gelir farkı 20.1'den 23.9 misline çıkmıştır. İşsizliğin ivmesi katlanarak büyürken (Resmi makamların-DİE-2.7 milyondan söz ettiği ülkemizde en kötü hesaplamayla 12 milyonun üzerinde işsiz bulunmaktadır. Tarhan Erdem, 26.04.05, Radikal) her türlü istatistiki sahtekarlık bu durumu örtememektedir. Bu tablonun sınıfsal çelişkiyi derinleştirdiği nesnel bir gerçeklik olmakla beraber, sınıf mücadelesini aynı oranda keskinleştirdiği söyleyemez. Bu durumun "aynı oran" bir yana, "yeterli oran"da bulunduğunu söylemek için fazla iyimser olmak gerekmektedir. Bununla beraber, son yıllar dikkate alındığında, gerek ileri kitlelerin basıncı ve hareketliliği, gerekse de komünist ve devrimci güçlerin anti-emperyalist, anti-faşist, ekonomik, demokratik, akademik mücadele ve direniş hattında, çoğu kez birlikler de oluşturarak sahne alınındaki fark gözle görülür ilerlemenin mevcudiyeti, bir başka saptama olarak kaydedilmek durumundadır. Ancak bu koşullarda, her iki gücü buluşturan bir zemin yakalanması ve devrimci güçler içerisinde komünistlerin inisiyatif sahibi olması gibi, ilerlemenin öncelikli sorunlarının kısa vadede çözülmesi mümkün gözükmemektedir.

Sınıf mücadelesini ileri taşımanın önündeki en büyük engeli oluşturan önderlik ve örgütlülük sorunlarının çözümünde; şehirler açısından sürece müdahale, demokratik halk devrimimizin yegane yolu olan halk savaşı perspektifi ile ele alındığında; düşmanın siyasi aydınlanma kampanyaları ile yoğun biçimde teşhiri ve en geniş güçlerin seferber edilerek yıpranma sürecinin hızlandırılması taktiği çıkmaktadır. Silahlı ajitasyon ve propagandanın etkili bir biçimde işletileceği bu kampanyalar döneminde, bir süredir sağlanan devrimciler arası eylem birliklerinin sürdürülmesi için gerekli özenin gösterileceği muhakkaktır. Bu süreç, gerilla alanlarında yürütülen mücadeleyi, hem verilen alanda daha güçlü hem de ülke çapında etkin kılmayı hedefleyerek ilerlemek zorundadır. Aksi takdirde başlıktaki sorunun yanıtı, "sürüklenme" olarak verilecektir.

2005-2007 yılları arasında kapsayan toplu sözleşme sürecinde deri patronları ile Deri-İş Sendikası arasında sosyal haklarda bir anlaşmaya varılmış ancak ücret artışında anlaşma sağlanamamıştı. Bunun üzerine sendika yasal süreci başlatmıştı. Patronlarla anlaşma sağlanamayınca Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi grev kararı aldı ve bu kararı 10 Mayıs Salı günü fabrikalara astı. 6 iş günü içerisinde anlaşma sağlanamazsa 60 gün içerisinde sendika istediği bir tarihte grevi uygulamaya koyacak. Biz de İşçi-köylü gazetesi olarak toplu iş sözleşmesi sürecini ve gelişmeleri öğrenmek ve okurlarımıza iletmek amacıyla Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Sekreteri **Mustafa Yiğit**'le röportaj yaptık.

“BEDEL ÖDENEREK KAZANILAN HAKLARIMIZDAN ASLA TAVİZ VERMEYİZ!”

-Bize kasaca süreci özetler misiniz?

Mustafa Yiğit: 2005-2007 toplu sözleşmesine Şubat ayı içerisinde başlarken gerek ülkedeki işçi sınıfının durumunu gerekse de diğer işkollarındaki toplu sözleşmeleri bir bütün olarak ele alıp değerlendirdiğimizde, diğer işkollarında kazanılmış haklara yönelik bir takım haklardan ödün vermelerin başladığını gördük. IMF'nin ülkemize dayattığı politikaların uygulandığı, esnek üretimin uygulandığı, enflasyonun gerçeği yansıtmayan düşüşü vs. saldırıların olduğu bir ortamda toplu sözleşme sürecine girdik. Tabi ki Türkiye'deki gelişmelerden bağımsız olmayarak

Tuzla Deri Sanayiinde greve doğru

deri işverenleri de diğer işkollarındaki toplu sözleşmeleri de takip ederek, 150 yıllık hakları geri alma noktasında bize dayatmalarda bulundular. Biz de kesinlikle bu dayatmaları kabul etmeyeceğimizi, bize bu mantıkla geldikleri taktirde sürece başlarken yasal süreci tamamlayıp greve çıkacağımızı söyledik. İşveren cephesi bizim bu kararlı tutumumuzu görünce, yeni bir madde getirmede, biz de yeni madde getirmeyerek, sosyal haklarda anlaşarak ücret maddelerine geldik. Ücret maddelerine gelince işverenler yüzde 5 gibi komik bir rakamla geldiler. Biz 2003 yılında da bu senaryoyla karşılaşmıştık, 324 arkadaşımız kapıda kalmıştı. Şube başkanımız ile şube sekreterimiz tutuklanmış, yaklaşık 40 gün Kartal F Tipi Hapishanesi'nde kalmışlardı. Bunun üzerine dayatmalar devam etmişti ancak o zaman da patronların oyunlarına gelmeyecek gerek Tuzla yönetiminiz gerekse merkez yönetimimizle birlikte süreci lehimize çevirmiştik. Bu sürecin de altından kalkacağımıza inanıyoruz.

“DERİ-İŞ ÜYESİYLE BÜTÜNLEŞMİŞTİR”

-Fabrikalara grev kararı asıldı. İşçilerin şu anki durumu nasıl?

M. Yiğit: 1 Mayıs işçilerin birlik, mücadele ve dayanışma gününde de görüldü ki Deri-İş alanlarda olmuştur. Bir kere daha kendini göstermiştir ki Deri-İş işçisini toplamış, işçisiyle sendika bütünleşmiş, işyeri komitelerini oluşturarak bu sürece müdahale etmiştir. Geçtiğimiz Salı günü de fabrikalara grev kararı astık. Şu anda 6 iş günü içerisinde işverenlerin tutumu devam ederse grev kararlarını alacağız. Grev tarihleri belirleyeceğiz. Bunun içinde gerek Aydın'da gerek Şifa Mahallesi'nde bildiriler dağıtarak insanları bilgilendireceğiz, destek isteyeceğiz.

-Kamuoyu, DKÖ'ler, Türk-İş'e muhalif sendikalar ve diğer kurumlardan mücadelenize yeterince destek var mı?

M. Yiğit: Kısmen. Yani yeterince bir sahiplenme görmedik. 27 Nisan'da Sanayi'de yaptığımız basın açıklamasına belli duyarlı kesimlerden Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) Türkiye Seksiyonu, DEHAP Tuzla örgütü ve bir-

kaç kurumdan destek gördük ama greve çıktığımız dönemde böyle bir birlikteliğin olabileceğini düşünüyoruz. Bunu nerden biliyoruz? Kitle örgütlerinin bir kıvılcıma destek, omuz verdiklerini daha önce de gördük. Bunu SEKA'ya, TELEKOM'a, TEKEL'e verilen desteklerden biliyoruz. Bu yönlü çağrılarımız da olacak. Bizi de yalnız bırakmayacaklarını biliyoruz. Önce kendi üretimimizden aldığımız gücümüze güveniyoruz, ardından da dostlarımıza güveniyoruz. Bunu pekiştirerek geliştireceğiz mücadelemizi.

-Bundan sonra neler yapmayı düşünüyorsunuz?

M. Yiğit: Şu anda işyeri toplantıları yapıyoruz. Bildiriler basarak Aydın'da, Şifa Mahallesi'nde halkı, esnafı dolaşyoruz, kahvelere giderek sürecimizi anlatıyoruz. İnsanları birlikte hareket etmeye çağırıyoruz. Bu kısa zaman içerisinde bunları yapmaya devam edeceğiz. Önümüzdeki günlerde yönetim toplantımızı yapıp grevi uygulama kararlarımızı asacağız. Şu anda yine işyerlerindeki mesailerimizi kaldırdık, ilerleyen dönemlerde üretime yönelik iş yavaşlatmalar da gündemimizde. Greve gireceğimiz süreç içerisinde bunları başlatacağız, üretimden gelen gücümüzü kullanacağız.

-Deri-İş koluna bağlı diğer bölgelerde, Çorlu, İzmir, Uşak ve Bursa'daki durum hakkında bilgi verebilir misiniz?

M. Yiğit: Çorlu'da şu anda bir çalışma var. İleri Deri diye bir firma var, orada direnişimiz var. Yalnız, daha başarılı bir şekilde sonuçlandıramadık. Tek kaldığımızda başarılı da olamayacak. Gerek Çorlu'daki temsilci arkadaşımız gerekse de diğer arkadaşlarımız üzerine düşen görevleri yapmaya çalışıyorlar. Şu anda İzmir'de örgütlülüğümüz var. Orada da çalışmalarımız devam ediyor. Örgüt-süz yerleri örgütleme çalışıyoruz. Ama diğer sorduğunuz yerlerde bir çalışmamız şimdilik yok. Köklü firmalardan iflas edenler var, fabrikalarını kapatanlar var. Şu anda gerçekten de deri sektöründe kriz var. Her ne kadar “enflasyon düşüyor, yüzde 9 gibi

büyüyoruz” denilse de bu gerçeği yansıtmıyor. Milyonlarca işsiz var ve bu gitgide artacak gibi görünüyor. Çünkü herhangi bir yatırım yok, yatırım yapmaya yönelik bir çaba da yok. Olmuyunca sanayici de, örgütlü, sendikali, sigortalı işçilerin üzerine tüm vergiyi bindirmeye çalışıyor. Bu son çıkan yasalarla birlikte iş güvencesi yasa-sının 30 kişiye çıkarılması, taşeronlaştırma, esnek üretim vs. saldırılar işverenlerin önünü açtı. Bir firmanın içerisinde 4-5 tane firma var. Özel yerlerde örgütlenmek daha da zorlaştı. Kamu da gitgide özelleştirilerek tasfiye ediliyor. Yıkım politikaları uygulanıyor. Özelleşen yerlerde doğru dürüst işçi alınmıyor. Bizim de kamuya bağlı örgütlendiğimiz yerler vardı. Sümerbank kunduraları vardı. Onlar da kapatıldı, özelleşti sözünü ona ama hiçbir işçi çalışmıyor. Bundan on yıl önceye kadar bizim sendikamızda örgütlü, kamuda 2 binin üzerinde insan çalışıyordu. Şu anda sadece Beykoz'da 70 kişi var. Orada da emeklilikleri gelenleri hemen gönderiyorlar. Diğer alanlarda da pek iç açıcı durum yok. Bir takım çalışmalarımız, düşüncelerimiz var ama daha pratikte bir şey yok.

-Bizimle röportaj yaptığınız için teşekkür ediyoruz.

M. Yiğit: Sorunlarımızı duyarlı olduğunuz ve kamuoyuna taşıdığınız için ben de size teşekkür ediyorum. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

DENETİM VE DİSİPLİN ÜZERİNE

Bilindiği üzere her örgüt bir ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıkar. DDSB de ihtiyacın ürünü olarak yaratılmıştır. İşçi sınıfının sınıf bilinçli ileri kesimlerini bünyesinde toparlamak, sınıfın dağınkılığını gidermek, sarı devlet sendikacılığına karşı sınıf sendikacılığı ilkelerini hayata geçirerek çekim merkezi oluşturmak, yetkinleştikçe de açık politik mücadele vermek DDSB'nin genel hedefleridir. Bu hedeflere bağlı faaliyet sürdürmek isteyen işçiler işçi sınıfının ulusal ve uluslararası mücadele deneyimlerinden ortaya çıkan ilkelerini, disiplinini tanıyarak gönüllülük temelinde mücadeleye başlar ve faaliyet sürdürür. Aynı şekilde gönüllülük temelinde de mücadeleyi bırakabilir. İçinden geçtiğimiz süreçte bu hedefleri yaşama geçirmek için iddialarla örtüşen sıkı bir pratiğe ve mutlak bir tutarlılığa ihtiyaç vardır. Tam da bu noktada sürdürdüğümüz faaliyet sürecinde esnek bir denetim ve disiplin mekanizması oluşturmak ve işletmek işin olmazsa olmazdır. Bu mekanizma ancak işlevli bir komite faali-

yetiyle sağlanabilir. Sendika ve DKÖ'lerde uygulanan esnek disiplin çoğu kez yanlış algılanabilir. Esnek disiplin, disiplinsizlik, başboşluk değil keyfiyet hoşuna giden kararlara uyma, gitmeyenlere uymama, görüntüde uyma özde ise açık, dolaylı direnç gösterme hiç değildir. Oldukça kaygan bir zeminde olan sendikalarındaki denetim-disiplin meselesi yaşamsal derecede önemlidir. Bu mekanizma sağlam temeller üzerine inşa edilmedikçe, kolektif bir zemine oturtulmadıkça tehlike büyüktür.

Fabrikalardan çıkardığımız, çıkaracağımız kısmen duyarlı işçilerin siyasal olarak zayıf, yarı aydın, yarı lümpen özelliklere sahip oluşu bu arkadaşların hızla sınıf bilimine dayalı eğitilmesini, kolektif yaşama kazandırılmasını zorunlu kılar. Daralma, tıkanıklık bu yöntemle aşılır. Yine öne çıkan DDSB faaliyetçileri kendilerine beklentilere, iddiaya uygun çekidüzen vermelidir. Özel yaşamla devrimci yaşam arasında “tersten” kalın duvarlar çeken çifte kimliklerin maskeli baloyu andıran yaşamları, pro-

leter yaşam tarzına dönüşmeli/dönüştürülmeli. Burada denetim disiplin mekanizması devreye girer, ilişkileri olması gereken zemine oturtur. İlişkilerin doğru önderlik etrafında sevk ve idaresini sağlar. Bu sağlanmazsa/sağlanamazsa bir dönem devrimci, demokrat, sömürü düzenini yıkıcı iddiasında olanların bir dönem sonra sömürücü sistemin parçası ve koruyucusu olması kaçınılmaz hale gelir. Bu tehlikenin panzehiri ideolojik, siyasal, örgütsel düzlemde yetkinleşmedir, buralardan beslenmektir. Bu olmadığında bürokrat çizgi cezbedici ve çekicidir. Yıllardır ezgin, itilip kakılan, insafsızca sömürülen, aşağılanan, adam yerine konmayan, sınıfın içinden çıkmış/çıkarılmış kimi “öncü”lerin nasıl radikal bir yabancılaşma yaşadığına, içinden çıktığı sınıfa sınırsızca nasıl ihanet ettiğine çokça tanık olmuşuzdur/olmaktayız. Bu anlamda bir düzeltme hareketi ve sarılmaya ihtiyacımız vardır. Kuşkusuz bir anda, bir hamlede ve kısa bir sürede sorunların ortadan kalkacağı/kaldırılacağı hayaline kapılmamalıyız. Gerçekçi olmalı, sorunlarımızı neden sonuç diyalektiği içinde ele almalı, öncelikli olanları öne çıkararak kısa, orta, uzun vadeli planlar yaparak sürece müdahale etmeliyiz. İşin öznesi olmalıyız.

Doğal olarak bu düzeltme hareketi, hamlesi kendimizden başlamak zorunda. Evimizin

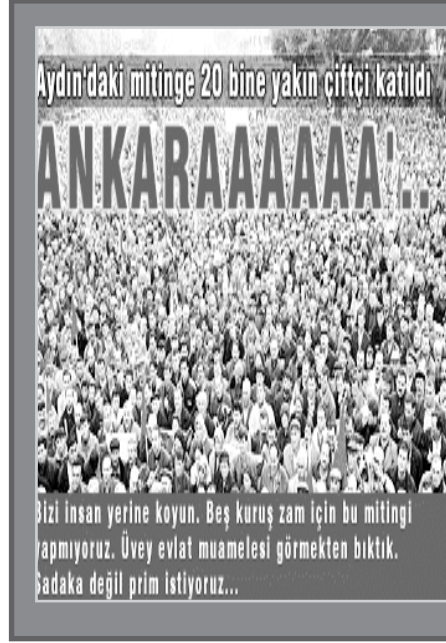
önünü temiz tutmalıyız ki başkalarının evlerinin önünü temiz tutmalarını isteyebilelim. Müdahaleye başladığında iflah olmaz küçük burjuva unsurların her türlü entrika, kara çalma, yoldaşlar arasında güvensizlik yayma, partinin, devrimin, sınıfın sorunları konusunda şaibeler yaratma, kafa kol ilişkilerini, feodal, hemşehri ilişkilerini örgütlülüğe karşı kıskırtma, örgüt kademelerini yatay ilişki zorlamalarıyla bencil burjuva yaşam tarzının statükosunun korunmasına yönelik harekete geçirme çabaları ve nihayetinde en uç noktada düşmana sığınacağı düşmanla dolaylı, açık ilişki kurabileceği gözönünde bulundurulmalıdır. Çıkmışların törpülenmesi, daralmanın aşılması, eğitim, örgütlenme, yoldaşlık ilişkilerinin tesis edilmesi, kolektif yaşamın canlandırılması ve güçlendirilmesi vb. birçok noktada emeğe, emeğin yoğunlaştırılmasına ihtiyaç vardır. Etkin olduğumuz alanlarda Türkiye işçi sınıfının yüzakı diyebileceğimiz pratik eylemler, yarattığımız mütevazı mevziler hangi yoldan yürüyeceğimizi gösteren referans noktalarıdır. Komünist önder İbrahim Kaypakaya'nın faşist TC tarafından katledilişinin 32. yılında İbrahim'i anmak ve İbrahim gibi bir öndere sahip olmak ayrıcalığını göstermek, tarihsel sürecin omuzlarımızı yüklediği görevleri yerine getirme çabası ve mücadelesiyle önemli, anlamlıdır.

Köylü eylemlerine genel bir bakış-2

Tarım Bakanlığı'nın hazırlamış olduğu "AB için Tarımda Müzakere Yol Haritası"nın ana noktalarından birini kırsal alanda sanayiye geliştirerek tarımla geçinen köylülüğün sanayi ve hizmet sektörüne kaydırılması oluşturmaktadır. Peki varolan şartlar altında bu hedef ne kadar gerçekçidir?

Diğer bir ayağını gümrük sınırlarının kaldırılması ya da gümrük vergilerinin düşürülmesi oluşturuyor. Her ülke kendi üreticisini gümrük duvarlarıyla kanun ya da güvence altına alır. Zaten ayakta duramayan ülke üreticisi, ürününü ihraç edip emperyalist ülkelerin üreticisiyle rekabet edebilme şansı yokken, tek pazarı olan ülke içinde de gümrük vergilerinin düşürülüp, ürün ithal edilmesi ülke üreticisinin yıkımı, imhası demektir. Bunun en iyi örneklerinden biri son dönemlerde basında yer alan mısır ithalatıdır. 2004/7307 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla 31.08.2004 tarihine kadar geçerli olmak üzere %70 olan gümrükler %25'e düşürülerek 900.000 (dokuzyüzbin) ton mısır ithal edilmesine izin verilmiştir. (Bu vurgun Maliye Bakanı Unakıtan'ın oğluna yaptırılmıştır. Bakanlar Kurulu kararıyla) Türkiye'de mısırın hasat edileceği döneme rastlayan bu izin, mısır üreticisini zarara uğratmıştır. Nitekim 2003'te 310 bin liradan satılan mısır 2004'te 330 bin liradan satılmıştır. Sadece 2005'in Ocak ayından bu yana ülkeye 150.000 ton mısır ithal edilmiş, Bulgaristan, Romanya, Rusya ve Ukrayna'dan 200 bin tona yakın mısırın da bağlantısı yapılmıştır. Bugün %100 gümrük vergisiyle ülkeye ortalama giriş maliyeti 300 bin olan mısırın Ağustos 2004'teki vurgununu siz düşünün. Yapılan mısır ithalatları sonucu TMO (Toprak Mahsulleri Ofisi)'nin elinde 470 bin ton mısır kalmıştır. Mağdur olan sadece mısır üreticisi değildir, bir bütün halkımızın sırtından çıkarılacaktır bu zararın faturası. Benzer uygulama pamuk için de geçerlidir. 2004'te ülke üreticisinin pamuğu elinde kalırken 715 bin liradan Yunanistan'dan pamuk ithal edildi.

Bu saldırıların diğer bir ayağı da tarım ve hayvancılık kurumlarının özelleştiril-

mesi ya da özleştirilmesidir. Özelleştirme İdaresi'ne aktarıldı önce KİT'ler. Özelleştirmeler bildiğimiz gibi başlı başına işsizlik ve yoksulluk demektir ve oldukça kapsamlı bir saldırdır. Bu alandaki kurumlara TEKEL, Şeker Fabrikaları, Et-Balık Kurumu, Süt Ürünleri kurumları, Üretim Kooperatifleri ve Köy Hizmetleri'nin tasfiye edilmesi gibi örnekler verebiliriz.

Yine doğal afetlerden zarar gören üreticilere yardım yapılmasına imkan veren mevzuat yürürlükten kaldırılmıştır. Yani doğal afetlerde zarar gören köylüye "ne halin varsa gör" denilmektedir.

Uygulanan IMF, DB ve DTÖ direktifli politikalar sonucu ülkemizde en temel stratejik ürünlerde dahi üretim gerilemiştir. Sadece 2001-2003 arası 3 milyondan fazla köylünün işsiz kaldığı biliniyor. Üretimin gerilemesini maliyetin arttığı halde fiyatların gerilediğini rakamlarla ortaya koyarsak

daha anlaşılır olacaktır. (Tablo 1)

Örneğin buğdayın fiyatı % 12 oranında gerilemiştir. Tütünde, fındıkta, pamukta, bakliyatla, hububat, çay, şeker pancarı gibi temel ürünlerin üretiminde ciddi azalmalar olmuştur. Buğday üretimindeki düşüşü anlamak için TMO'nun yıllara göre buğday alımlarına bakmamız yeterlidir. (Tablo 2)

Ekonominin büyüdüğünden, milli gelirin arttığından bahsedilirken tarım ve hayvancılığın gerilediği görülmektedir. Milli gelirin % 5-9 kadar büyüdüğü söylenirken tarım ise % 2-5 oranında küçülmüştür. Yine ekonominin %3 büyüdüğünden bahsedilirken, tarım ise küçülmüştür. Enflasyonun tek haneli rakamlara düştüğünden bahsedilip düğün bayram yapılırken gübreye % 55, sulamaya, mazota % 25, tohuma % 80'den fazla zam yapılmıştır.

Tarım Bakanlığı "AB için tarımda Müzakere Yol Haritası" hazırladı. Bu müzake-

renin çerçevesi üç ana noktaya dayanacak.

"1- Verimliliği artırmak için önce işletme yapıları iyileştirilecek.

2- Kırsal alanda sanayi geliştirilerek tarım nüfusu sanayi ve hizmet sektörüne kaydırılacak.

3- Güçlü idari yapılar kurulacak." (30-12-2004 Radikal)

Bu hedeflerin ne getirip ne götüreceğini bir yana bırakalım, bunu nasıl, hangi alt yapıyla yapacakları bile belli değil. Tarıma bütçeden ayrılan 3 milyon 462 milyon YTL ile mi sanayileşecekler? AB'ye tarımsal nüfusun 10 milyon azalacağı (sanayileşerek) taahhüdünde bulunanlar bunu hangi altyapıyla yapacaklar? Tarımı desteklemeden emperyalizme peşkeş çekerek, yerli tarım tasfiye edilerek mi sanayileşecekler? Tarım desteklenmeden tarımsal sanayi geliştirilemez. Bu politikalarla geliştirilebilecek olan tarımın hayvancılığın yok edilmesi, üreticinin üretimden uzaklaştırılarak göçe zorlanması olacaktır. Kendi ihtiyaçlarına ve arazinin yapısına göre yönetim yerine sermayeye bağımlı, onların ihtiyaçları ve isteklerine göre sözleşmeli üretimin gelişmesi olacaktır. Yine pazarın ve verimli tarım arazilerinin emperyalist tekellerin denetimine geçmesi gelişecektir. Bunlar da daha fazla işsizlik, daha fazla açlık ve yoksulluk demektir. Kırsal nüfusu bu politikalar sonucu azaltacaklardır ama bu, sanayileşmenin olduğu köylülüğün tasfiye olduğu anlamına gelmemektedir. Zira kırsal kesimdeki köylüler, üreticiler şehirlere göç etseler de buralarda da en başta istihdam sorunu işsizlik, açlık yakalarını bırakmayacaktır. Tarım sorunları, toprak sorunları hala ortada durmaktadır. Sadece zorunlu olarak topraklarından edilmiş olacaklardır. Yani köylülük sorunu çözümlenmiş olmayacaktır. **Bitti**

Köylüler, mera ve ağaçların tahribine isyan etti

Samsun Büyükşehir Belediyesi sınırlarına dahil edilen Gürgendağı, Çelikalın, Çanakçı, Bilmece ve Yukarıavdan köylerinde toplam 1.200 hektar alanın Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından 12 ayrı firmaya taşocağı olması için verilmesi köylülere isyan ettirdi. Taşocağı açmak için ormanlık alanları tahrip eden firmalardan birinin Çelikalın köyünde yol açma çalışmaları köylüler tarafından engellendi. Yol açma çalışmalarını bir süre durduran köylüler "Bu bir katliamdır. Bir tek çam fidanı için insanlara hapis cezası isteyenler, ormanın yok edilmesine seyirci kalamazlar. Burada yüzlerce hektar alan teraslanarak ormana dönüştürüldü. Şimdi aynı Bakanlık, ormanın tahribatına izin veriyor. Hakkımızı sonuna kadar arayacağız" dediler. Hay-

vancılıkla geçimini sağlayan köylülerden Çelikalın köyü muhtarı Necati Köse devletin kendilerine 160 sığır dağıttığından bahsederek "Valilik bize 1,5 trilyonluk 169 inek verdi. Çevre ve Orman Müdürlüğü bizden hayvan başına ıslah edilmiş 10 dönüm mera istiyor. Şimdi bu hayvanları ne yapacağız, nerede otlatacağız?" dedi. Çelikalın köylülerinin taşocağı için yol açma girişimine isyanının orman ve meraların satışına olarak tanıyan yasanın Meclis'ten geçmesinden kısa bir süre sonra yaşanıyor olması ortak kullanım alanları olan meraların, ormanlık arazilerin peşkeş çekilmeye başladığını gösteriyor. 4 Mayıs Çarşamba günü Çelikalın köyünde yaşanan olay daha sonraki gün eyleme dönüştü. 5 köyde taşocağı işletilmesine izin verilmesi ile birlikte, yol açma çalışmalarına başlayan taşoca-

ğı sahibi, işletmenin yol açma çalışmalarında ormanı tahrip edenlerin, ağaçları kesenlerin kendileri olmadığını iddia ederek Orman İşletme Müdürlüğü ekiplerinin yapmış olacağı yönünde açıklama yaptı. Samsun Valiliği yaşanan olay üzerine 6 Mayıs Cuma günü inceleme başlattı. Konuyla ilgili Özel İdare, Çevre ve Orman Müdürlüğü, Tarım Müdürlüğü, Milli Emlak Müdürlüğü, Orman İşletme Müdürlüğü ve Gazi Belediyesi heyet oluşturdu. Heyet köyde incelemede bulundu. Taşocağına tahsis edilen alanı inceleyen heyet köylülerden de bilgi aldı. Adının açıklamasını istemeyen bir yetkili "Buradaki arazi tahsis olayı bizim dışımızda gelişti. Ruhsat verildiğinden bile haberimiz yoktu. Hazırladığımız raporu Valiliğe sunacağız gerisi yetkililere kalmış" dedi. **(Samsun)**

Bergama köylülerinin siyanürcülere karşı mücadelesi devam ediyor!

Ankara'dan Beyaz Adımlar Platformu ve İzmir Bergama-Eşme Elele Platformu üyesi yüze yakın akademisyen, mühendis ve öğrenci Bergama Ovacık'ta siyanürlü altın aranmasına karşı kamuoyu oluşturmak amacıyla bölge halkıyla buluştu. Bergamalılar, kendi aralarında yaratılmaya çalışılan bölge çalışmalarına katılmayacaklarını belirterek AKP hükümetinin politikalarını da protesto ettiler.

Koza Altın Şirketi'nin, İzmir Bergama'da siyanürlü altın arama faaliyetlerini yeniden başlatacağı haberleri üzerine, Bergamalı köylüler ve çeşitli platformlar yeniden ayağa kalktı. ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği, TMMOB'a bağlı odalar ve sendikaların yöneticileri ile üniversite öğrencileri, Beyaz Adımlar Platformu Çamköy'e ulaştı. Altın şirketlerinin bulunduğu Çamköy'de köy kahvesinde yapılan köy toplantısında metalürji mühendisi Kaya Özeren Bergama köylülerinin verdiği mücadelenin dünyaya örnek olduğunu belirterek, "Bu mücadele bitmeyecek" dedi.

Şehir Plancıları Odası'ndan

Tuncay Karaçorlu ise mücadelenin sadece toprağın kirlenmesine karşı değil aynı zamanda çevre felaketlerine karşı toplumsal bir mücadele olduğunu belirtti.

Prof Dr. İnci Gökmen de bu mücadele sırasında sosyal ola-

Siyanürle altın çıkarma işini Normandy Madencilik'ten devralan Koza Şirketi'nin yeniden madeni açma hazırlıkları yapması üzerine köylüler duruma tepki gösterdi.

rak da insanların bölünmeye çalışıldığına dikkat çekerek, "Köylüler göç ediyor, köy yok oluyor. Birlikteliği yeniden kalamalıyız" dedi.

Köylülerden Sabiha Gökçeoğlu; "Bizim elimizde de mahkeme kararı var. Binlerce kişi

sokaklara döküldük. Kanser, ani ölüm, depresyon yaşadık" dedi. Şahsenem Dikmenoğlu hükümete tepki göstererek şunları söyledi: "Başbakan nerede? Gelsin burada ona siyanürlü taş yedirelim ben bu yaşımdan sonra neyle geçirim, nerede yaşarım" dedi. Ayşe Yüksel adlı genç ise, şirketin parayla köylülerini bölmeye çalıştığını söyledi.

Köylülerin avukatı Senih Özay, madenin İl Özel İdare'si'nden yakın bir zamanda yeniden açılma izni almayı planladığını ifade etti. Tabip Odası ile, Çevre, Jeoloji ve Kimya Mühendisleri Odaları temsilcilerinin de birer konuşma yaptığı etkinlikte Çanakkale Troya İda Platformu adına konuşan Murat Narin, madeni Koza Şirketi'ne devrederek kaçmaya çalışan Normandy'nin yakasının bırakılmaması gerektiğini vurguladı.

Konuşmaların ardından 'Siyanürcü şirket Bergama'yı terket' sloganları ile madene kadar yürüyüş yapıldı. Bir süre daha madenin önünde devam eden eylem sloganlarla sona erdi.

(İzmir)

Terme'de "Tarımsal Üretici Birlikleri" açıldı

Tarımsal Üretici Birlikleri Kanunu kapsamında Türkiye'de ilk defa kurulan Terme Bal Ürünleri Üreticileri Birliği ve Terme Organik Fındık Tarım Üreticileri Birliği'nin açılışı yapıldı. 5 Mayıs Perşembe günü düzenlenen törene Birlik üyeleri ve ilçe halkının yanı sıra Tarımsal Üretici Birlikleri Kanunu'nun anlatıldığı seminare katılan konuklar da geldi. İlk olarak Terme Bal Ürünleri Üreticileri Birliği'nin Tarım İlçe Müdürlüğü'nün yanında bulunan bürosunun açılışı yapıldı. Birliğin kurulmasına öncülük eden ve emeği bulunan Terme Ziraat Odası Başkanı Yetkin Karamollaoğlu bir konuşma yaptı. Gezginci bal üreticilerinin birliğini kurarken birçok sorunla karşılaştıklarına değinen Karamollaoğlu "Bal üreticileri-

mizle birlikte sürekli Ankara'ya gittik, geldik. Hazırladığımız tüzüğü sonunda onaylatarak Terme Bal Ürünleri Üreticileri Birliği'ni kurduk. Sorunlarımız hala bitmiş değil. Beraber, bir bütün olduğumuz sürece önü-

Terme Ziraat Odası Başkanı Yetkin Karamollaoğlu beraber hareket edildiği sürece önlerinde hiçbir engelin kalmayacağını belirtti.

müzde hiçbir engel kalmaz, sorunlarımızı çözeriz" diyerek Birliğin kurulmasında emeği

geçen herkese teşekkür etti. Terme Bal Ürünleri Üreticileri Birlik Yönetim Kurulu Başkanı Yüksel Yıldız da konuşmasında kurdukları Birliğin Terme'deki gezginci arıcıları bir araya getirdiğini, bugüne kadar yaşamış oldukları sorunları çözümleneceklerini vurguladı. Birliğin kuruluşunda emeği geçen Ziraat Odası Başkanı Karamollaoğlu'na da bir plaket sunuldu. Ardından Terme Organik Fındık Tarım Üreticileri Birliği'nin açılışı gerçekleşti. Birlik Başkanı Mehmet Özmen konuşma yaparak konuklara ve üyelerine teşekkür etti. Açılış törenlerinin ardından organik tarımın yapıldığı Evci ve Çamlıca köylerine gidildi. Burada misafirlere verilen yemekten sonra Çamlıca Organik Tarım Vadisi'ne gezi düzenlendi.

(Samsun)

Üreticilerden bakana öfke

Dünya Çiftçiler Günü dolayısıyla Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) tarafından düzenlenen sempozyum köylülerin tepkilerine sahne oldu.

Karayolları Genel Müdürlüğü Konferans Salonu'nda 14 Mayıs günü başlayan etkinliklerin ilk gününe Tarım Bakanı Sami Güçlü ve çeşitli bürokratlar katıldı. TZOB Başkanı Şemsi Bayraktar; 2001 yılında yaşanan krizden en çok köylülerin etkilendiğini belirterek "Dünya fiyatlarıyla üretilebilen üretsin, üretmeyen bıraksın mantığı yanlıştır. Üretimi bırakmak zorunda kalacak 15 milyon nüfusu nereye göndereceksiniz?" sorularını sordu.

Tarım Bakanı Sami Güçlü ise konuşmasında köylülere "eleştirinin nasıl yapılması gerektiğini" anlattı. Üretmeyen, çocuklarının ihtiyaçlarını karşılayamayan köylülerin öfkelerini dizginlemeye çalışan Sami Güçlü "eleştirilerinizi özenli, ahenkli yapın" dedi. Salonda bulunan üreticiler Bakanın protesto ederek "Ofislerin açılmasını istiyoruz", "Emeğimizin karşılığını istiyoruz", "Dinliyorsunuz ama çözüm yok" şeklinde bağırarak sorunlarının çözülmesini istediler.

(Ankara)

Köylülerin ağaya isyanı

Son aylarda özellikle T. Kürdistanı'nda ağalara karşı yapılan eylem ve başkaldırlara Gaziantep'in İslahiye ilçesine bağlı Ortaklı köylüleri de katıldı. 13 Mayıs günü "Ağalığa son" yürüyüşü yapan yaklaşık yüz köylünün "Ağalığa son", "Ağadan dedem çekti-babam çekti-ben çekmek istemiyorum", "Ölüyü diriltip başımıza ağa yaptılar" sloganlarıyla yaptıkları eylem jandarmanın saldırısına uğradı.

125 hane ve 716 nüfuslu Ortaklı köyünün sınırları içerisinde tarıma elverişli 12 bin dönüm arazi yıllardır ağalar tarafından işlenirken, köyde yaşayan 80 aile ise yalnızca bin dönüm araziye kullanıyor. Köy muhtarı Halil Eker, 1950 yılında ölen bir şahsın 1966 yılında yaşıyor gösterilerek üzerine arazi tapulandığına ve hazine arazilerinin sahte belge düzenlenerek bazı şahısların üzerlerine kayıt yaptırıldığına dikkat çekerek yapılan yolsuzlukları da gözler önüne serdi.

(H. Merkezi)

TEKEL: Kanserli hasta

Türkiye Ziraatçılar Derneği Başkanı (TZD) İbrahim Yetkin TEKEL'in özelleştirilmesi ile pazar payının yüzde 75'ten yüzde 45'e düştüğünü söyledi.

7 Mayıs günü Ziraatçılar Derneği'nin 56. kuruluş etkinliğinde konuşan Yetkin; "Nerede köy hizmetleri? Nerede Türkiye Ziraat Donatım Kurumu, SEK, Yem Sanayi? Şimdi de sırada TEKEL ve Şeker Fabrikaları var" şeklinde konuşarak özelleştirmeleri eleştirdi. TEKEL zarar mı ediyor, tarımın sırtında kambur mu?" sorusunu soran Yetkin "Hayır. Binlerce üretici TEKEL'den ekmeğe yiyor. 30 bin işçi istihdam ediyor" şeklinde açıklamalarda bulundu.

Yetkin, TEKEL ve Şeker Fabrikalarının özelleştirilmesiyle şeker pancarı ve tütün üreticileri ile işçilerin kendi kaderine terk edileceğini, AB'nin 2013 yılına kadar tarım için Türkiye'ye kaynak ayırmayacağını da sözlerine ekledi.

(Ankara)

Malatya süt üreticileri krizde

Sütte fiyatların aşırı düşüşü nedeniyle zor günler yaşayan Malatyalı süt üreticileri, çıkar gruplarına karşı destek çağrısında bulundu. Malatya İli Anadolu Esmeri Irkı Damızlık Sığır Yetiştiricileri Birliği Yönetim Kurulu tarafından yapılan yazılı açıklamada, Malatya'da kayıpsız alternatif olarak görülen süt üretiminde yaşanan sorunlara dikkat çekildi.

Süt üretimi konusunda son günlerde büyük bir kriz yaşandığına işaret edilen açıklamada, "Süt işleyicileri, arzın talepten fazla olması sebebiyle birçok yerde süt alımlarını kısmış ve üretici fiyatlarını aşağı çekmişlerdir. Birkaç ay öncesine kadar yeterli süt üretilmediğinden şikayet ederek ithalatı gündeme getiren bazı kesimlerin, süt fazlalığını bahane ederek fiyatları Ocak ayında 2, Nisan ayında 7 ve Mayıs ayının ilk günlerinde de 3 YKr düşürmesi akıllarda soru işaretleri bırakmaktadır" denildi.

(Malatya)

Emperyalizme, şovenizme, faşizme karşı Deniz olunmalı...

6 Mayıs 1972 yılında 12 Mart AFC'si sonrası TC tarafından idam edilen Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan katledilişlerinin 33. yılında hemen hemen tüm illerde ardılları ve yoldaşları tarafından anıldı.

İSTANBUL

*İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi yönetimi ve üyeleri Sultanahmet Parkı'nda toplanarak Denizleri andı. Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un fotoğraflarını taşıyan İHD'liler adına açıklama yapan İHD Genel Başkan Yardımcısı Kiraz Biçici Denizlerin idam edilmesinin Türkiye tarihinin kara lekesi olduğunu söyleyerek "İdam insanlık suçudur" dedi.

*Dolmabahçe Sarayı önünde toplanan Ekim Gençliği okurları "Faşizme, şovenizme, provokasyona karşı Deniz olunmalı" pankartı açarak "Deniz, Hüseyin, Yusuf mücadelemizde yaşıyor", "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganlarını atarak açıklama yaptı. Grup adına açıklama yapan Burcu Eker, Türkiye'de emperyalizme karşı en büyük mücadelenin 1968'li yıllarda verildiğini belirterek "Dolmabahçe'deyiz, çünkü bu kaldırım ve yollar 68'lilerin emperyalistleri bozguna uğrattıkları, işbirlikçi düzen kuvvetlerine korku saldıkları bir tarihe tanıklık etmiştir" dedi.

*ESP ve SGD de Dolmabahçe'de Denizleri saygı duruşu ve sloganlarla anarak 68 gençliğinin anti-emperyalist mücadele ruhunu kuşanarak Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un sesine kulak verme çağrısı yaptı.

ANKARA

*5 Mayıs günü saat 12:30'da Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen 78'liler Derneği üyeleri; Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının onurlu mücadelesini selamladı. İbrahim Kaypakkaya, Mahir Çayan ve Deniz

Gezmiş'in resimlerinin bulunduğu pankart açan 78'liler "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganlarını atarak, 68 döneminin önderlerine yazılan şiirler okudular. Yapılan saygı duruşundan sonra dernek başkanı Ruşen Sümbüloğlu; 3 fidanın ve dönemin önderlerinin kısa yaşamlarına onurlu bir mücadeleyi sığdırdıklarını ve geriye büyük bir miras bıraktıklarını söyledi. Sendika ve derneklerin de destek verdiği etkinlik 78'liler Derneği'nin çıkardığı yayının dağıtımı ile sona erdi.

*6 Mayıs günü Karşıyaka'da bulunan mezarları başında sabahın erken saatlerinde toplanan genç-yaşlı bini aşkın kitle ellerinde Denizlerin fotoğraflarıyla mezarlığa yürüdüler. Genel-İş, 68'liler Vakfı, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, BAGEH,

Kaldıraç, EMEP, ESP ve çeşitli partilerin katıldığı anma töreninde Denizlerin avukatı Halit Çelenk bir konuşma yaptı. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra TMMOB adına bir konuşma yapıldı. Ardından Denizlerin mücadele arkadaşı Mustafa Yalçın söz aldı. Yalçın Denizlerin açtığı yolda SEKA'ya, TEKEL'e, PETKİM'e sahip çıkılacağını ifade etti. Kitlenin alkışlarıyla sona eren konuşmasından sonra kitle Mahir Çayan'ın ve Sivas şehitlerinin mezarlarını ziyaret etti. Geçen yıla oranla katılımın arttığı dikkat çekerken anmanın örgütlenmesinde geniş bir birlikteliğin sağlanması önemli bir olumluluk olarak göze çarptı.

SAMSUN/BAFRA

Mayıs ayı şehitleri Samsun'un Bafra ilçesinde düzenlenen bir etkinlikte anıldı. 6 Mayıs günü ÖDP ilçe binasında anma etkinliği organize eden ve aralarında İşçiköylü okurlarının da bulunduğu devrimci demokrat grup saat 20:00'de bir araya geldi. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı etkinlikte ilk olarak yapılan konuşmada 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan itibaren sürece

değnilerek Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan, Mahir Çayan ve Yusuf Aslan'ın mücadelesine dair yazılar okundu. Etkinlik devrim mücadelesinde şehit düşenlerin anısına bir dakikalık saygı duruşu ile devam etti. İşkencede katledilen Proletarya Partisi'nin kurucusu komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesi anlatıldı. Marşlar, türküler ve şiirlerle devam eden etkinliğin ardından etkinliği izlemek için gelenlerin düşüncelerini aktardığı serbest kürsüyle program sona erdi.

MERSİN

Aralarında Partizan, ESP, DHP, İHD, Halkevleri, çeşitli siyasi partiler ve sendikaların da bulunduğu Mersin Demokrasi Platformu, 6 Mayıs 2005 tarihinde İHD Mersin Şubesi önünde yaptığı basın açıklamasıyla Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı andı.

Saat 13:00'de bir araya gelen kitle, Gündoğdu Marşı'yla eylemi başlattı. Ardından yapılan saygı duruşuyla Denizler bir kez daha anıldı. Mersin Demokrasi Platformu adına yapılan açıklamada Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin mücadelesinin sürdürülmesine değnilerek, onların katledilerek düşüncelerinin ortadan kaldırılmadığı vurgulandı. Eylemde sık sık "Yaşasın devrimci dayanışma", "Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filyoyu unutmayın", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Deniz Gezmiş ölümsüzdür", "Birlik mücadele zafer" vb. sloganlar atıldı. Alkışlarla sona erdirilen eyleme HÖC de destek verdi.

BURSA

SDG, BAGEH, Emek Gençliği, SGD, KHK'nın örgütlediği eyleme YDG, Gençlik Derneği, DGH ve Kızıl Bayrak okurları da destek verdi.

6 Mayıs günü Setbaşı Mahfel önünde toplanan gençlik kitlesi "Emperyalist saldırganlığa ve faşizme karşı Deniz olunmalı" yazılı pankart ile yürüyüşe geçti. Kitlenin caddede yürütmesi üzerine polis yürüyüşü engellemeye çalıştı. Ancak kitlenin kararlı tutumu üzerine polis geri adım atmak zorunda kaldı. Eylemde anti-emperyalist, anti-faşist vurgu öne çıkarken hem basın açıklamasında, hem de yürüyüş esnasında devrimci önderlerin isimleri anılırken İbrahim Kaypakkaya'nın adının söylenmemesi, ancak yapılan uyarıyla söylenmesi bir olumsuzluktu. AVP Tiyatrosu önünde yapılan basın açıklamasıyla eylem sona erdi.

İZMİR

İzmir'de BAGEH, DEHAP Gençliği, Sosyalist Demokrasi Gençliği ve Emek Gençliği Konak Sümerbank önünde eylem yaptı. Kitle "Yaşasın Kürt ve Türk Halkının Kardeşliği-Deniz Gezmiş" yazılı DEHAP-BAGEH, SDG, EMEK Gençlik Örgütleri imzalı pankart ve Deniz, Mahir, İbrahim ve Che'nin resimlerinin olduğu "Adınız Onur" yazılı pankartla "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganıyla eyleme başladı.

Gençlik Örgütleri adına yapılan açıklamada Deniz'in idam sehpasında söylediği sözlere atfen, "Yaşasın Türk-Kürt Halklarının Kardeşliği" pankartı açan gençler, "Yaratılan mirası Türk ve Kürt Gençliği olarak Denizlerden aldığımız bayrakla taçlandıracağız" dediler.

Erzincan'da polis terörü ve protestolar

10 Mayıs Salı günü saat 06:30'da TMSŞ'ye bağlı polisler tarafından Eğitim Fakültesi ve Hukuk Fakültesi'nde okuyan 20 yurtsever öğrenci 1 Mayıs'ta yasadışı slogan attıkları gerekçesiyle gözaltına alındı. Aynı gün bu operasyonu protesto etmek amacıyla Yeni Demokrat Gençlik, Demokratik Gençlik Hareketi, DEHAP, Gençlik

Derneği ve Eğitim-Sen tarafından saat 15:00'de Vakıflar İşhanı önünde 1.5 saat süren oturma eylemi gerçekleştirildi. Oturma eylemi sırasında "Ya birlikte ölürüz, ya birlikte özgürüz", "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Faşizme karşı omuz omuza", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları atıldı. Eylem sırasında bazı sivil faşistler provokas-

yon girişiminde bulundu. Daha sonra alınan ortak kararla eylem sona erdirildi.

Ertesi gün saat 09:00'da gözaltına alınan arkadaşlar savcılığa çıkarıldı. Savcılık ifadesinden sonra 12 kişi serbest bırakılırken 8 kişi çıkarıldıkları mahkeme sonucu tutuklanarak hapis-haneye gönderildi. Bunun üzerine Ad-

liye önünde bekleyen kitle, "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları atarak Adliye önünde dağıldı. 12 Mayıs günü saat 12:30'da Vakıflar İşhanı'nın önünde yeniden bir araya gelen YDG, DGH, DEHAP, Gençlik Derneği, Eğitim-Sen ve SES tarafından tutuklamalara ve faşist saldırılara karşı bir basın açıklaması yapıldı. Açıklama boyunca "Ya birlikte ölürüz, ya birlikte özgürüz", "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganları atıldı.

(Erzincan İşçi köylü okurları)

Avukatlar savunma hakkına sahip çıktı

11 Mayıs Çarşamba günü saat 13:00'de Sultanahmet Adliyesi önünde toplanan ÇHD (Çağdaş Hukukçular Derneği) üyesi avukatlar yeni yasalarla beraber avukatların ve müvekkillerinin savunma haklarının da engellendiğini belirterek bu yasaları protesto etti.

Açıklamada konuşan ÇHD İstanbul Şube Başkanı Fatmagül Yolcu; savunma bağımsız olmadan yargılamanın da bağımsız olamayacağını belirterek yeni yasalarda avukatların fişlenmesini sağlayan maddelerin bulunduğunu söyledi. Yolcu, yargılamaların da adaletsizce değiştiğine dikkat çekerek "Savunma hakkımıza, hak ve özgürlüklere yönelik bu açık ve ağır saldırılar karşısında sessiz kalmayacağız" dedi.

Yolcu ayrıca; yeni değişikliklerde TCK, CİK ve CMUK'ta değiştirilecek 85 madde hakkında halen yeterli bilgi-

ye sahip olmadıklarını belirterek elde edilmiş haklar üzerine saldırı niteliği olan bazı noktalara da dikkat çekti. Bunlar;

-Hakim kararına bağlı olan arama, el koyma, yakalama kararlarının savcılık inisiyatifine bırakılması,
-Savcının bulunmadığı yerde bazı

yetkilerin kolluk güçlerindeki amirlere bırakılarak emniyetin yetkilerinin artırılması,

-Sanık ve avukat ilişkilerinin sınırlandırılması,

-Avukatların haklarında herhangi bir şikayet dilekçesi ile soruşturmaya tabi kalması ve görevden alınabilecek olması,

-Hapishanelerde uygulanan tecritin ağırlaştırılması, şu anda zaten zor olan avukat-müvekkil görüşmelerinin ve sa-
nığın kendini savunma gücünün azaltılması.

Ellerinde "Savunma hakkı engellenemez", "Herkes suçu ispatlanana kadar masumdur, avukatlar hariç" yazılı dövizler olan avukatlar açıklamanın ardından alkışlar ile eylemlerini bitirdi.

(H. Merkezi)

"Kalkınan siz, sömürülen biz!"

5-6 Mayıs 2005 tarihlerinde İstanbul'da Lütfi Kırdar Kongre ve Sergi Sarayı'nda yapılan Asya Kalkınma Bankası (AKB) Zirve Toplantısı'nı protesto eden Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu emperyalistlerin kurumlarına ülkemiz topraklarından defolup gitmelerini söyledi.

Saat 13:00'de Maçka Parkı'nda toplanan koordinasyon bileşenleri, Amerikan dolarlarıyla donatılan AKB maketiyle birlikte basın açıklaması yaptılar. "Asya Kalkınma Bankası ülkemizden defol" yazılı pankart açılan "Kanlı para istemiyoruz", "Kalkınan siz öldürülen biz" vb. dövizlerin taşındığı açıklamada Koordinasyon adına açıklama yapan Figen Yüksekdağ, AKB'nin işçi ve emekçilerin iradesini hiçe sayarak, emperyalist sömürgeci çıkarlar için Türkiye'yi üs olarak kullandığını söyledi.

Yüksekdağ, dünya halklarının her geçen gün IMF, DB, AKB gibi

emperyalist kurumlar aracılığıyla daha da yoksullaştırıldığına, açlığa mahkum edildiğine ve daha fazla kâr için Afganistan'da, Irak'ta vb. yerlerde her gün yüzlerce insanın katledildiğine değindi. Yapılan açıklamanın ardından

AKB maketi yakılarak emperyalistlerin döktüğü kanı temsilen yere kırmızı boya döküldü ve "Yaşasın halkların kardeşliği", "Katil ABD işbirlikçi AKB", "Kahrolsun emperyalizm yaşasın mücadelelerimiz" vb. sloganlarla eylem bitirildi.

5 Mayıs 2005 tarihinde İstanbul Radyosu önünde toplanan TAYAD üyeleri de Asya Kalkınma Bankası'nın toplantısını protesto etti. "Tecritin sorumlusu emperyalistleri ülkemizde istemiyoruz" diyen TAYAD üyeleri burada yaptıkları açıklamayla Trabzon'daki linç girişiminin aktörleri olan provokatörlerin tutuklanmasını istedi.

"Tecritte 118 ölüm, tecriti kaldırın" İngilizce ve Türkçe yazılı pankart açılarak yapılan açıklamada, emperyalistlerin yaptıkları toplantıyla halkları açlığa, yoksulluğa, kan ve gözyaşına nasıl boğacaklarını planladıkları belirtildi.

(İstanbul)

İHD Diyarbakır Şubesi raporunu açıkladı

İHD Diyarbakır Şubesi'nin 6 Mayıs 2005 tarihinde açıkladığı 2004 yılı işkence ve intihar raporuna göre, bölgede 96 kişi intihar etti, 209 kişi işkenceye uğradı, 756 çocuk ve 109 kadın hak ihlaline maruz kaldı.

Dernek binasında raporu açıklayan İHD Diyarbakır Şube Başkanı Selahattin Demirtaş, Diyarbakır'ın intihar olaylarında bölgede ilk sırada yer aldığına dikkat çekti. Rapora göre; 2004 yılında Diyarbakır'da 12, Bingöl'de 6, Mardin'de 3, Malatya'da 3, Elazığ'da 3, Şanlıurfa'da 2 ve Van'da ise 2 kişi ile kimliği tespit edilemeyen 2 kişi intihara teşebbüs etti. İntihar edenlerin sayısında da Diyarbakır ilk sırada yer aldı. Diyarbakır'da 21, Batman'da 12, Van'da 12, Bingöl'de 8, Mardin'de 6, Tunceli'de 5 ve Muş'ta da 6 kişi intihar etti. İntihar edenlerin 36'sının kadın, 52'sinin erkek olduğu, 8 kişinin ise kimliğinin tespit edilemediği belirtildi. İntihar eden kişilerin, daha çok silah ve kendilerini boğma yöntemini kullandığı da raporda kaydedildi.

Raporda, işkence vakalarına ilişkin veriler de yer aldı. 2004 yılı içerisinde 209 işkence vakası ile karşılaştıklarını belirten Demirtaş, "151 kişi darp şeklinde fiziki işkenceye, 105 kişi küfür, 87 kişi tehdit, 79 kişi yemek ve su verilmeme, 61 kişi ise ayakta tutularak işkenceye maruz kaldığı yapılan başvurulardan tespit edildi" dedi.

Çocuk hak ihlallerine ilişkin bilgi veren Demirtaş, 2004 yılında bölge genelinde 756 çocuğun hak ihlaline maruz kaldığına dikkat çekti. Demirtaş, raporlarında yer alan çocuk hak ihlallerinin verilerini şu şekilde sıraladı: "Yargısız infaz sonucu 4 çocuk yaşamını yitirirken, 1 çocuk da yaralandı. Mayın ve patlayıcı maddeler nedeniyle 12 çocuk yaşamını yitirdi ve 22 çocuk yaralandı. Aile içi şiddet nedeniyle 21 çocuk zarar görürken, namus cinayeti adı altında 2 kişi öldürüldü. 11 çocuk ise taciz ve tecavüze uğradı."

Raporun kadınlara yönelik ihlaller bölümüne göre ise 109 ihlal tespit edildi. 21 kadın aile içi şiddete maruz kaldı, 46 kadın intihar ve intihar teşebbüsünde bulundu, 23 kadın ekonomik şiddete maruz kaldı, 11 kadın taciz ve tecavüze uğradı, 2 kadın töre ve namus cinayetlerine kurban gitti.

(H. Merkezi)

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ'NDE ALTERNATİF ŞENLİK

Her sene rektörlüğün düzenlediği, şirketlerin işgal ettiği şenliğe karşı Çukurova Üniversitesi'nde bu sene alternatif şenlik düzenlendi.

9-10-11-12 Mayıs tarihlerinde düzenlenen şenliklerde Koma Per, Grup Yel, AKSM Halk Oyunları Ekibi, Cezmi Ersöz vb. sanatçı ve yazar sahne aldı. Oldukça renkli geçen şenliklere yaklaşık 500 öğrenci katıldı. Halkların kardeşliği vurgusunun yanı sıra, tecrit, emperyalist işgal, soruşturmalar gibi gündemler de şenlik boyunca işlendi.

(Çukurova Üniversitesi YDG)

NİĞDE ÜNİVERSİTESİ'NDE SALDIRI

Şenlik kapsamında açtığımız standımız sivil faşistler tarafından ilk günden itibaren taciz edilmeye başlandı. Gergin geçen ilk günün ardından ikinci gün de gerginlik devam etti. Tacizler ve tehditler ikinci gün de sürdü. İkinci gün okulun müzik grubunun halk müziği konseri esnasında 20-25 kişilik bir faşist grup müziğin kesilmesi yönünde müzik grubuna tehdit içeren bir not iletiler, biz YDG'liler olarak bu durumu protesto ettik. Olaya müdahale eden yurtsever arkadaşların da araya girmesi sonucu olay daha fazla büyümeden yatıştırıldı, olayın ardından okula jandarma çağrıldı.

(Niğde YDG)

SİZİN ÇOCUKLARINIZ KAÇ PARA EDER?

Kamuoyunda bir süredir tartışılan bir konu var ki, konunun tarafları hukuk, para, vicdan üçgeninde oldukça hararetle tartışmalara girmiş durumdadır. Tartışmalara konu olan olay 23 Nisan 2003 tarihinde, Diyarbakır'ın Köseli köyünde gerçekleşen bir trafik kazası. Bir otobüsün çarpması sonucu ilköğretim ikinci sınıf öğrencisi Meki Ayaz isimli 8 yaşındaki çocuk hayatını kaybeder. Yapılan incelemede otobüs sürücüsü yüzde 75, çocuk ise yüzde 25 kusurlu bulunur. Çocuğun babası, otobüsü sigortalayan firmaya 4.5 milyar "destekten yoksun kalma tazminatı" davası açar... Davaya bakan Bismil Asliye Hukuk Mahkemesi, kusur ve tazminat hesaplaması için bilirkişi tayin eder. Bilirkişi aynı zamanda avukat olan Sema Güleç'tir.

Bilirkişi verdiği raporunda, ailenin çocuğunu büyütme için 55 milyar

926 milyon 240 bin 197 lira masraf yapacağını, buna karşılık çocuğun 18 yaşından sonra annesi ve babasına katkısının 13 milyar 234 milyon 447 bin 990 lira olacağını söyler. Bu raporun gerekçesi ise şöyledir:

"Yörenin ve ailenin sosyal konumu gereğince çocuk üniversite eğitimi almayıp, 18 yaşından sonra çalışmaya başlayacaktır. Nüfus kaydına göre 1995 doğumlu olup olay tarihinde sekiz yaşındadır. Kalan ömrü 55 yıl 10 ay 3 gün, muhtemel ömür sonu 2058 yılıdır. Yaşını doldurduğunda çalışmaya başlayacak, 2015 yılında askere gidecek, dönüşte iki yıl evlenmeyecek, daha sonra evlenerek aileye destek oranı azalacaktır" denilmiştir. Raporunda, çocuğun ölmesi nedeniyle ailenin 42 milyar 691 milyon 792 bin 207 lira masraftan kurtulduğu, bu nedenle tazminat isteme hakkının olmadığı

açıkça belirtilmiştir.

Bu olay üzerine kopan tartışmada tarafların bir kısmı "bilirkişi raporları çocuğa ve insan hayatına verdiğimiz değerin ölçüsünü acı ve utanç verecek biçimde ortaya koyuyor" derken, bir taraf ise "yüzyıllara varan bir deneyime sahip hukuk alemi bu tür durumlarda uygulanan standartları çoktan belirlemiştir" diyerek bilirkişinin nesnellikliğini savunuyor.

Raporun gerekçesinde belirtilen bazı noktalar var ki, o da bu ülkenin ezilen, kavruk çocuklarına daha doğmadan biçiler rolün, ölene dek oynayacakları biçimde belirlenmiş olmasıdır. Yaşama, eğitim ve sosyal haklarının ölene kadar ne şekilde olacağı belirlenmiştir, nasıl belirlenmiştir tüm bunlar? "Yörenin ve ailenin sosyal konumuna göre!" Bu demektir ki, Türkiye Kürdistanı'nda, köyde yaşayan yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğmak yaşarken olduğu gibi ölümdede eşitsizliği beraberinde getirmektedir. Oysa okullarda böyle ezberletmişlerdi bize, sınıf ayrımı Hindistan'da katı kast sistemi içerisinde yaşayan "zavallı" insanlar için geçerliydi. Bizse istediğimizi yapma konusunda özgürdük! Küçükken sorulan en popüler soruların ikincisidir önce anneni mi çok seviyorsun yoksa babanı mı denilerek seçim yapmak zorunda bırakılır sonra büyüyünce ne olacaksınız denilerek seçim sana bırakılır. Doktor mu öğretmen mi, yoksa mühendis mi olacaksınız? Bunları Meki'ye de sormuşlardır kuşkusuz. Oysa devletin tayin ettiği bilirkişi avukat çoktan karar vermiştir onun yörenin ve ailenin sosyal konumu gereğince üni-

versite eğitimi almayıp 18 yaşından sonra çalışmaya başlayacağına. Çalışsa da asgari ücretli bir işçi olacaktır zaten. Başka seçeneği var mıdır ki?

Ailenin manevi tazminat yerine "destekten yoksun kalma tazminatı" davası açması "hukukun nesnellikliğini" tartışmaya açmıştır. Ancak herkesin de bilmesi gereken bir durum vardır ki, hukuk da tıpkı diğer olgular gibi sınıflar üstü değildir. Bu yüzden bağımsız ya da nesnel olması düşünülemez, işte bu yüzden, her sınıf kendi hukuk kurallarını yaratır. Burjuvazinin hukuku da doğal olarak kendi sınıf çıkarlarını koruyacak, emekçilere ikinci sınıf insan muamelesi yapacaktır. Emekçilerin ve egemenlerin çıkarları bir ve ortak değildir, olamaz da. Bu yüzden ezilen emekçi sınıf kendi iktidarını kurup kendi hukuk kurallarıyla yaşamadığı sürece burjuvazinin çifte standartlarına göre yaşamak zorunda kalacaktır. Bunu yok etmenin, insanca yaşamının koşullarını oluşturmak için bir araya gelmek, örgütlenmek ve karşı koymak, kısacası sisteme karşı direnmek zorundadır.

Bu ülkenin yoksul çocukları kendilerine biçilen bu rolü, parçalayıp yıkmak zorundadır. Kendini gerçekleştirmeye, yeteneklerini ortaya çıkarmaya, insanca bir yaşam sürmek için bu kabuk kırılmak, bu döngü yıkılmak zorundadır. "Anasının talihi, kızına çeyiz" sözü tarihe karışmak zorundadır. Fırsat ve hak eşitliği vazgeçilmez önemdedir ve işsizliğe terkedilen ya da çok düşük ücretlerle çalışmak zorunda bırakılan, üniversite kapıları yüzlerine kapatılan emekçi gençlik bunu er ya da geç sağlayacaktır...

Böyle olur devletin ödülleri!

Mardin Kızıltepe'de Ahmet Kaymaz ve 12 yaşındaki oğlu Uğur Kay-

maz'ın katledilmesi olayında açığa alınan Kemal Dönmez, 1. sınıf emniyet

müdürlüğüne terfi etti!

Polis Şurası olarak bilinen Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Değerlendirme Kurulu (YDK) yaptığı terfilerle bir kez daha devletin kimleri ödüllendirdiğini ortaya koydu. Daha önce 19 Aralık katliamındaki "başarıları" nedeniyle devlet tarafından ödüllendirilen Ali Suat Ertosun'da olduğu gibi sistem bir kez daha öldürmeyi ve katletmeyi kutlamış oldu.

YDK, Mardin'in Kızıltepe ilçesinde Kaymazların katledilmesi olayından açığa alınan Kemal Dönmez'i birinci sınıf emniyet müdürlüğüne terfi ettirdi. Mardin Emniyet Müdür Yardımcısı olarak görev yapan Dönmez, Kızıltepe'deki yargısız infazın ardından dört özel hareket polisiyle birlikte açığa alınmıştı. Ancak, Dönmez için daha sonra takipsizlik kararı verilmişti. Devletin Kaymazların davasını Eskişehir'e alıp, katliamcılarını ödüllendirmesi şimdiden davanın nasıl sonuçlanacağına dair de sinyalleri vermiş oldu.

Birinci sınıf emniyet müdürlüğüne terfi edenler arasında Fethullah Gülen'in elini öperken çekilmiş fotoğrafıyla tanınan Erzurum Emniyet Müdür Yardımcısı Kemal Sonunur'un da yer alması son dönemde yaşanan kadrolaşmanın son örneklerinden birini oluşturuyor.

Tüm bu örnekler kuşkusuz tesadüf değildir, 33 Kürt köylüsünün katledilmesinin sorumlusu Orgeneral Mustafa Muğlalı'nın isminin kışlaya verilmesi olayında olduğu gibi tüm bu olaylarda egemen zihniyet katledenlerin sırtını sıvazlamaktadır. Kuşkusuz bu sıvazlama değişmez değildir, sistem piyonlaştırdığı bu kişilikleri yücelttiği gibi dönemsel çıkarlarına görede alaşağı da edebilmektedir. Sistem tarafından ister yüceltilsinler, parlak madalyalar alsınlar, isterse son kullanım tarihleri doldurulmuş olsunlar bu halk düşmanlarının kendini bulacağı yer tarihin çöplüğüdür, halkımızın dediği gibi teneke parlatılmakla altın olmamaktadır çünkü!

TUYAB ve TUAD'dan ortak açıklama

14 Mayıs tarihinde Kadıköy İskele Meydanı'nda, bir araya gelen TUYAB (Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği) ve TUAD'lı aileler (Tutuklu Aileleri Derneği) yaptıkları basın açıklaması ve 5 dakikalık oturma eylemi ile Yeni Ce-

za İnfaz Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesini ve devrimci tutsaklara yapılan saldırıları kınadılar. Tutsak yakınları "Ceza İnfaz Yasası geri çekilsin" pankartını açarak, "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" sloganlarını attılar ve "Devrimci tutsaklar yalnız değildir", "İçerde dışarıda hücreleri parçala", "Disiplin Cezalarına Hayır" dövizlerini taşıdılar. Bileşenler adına yapılan basın açıklamasını okuyan Meltem Kuruhan "Yeni İnfaz Yasası'nın yürürlüğe girmeden pek çok hapisanede fiili olarak uygulandığına aileler olarak tanık olduk, oluyoruz. Bunlardan biri de Gebze Hapishanesi'nde kadın tutsakların üst aramaları-

nın eski uygulamaya göre kadın gardiyanlar tarafından yapılırken şimdi ise mahkeme giriş ve çıkışlarında kadın subaylar tarafından zorla yapılmasıdır. Ayrıca Sincan F Tipi Hapishanesi'nde açık görüşlere subayların girmesi de bu yasa ile hapisanelerin kışlaya çevrilme istendiğini göstermektedir. Bizler tutuklu aileleri olarak gerek F tipinde sürdürülmekte olan tecride gerek İmrallı'daki özel tecride ve bu tecridi derinleştiren Yeni İnfaz Yasası ve demokratik tepkileri ezmeye çalışan TCK'ya karşı seslerimizi ortaklaştırmanın zorunluluğuna inanıyor, tüm duyarlı ve muhalif kesimlerin sesimize ses katmasını istiyoruz" dedi. (Kartal)

PŞTA'lı aileler Anneler Günü'nü kutladı

12 Eylül 1980'den sonra devrimcilere, tüm muhalif kesimlere yöneltilen ideolojik saldırı, insanlar arasındaki dayanışma ve birbirini sahiplenme gibi değerleri de unutturmaya hedefledi.

Bu ideolojik saldırı ile belleklere sistemin değerleri empoze edilmeye çalışıldı. Ve, ekonomik boyutta yaşatılan amansız sömürü ile derinleştirildi.

Kimi insanlar, muhalif çevreler bu saldırıdan ciddi boyutta etkilenirken bir kısım duyarlı insan da acısını, hüznünü, sevincini paylaşmak istediğinde bu isteğin ekonomik külfeti onları da kendi hücrelerine hapsetti.

PŞTA (Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri) olarak bu somut durumu değerlendirerek anneler gününde şehit ve tutsak ailelerini Kemerburgaz'da gerçekleştirilen piknikte buluşturduk.

Piknik Semiha Kırkoç'un yaptığı konuşma ile başladı. Kırkoç "bizler şehit ve tutsak aileleri olarak sırtımıza inen copları, gözlerimizi zehirleyen biber gazlarını, çocuklarımız ölüme giderken son nefes alışlarını nasıl paylaştıysak bugün sevinçlerimizi de paylaşmak üzere buradayız" dedi.

Kırkoç'un konuşmasındaki duygu yoğunluğu, şehit ve tutsak ailelerinin gözlerinde yaşa dönüştü. Öğlene doğru tüm ailelerle birlikte ortak sofraya kuruldu ve sohbet edildi. Tohum Kültür Merkezi Müzik Grubu'ndan arkadaşların çaldığı parçalarla halaya duran analara, piknik yerine gelen diğer aileler de katıldı. Ortak soframıza gelen diğer analarla birlikte türküler söylendi.

Proletarya Partisi şehitlerinden Ümit Çağlayan San'ın annesinin söylediği türküler, bizi biz yapan değerlerin güzelliğini piknik alanına taşıdı.

Pikniğimize katılan diğer analarla, şehit ve tutsak analarının sistemi eleştiren ve bu konuda onları ikna etmeye dönük tartışmaları izlenmeye değerdi.

Pikniğimiz; yoldaşlığı, dayanışma ve paylaşımı tüm insanlarımızın en üst düzeyde yaşaması ve yaşatmasının onları çevreden izleyen insanlar için de çekim merkezi kıldığını gösterdi. Ve değerlerimizi sahiplenmeyi yaşam tarzımızı biçimine dönüştürdüğümüzde yani biz insanlarımızı kucakladığımızda onların aynı coşkuyla sahipleneceğini bilmeli ve bugün bu konuda yeni adımlar atmalıyız.

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri

Ceza İnfaz Yasası geri çekilsin!

Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB) Ceza İnfaz Kanunu'na karşı 7 Mayıs 2005 tarihinde Galatasaray Postanesi önünde siyah pankart açarak oturma eylemi yaptı ve yasanın geri çekilmesini istedi. Ceza İnfaz Kanunu'na karşı olmanın doğal insani bir tepki olduğunu söyleyen TUYAB'lılar "Ceza İnfaz Yasası geri çekilsin" yazılı pankart açarak "Devrimci irade teslim alınmaz", "İmrallı'da tecrite son", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" vb. sloganlar attı.

Taşıdıkları siyah pankartla birlikte oturma ey-

lemi yapan TUYAB'lılar adına basın açıklamasını okuyan Ağca Kaplan, hapishanelerdeki tecritin giderek ağırlaştırıldığına dikkat çekti. Kaplan, F tiplerindeki tutsakların hazırladığı 1 Mayıs kartlarında Kürtçe "Bijî Yek Gulan" ya-

zısı olduğu için gönderilmemesi ve Edirne F tipinde devrimci tutsaklara verilmemesi örneğini vererek bu uygulamalarla devrimci tutsakların teslim alınmayacağını ve yasayla amaçlanmak istenen insanları düşüncelerinden kopararak kimlik-

sizleştirme politikasının hiçbir zaman gerçekleşmeyeceğini belirtti. Sloganlarla son bulan eylemde yasaya ve tecrite karşı mücadelelerinin devam edeceği söylendi. Eyleme TUAD, Halk Kültür Merkezleri ve çeşitli demokratik kitle örgütleri de destek verdi.

(İstanbul)

"Hasta tutuklu ve hükümlüler serbest bırakılsın!"

İzmir Cezaevi İnisyatifi 14 Mayıs Cumartesi günü hapishane koşullarında yaşaması olanaksız olan hasta tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılması için topladığı 3000 dilekçeyi Adalet Bakanlığı'na gönderdi.

Saat 13:00'te Konak Sümerbank önünde toplanan İCİ üyeleri "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "Tecrite, Tek Tipe hayır" sloganlarını attılar.

İCİ adına yapılan açıklamada bugüne kadar hapishanelerde tecrit ve izolasyon sonucu yaşamını yitiren 118 kişinin yanısıra işken-

cenin zamana yayılarak sessiz ölümlerle devam ettiği belirtildi. Ve "Dün Salih Sevinel'in ölümüne neden olan koşullar hala devam etmektedir. Yeni ölümlerin yaşanmaması için durumlarını örneklediğimiz hasta tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılması için ülke yöneticilerini acilen görevi çağırıyoruz" denildi.

Açıklamanın ardından Konak Postanesi'ne doğru yürüyüşe geçen İCİ üyeleri Konak Postanesi'nden topladıkları 3000 dilekçeyi Adalet Bakanlığı'na gönderdiler. (İzmir)

"Cafer Tayyar Bektaş ölümsüzdür!"

Ölüm Orucu direnişinde ölümsüzleşen MKP dava tutsağı Cafer Tayyar Bektaş ailesi ve yoldaşları tarafından anıldı. 7 Mayıs günü öğlen saatlerinde Karşıyaka'da bulunan mezarı başında biraraya gelen kitle; ellerinde Ölüm Orucu şehitlerinin fotoğrafları ve kızıl karanfilleriyle halkı, mücadelesi uğruna canını vermekten çekinmeyen devrim şehitlerini andı. Saygı duruşu ile başlayan anma Demokratik Haklar Platformu'nun hazırladığı açıklamanın okunmasıyla devam etti. Yapılan açıklamada devrim şehitlerinin özgürlük yürüyüşünün birer taşıyıcı oluşturduğu, yoldaşlarının bayrağı yere düşürmediği ifade edildi. Cafer Tayyar Bektaş, Ali İhsan Özkan, İrfan Ortakçı'nın yanyana olan mezarlarına karanfiller bırakan kitle sık sık "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Cafer yoldaş, Ali İhsan yoldaş ölümsüzdür" sloganlarını haykırdı. Cafer Tayyar Bektaş'ın sevdiği türkülerin seslendirilmesinin ardından ailesi tarafından evinde yemek verildi. (Ankara)

Devlet, koruculuğu yeniden teşvik etmeye çalışıyor

Mardin, Diyarbakır, Şırnak, Bingöl vs. Türkiye Kürdistanı illerinde ne yapacaklarını bilemez durumda olan korucular, devleti iyi tanıyor olmanın kaygısını yaşıyorlar. Çünkü onlar biliyorlar ki, kendi erdemlerine sahip çıkıyorsan, devletin işbirlikçisi, kelle avcısı, zulmün alkışçısı değilsen, gözaltına alınabilirsin, tutuklanabilirsin, işkence görerek "terörist" ilan edilebilirsin.

Türkiye Kürdistanı'nda birçok kirlili ve karanlık olaya karışan korucuların işlediği suçları gözlerden gizlemeye çalışan devlet ve onun İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu kaldırılması istenen koruculuk sistemini yeni bir yolla "sosyal güvence" altına

alıyor. Aşiretler arası çatışmalar kullanılarak kimi zaman boş vaatlerle, kimi zaman parayla satın alınan korucular, bölgede gelişen ve hareketlenen gerilla savaşına karşı faşizmin yürüttüğü haksız savaşın önemli araçlarından. Son aylarda yine köylere yapılan baskınlar/baskınların yanı sıra askeri operasyonlara katılmalarıyla da korucular tekrar gündemde.

1984 yılında Kürt Ulusal Hareketi'nin (KUH) ivme kazanmasıyla beraber, Kürdü Kürde kırdırarak, kardeşkanı döktürerek güvensizlik atmosferini yayıp kaleyi içten fethetmeyi hedefleyen faşizm, koruculuk sistemini geliştirdi. 1985 yılında 22 ilde resmi olarak yürürlüğe geçirildi. 1993 yılından itibaren 13 ilde uygulanan gönüllü köy koruculuğu ile 35 ile yükseltildi. İşledikleri suçlarla sürekli gündemdeki yerlerini koruyan koruculara ait çeşitli araştırmalar gerçekleri ortaya koyuyor. İçişleri Bakanlığı verilerine göre; son 18 yılda 4 bin 804 korucunun suç işlediği görülüyor. 2 bin 376'sının adam kaçırma, cinayet, tecavüz, haraç alma, çete oluşturma vs. suçlardan hakkında işlem yapıldı. Birer suç makinası haline getirilen ko-

rucular ve koruculuk bugün yeniden teşvik edilmeye çalışılıyor. Türkiye Kürdistanı'nda yurtsever ve devrimcilerle karşı silahlandırılmaya çalışılan köylüler ve daha önceden koruculuk yapmış kimi köy-

lülerin Bahar Operasyonları'na katılmak istemediklerini açıklamaları üzerine; faşizmin yetkili mercilerinden bakanı Aksu duruma el atarak "korucuların moralini yükseltmek- olumsuz propagandaların önüne geçmek için" yeni bir yasa tasarısı ile korucuları güvence altına alacağını açıkladı.

İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, DYP Denizli Milletvekili Ümmet Kandoğan'ın yazılı soru önermesine verdiği cevapta, 22 ilde görev yapan 57 bin 860 köy korucusunun herhangi

bir sosyal güvencesi bulunmadığını kaydederek "hassasiyetlerini" göz önüne serdi. Uzun yıllar gerilla mücadelesine karşı kullanılan ve zamanı dolduğunda bir paçavra gibi kaldırılıp atılan korucuların sosyal yönden geleceklerinin güvence altına alınması için bir kanun taslağı hazırlandığını bildiren Aksu, hiçbir sosyal güvencesi olmadan yıllarca çalışan, sonra işsiz kalan ya da bir iş kazası sonucu yaşamını yitiren onbinlerce çalışanın değil korucuların sosyal güvenliğinin derdine düşmüş durumda.

Oysa asıl derdin uzun yıllar devlete "hizmet eden" korucuların sosyal güvenliği olmadığı da açıktır. Bahar ayının gelmesi ile birlikte T. Kürdistanı'nda artan operasyonlarda kullanılmak istenen korucuların operasyonlara çıkmak istememeleri üzerine yapılan küçük bir oyun olan bu uygulama, koruculuğu çekici hale getirmek için yürürlüğe konulmak istenmektedir.

Mardin, Diyarbakır, Şırnak, Bingöl vs. Türkiye Kürdistanı illerinde ne yapacaklarını bilemez durumda olan korucular, devleti iyi tanıyor olmanın kaygısını yaşıyorlar. Çünkü onlar biliyorlar ki, kendi erdemlerine sahip çıkıyorsan, devletin işbirlikçisi, kelle avcısı, zulmün alkışçısı değilsen, gözaltına alınabilirsin, tutuklanabilirsin, işkence görerek "terörist" ilan edilebilirsin. Hatta tıpkı bugün olduğu gibi çatışmalarda öne sürülerek ya da arkadan vurularak öldür-

lebilirsin.

Ancak yoksul Kürt halkı şunu bilmelidir ki biz sustukça daha çok üstümüze gelecekler/geliyorlar. Zulüm daha da katmerleşiyor. Oğullarını ve kızlarını gerilla savaşı içerisinde şehit veren, yakınlarını, akrabalarını faili meçhullerde kaybeden, doğup büyüdüğü köyünü, tarlasını, evini geride bırakıp büyük kentlerin yoksul mahallelerinde hayata tutunma çabası veren emekçi Kürt halkı hem bedel ödemeyi hem de bedel ödetmeyi bilmiştir yıllardır. Zulme karşı isyanın haklılığı ve meşruluğu ile bu bedel ödetme bilincini canlı tutmak zorundadır.

OPERASYONLAR BAŞLADI OHAL'LER BİTMİYOR!

Devletin uzun zamandır izlediği, nice çeteleri ve suçları içinde barındıran koruculuk politikalarının iflâsı üzerine silah bırakan koruculara tekrardan silah almaları için baskılar başladı. Operasyonların başlaması ile beraber 72 korucunun silah bıraktığı Şırnak'ın Uludere ilçesindeki Uzungeçit beldesi de bu baskıların bulunduğu yerlerden biri.

72 korucunun silah bırakmasıyla sokağa çıkma yasağı başlatılan belde halk özellikle eskiden hastalarına bakan askeri doktorların şimdi bakmamasından rahatsız. Açık bir şekilde OHAL'e dönen belde akşam karanlık bastıktan itibaren sabah ezanına kadar halkın sokağa çıkması yasaklanırken, gece belde içersinde asker ve korucular nöbet tutuyor.

Uzungeçit belediye başkanı Cihangir Bayram'ın durumun basına yansımaları üzerine yaptığı açıklamada Uzungeçit Jandarma Karakol Komutanı'nın emri üzerine belediye ve cami hoparlörlerinden yapılan anonslarla akşam saat 19:00'dan sonra sokağa çıkma yasağının ilan edildiğini, bu süreçte sokaklarda silahlı kolluk güçlerinin nöbet tuttuğunu söyledi.

Bayram; geçmiş dönemlerde bu durumdan ötürü "kazalar" yaşandığını anlatarak "Akşam kimin kim olduğu anlaşılıyor. Beldemizde sokak ışıklandırması var ancak olmadığı bazı yerlerde kazalar meydana gelebiliyor" dedi.

Halkın, korucuların silah bırakmasından sonra sağlık ocaklarında hastalarını tedavi ettiremediklerini, askeri doktorların hemşeriler aracılığı ile "doktor yok, hazır değil" dedirttiklerini bu yüzden Şırnak merkeze inmek zorunda kaldıklarını belirttiği durum için de konuşan Bayram "Doktorlar sağlık ocağında olmayabiliyor. Onlar da başlayan operasyonlara katılıyor" dedi.

Atılan her kurşunda paranın ve emeğin hesabını yapanlar şimdi silah bırakan korucuları tekrar savaşa çağırıyor. Çağrıya cevap vermeyen halka cevap verdirme yöntemini ise eski tarihlerinden bulmuşlar. Bölgeden son gelen haberlere göre durum aynı; OHAL sürüyor!

NAMIK DURSUN'UN TAHAMMÜLSÜZLÜĞÜ BÜYÜYOR!

Bir yandan bu gelişmeler ve operasyonlar sürerken kendisi ile ilgili haber yapılmasına bile tahammül edemeyen Tunceli İl Jandarma Komutanı Albay Namık Dursun tarafından tehdit edildiğine ilişkin basın açıklaması yapan Tunceli Barosu eski Başkanı Hüseyin Aygün ile açıklamayı yayınlayan Ülkede Özgür Gündem gazetesi yöneticileri hakkında açılan "hakaret" davasına da başlandı.

Av. Hüseyin Aygün, Tunceli İl Jandarma Komutanı Albay Namık Dursun tarafından tehdit edildiğini 14 Şubat tarihinde İHD Elazığ Şubesi'nde yaptığı basın toplantısında açıklamış, Ülkede Özgür Gündem gazetesi de söz konusu açıklamaya yer vermişti. Haber sonrasında Tunceli Cumhuriyet Başsavcılığı'na başvuran Albay Namık Dursun, açıklama ve haberde kendisine hakaret edildiğini iddia etmişti.

NAMIK DURSUN ŞİMDİ DE DOLANDIRICILIK YAPTI

Tunceli İl Jandarma Komutanı Albay Namık Dursun hakkında Can Tuncelililer Turizm Firması Müdürü Musa Kılıç dolandırıcılık iddiasıyla suç duyurusunda bulundu. Çeşitli vesilelerle halka, devrimci-demokratlara, gerillalara vb. ile saldırı, tehdit, baskı vb. gündeme gelen TSK'nın "medyatik" Albayı Namık Dursun, şimdilerde de dolandırıcılığa soyundu.

Edindiğimiz bilgilere göre Can Tuncelililer Firması'na kendisini Binbaşı Ahmet Yüksel diye tanıtan bir subay, Namık Dursun adına görüştüğünü bildirerek bundan sonra Can Tun-

celililerle şehirlerarası asker sevkiyatını yapacaklarını bildirmiş. DİHA muhabiri Rüştü Demirkaya'ya "Namık Dursun tarafından 6 milyar lira dolandırıldığını" ifade eden Musa Kılıç haberin yayınlanmasının ardından başına geleceklerden korkmuş olsa gerek ki Tunceli Savcılığı'na giderek Rüştü Demirkaya hakkında asılsız haber yaptığı gerekçesiyle suç duyurusunda bulundu. 6 Mayıs gecesi saat 23:30 sıralarında polis tarafından evi basılarak gözaltına alınan DİHA muhabiri çıkarıldığı Savcılık'ta "elinde kayıtların olduğunu, asılsız haber yapmadığını, bunu ispatlayabileceğini" söyledi. Bir gün gözaltında tutulan Rüştü Demirkaya daha sonra serbest bırakıldı.

Şimdiye kadar hakkında açılan tüm soruşturmaları hasıraltı eden adli makamlar, Namık Dursun'u temize çıkarmak için adeta seferber olmuş durumda. Görevlerini yapan basın asılsız nedenlerle mahkum etmeye çalışan "Hukuk devleti TC'yi" gün gelecek halkın kendisi yargılayacaktır.

HIDIR ÇINAR VE ADİLE PINAR'IN CENAZESİNDE CELENGE SALDIRI

1 Mayıs gecesi Dersim'de Sieng Mahallesi'nden Cumhuriyet Mahallesi'ne dönüşte Munzur suyuna düşen araçta bulunan Hıdır Çınar ve Adile

Pınar yaşamlarını yitirmişti. Gazetemizin Dersim dağıtıcısı olan Hıdır Çınar, Adile Pınar'la birlikte yerel bir müzik grubunun da üyesiydi.

Cenazeleri Munzur suyundan çıkarma çalışmaları 3 Mayıs'a kadar sonuçsuz kalırken, 3 Mayıs günü öğle saatlerinde cenazeler kaza yerinin kilometrelerce uzağında Dinar Deresi kıyısında bulundu.

4 Mayıs'ta sabah saatlerinde Cemevi önünde cenaze için binlerce Dersimli toplandı. Cenazeye CHP Tunceli Milletvekili, Tunceli il ve ilçe belediye başkanları, demokratik kitle örgütleri ve yakınları, dostları tarafından çelenkler gönderildi. Cenazeye ayrıca Partizan ve Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri de birer çelenk gönderdi.

Kurtarma çalışmaları propagandası yapan devlet yetkilileri tüm olanaklarını seferber ettiklerini açıklayarak halkı aldatmaya ve propaganda yapmaya çalıştılar. Ama çok geçmeden gerçek yüzleri ortaya çıktı.

Cenazeye polis müdürleri, askeri komutanlar eşliğinde gelen Vali, beraberinde bulunan yetkililerle birlikte Cemevi'nden ayrılırken Albay Namık Dursun, Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri çelengi önünde durarak "Bu şehit kimdir?" diye sordu ve elini şehit yazısını sökmek üzere uzattıysa da halk tarafından engellendi. Çevreden müdahale eden halkın engellediği Namık

Dursun, bu engel karşısında diretme-yip Valiyle beraber cenazeden ayrıldı.

Namık Dursun Karadeniz'de halka yaptığı işkencelerle ve baskıyla tanınıyor. Dersim'e de bu özelliği nedeniyle getirildi. Dersimli'ye, Karadenizli'ye kan kusturan Namık Dursun halkın cenazelerine kendini halka şirin göstermek için katılıyor.

Bu yırtma-sökme girişimi sıradan bir saldırı, tavır değildir. Namık Dursun'un "Partizan" ve "şehit" kelimelelerinden rahatsız olmasının bir anlamı vardır. Bu kendisinin Partizan anlayışından duyduğu rahatsızlığın göstergesidir.

Adile Pınar'ın cenazesi il merkezinde bir mezarlığa defnedilirken, Hıdır Çınar'ın cenazesi defin için Geyik Suyu'na götürüldü. Geyik Suyu Jandarma Karakolu'nca durdurulan cenaze konvoyu keyfi bir şekilde kimlik kontrolünden geçirildi. Kimlikler tek tek kağıtlara yazıldı. Bilinçli olarak uzatılan bu uygulama kitlenin tepkisi üzerine, yarıda kesildi. Çınar'ın toprağa verilmesinin ardından Partizan adına bir kişi tarafından kısa bir konuşma yapılarak Hıdır Çınar'ın Partizan okuru ve dağıtıcısı olduğu, Partizan'ın Dersim faaliyetine emek harcadığı vurgulandı. Ve Hıdır Çınar şahsında devrim ve komünizm şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından açıklama bitti.

Operasyonlar sürüyor!

Türkiye Kürdistanı'nda TC ordusunun gerillayı imha etmek amacıyla yürüttüğü operasyonlar, tüm yoğunluğuyla devam ediyor. Bu operasyonlar sadece gerillaya karşı değil, aynı zamanda sivil halka yönelik hedefler de içerebiliyor. Özellikle 94 yılında bölgede operasyonlara katılarak halka zor günler yaşatan tecavüz, köy yakma, yargısız infaz etme vs. uygulamalarla Salan Bolu ve Kayseri Dağı Komando Tugaylarına bağlı Özel Harekat Timleri, çatışmaya girdikleri gerillanın cesetlerine işkence yaparak tanınmaz hale getirmekte. Oysa vahşice giriştikleri insanlık dışı uygulamaları kullanarak halka gözdağı ver-

mek isteyen faşizme cevap, yine halkın kendisinden gelmektedir. Yıllardır yaptıkları baskı ve katliamlara rağmen emekçi Kürt halkı kitlesel cenaze törenleriyle oğullarını ve kızlarını son yolculuklarında yalnız bırakmıyor.

Bölgede sürdürülen operasyonlarda kapsamlı olarak üzerinde durulan illerden biri olan Dersim'de geçtiğimiz hafta içinde faşist TC'nin attığı pusu sonucu Hozat ve Ovacık'ta düşmana çok sayıda kayıp verdiren HPG (Halk Savunma Güçleri)'ye bağlı gerillalardan 11'i şehit düştü. Kimlikleri tespit edilemeyen gerillalardan Hozat ilçesi kırsalında ölümsüzleşen üç

kişinin hala Elazığ Devlet Hastanesi morgunda tutuldukları edindiğimiz bilgiler arasında. On binlerce asker ve askeri teçhizatıyla gerillaya yönelen faşizm dün olduğu gibi bugün de yenilmeye mahkumdur. İçine düştüğü acizlikle hareket eden TC ordusu bölge halkı üzerinde de terör estirmeye devam ediyor. Yaşanan her çatışmanın ardından köylerdeki insanları gözaltına alarak işkenceye maruz bırakan sistem, gerillayı can damarı kitlelerden koparmak istiyor. Bu nedenle ki halkın yaylalara dahi çıkmasını engellemektedir. İzin verdiklerini ise sürekli olarak denetlemek istemektedir.

Yıllardır yaptıkları baskı ve katliamlara rağmen emekçi Kürt halkı kitlesel cenaze törenleriyle oğullarını ve kızlarını son yolculuklarında yalnız bırakmıyor.

Nepalli Maoistler iç tartışmalarını kitlelere açıyorlar

Açıklama: Halk Savaşını stratejik saldırı aşamasında sürdüren ve son yapılan Merkez Komite toplantısında karşı-saldırı planı kararını alan Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in aşağıdaki yazısı Merkez Komite imzası ile yayınlanmıştır. Kardeş partinin kendi içinde yaşadığı tartışmaları kitlelere açma kararı ile Partinin Merkez Komite ve Siyasi Büro üyesi olan Baburam Bhattarai (Yoldaş Laldhoj)'nin Merkez Komitesine sunduğu mektuba karşılık yazılmış olan bu yazıyı özellikle Türkiyeli Maoistlerin ilgileneneğini düşünerek yayınlıyoruz.

Nepal Komünist Partisi (Maoist) Parti içi tartışmalarını kitlelere ilan etmiştir. Parti Başkanı Yoldaş Prachanda, 31 Nisan'da bir bildiri yayınlayarak bu belgeleri açıklamıştır.

Yoldaş Prachanda bu açıklamada devrimi tamamlarken gerçek ideolojisini geliştirmek için Partinin kitleleri tartışmanın içine sokmaya karar verdiğini söylemektedir. Laldhoj (Baburam Bhattarai) ile birlikte NKP(Maoist)'in tüm önderliğinin otokratik monarşi yıkılıncaya ve cumhuriyetçi politik bir sistem kuruluncaya kadar savaşıma adanmış olduğu konusunda bilgi vermektedir.

Laldhoj (Baburam Bhattarai) yoldaşın mektubu ve diğer faaliyetleri üzerine

Partinin merkezi Merkez Bürosu, son Merkez Komite toplantısının aldığı kararlar uyarınca büyük şanlı partimizin tüm saflarının düşmana karşı tarihi ilk karşı saldırı planını uygulayacağı çok hassas bir anda aniden Siyasi Büronun daimi komite üyesi yoldaş Laldhoj'dan ciddi bir mektup aldı. Parti merkezi bu mektubun içeriği ve ileri sürdüğü sorular konusunda tüm parti saflarını aydınlatmak istemektedir.

1- Mektubun planındaki yöntem ve zamanlama

14 Kasım 2004 tarihli mektubun ön sözünde açıklandığı gibi 11 Kasım 2004'te partinin düzenli işleyişi ile ilgili olarak ve esas olarak da iç mücadele koşulları hakkında Merkez Büro ve yoldaş Laldhoj arasında 4 saatlik bir tartışma yaşandı. Tartışma sırasında merkezleşme ile ilgili son Merkez Komite raporu da okundu. Sonunda, Laldhoj Yoldaş somut bir sonuca 1-2 turluk tartışmalardan sonra ulaşılabileceğine dair fikir birliği ile Merkez Bürodan ayrıldı. Fakat, üzerinde anlaşılacak tartışma için bekleme sabrını göstermeyerek hemen üç gün sonra, son Merkez Komitesi toplantısına ve aldığı çeşitli kararlara itiraz ettiğini söyleyen bir mektup gönderdi. Mektupta ileri sürülen konular sadece yöntem ve zamanlamayı hesaba katarak şu ciddi soruları ortaya çıkarmıştır:

i) Uzun bir tartışma sonucu son Merkez Komite toplantısı tarafından alınan tarihi kararların uygulanmasının en hassas sürecinde, Yoldaş Laldhoj, Merkez Komitesinin toplantısının tamamına ve aldığı önemli kararlara karşı gelerek tüm partiye güvensizliğini ifade etmek için çok sorumsuz bir yöntem uygulamış ve şu yada bu şekilde karşı saldırı planını olumsuz olarak etkilemiştir.

ii) Yoldaş Laldhoj, 1-2 turluk tartışmadan sonra üzerinde anlaşılacak şeyler kaldığı durumda hangi yöntemi izleyeceğimiz üzerine karara vardığımız açık bir anlaşmaya karşı gelen bir mektup göndererek, aslında sadece problemin pozitif ve demokratik çözümüne karşı nefretini göstermekle kalmamış, aynı zamanda parti üzerinde baskı yaratmak için aşırı bireyci yöntemini de göstermiştir.

iii) Merkezleşmeyle ilgili Merkez Komite kararının raporu okunduktan sonra, en keskin olarak bu konuya karşı çıktığı gerçeği, mektubun arka planındaki etkileyici unsurun merkezleşme kararı olduğunu ortaya koymaktadır. Formalite icabı ne söylenebilirse söylenebilir Laldhoj yoldaş için partinin ideolojisine, politikasına, plan, program ve önderliğine karşı çıkmanın

yada desteklemenin tek koşulu kendi bireysel pozisyonu ve durduğu yerdir, bu durum kendi içinde ciddi bir sapmanın işaretidir.

2- Mektupta ortaya konan sorular üzerine

i) Mektubun ilk maddesinde, Laldhoj yoldaş Merkez Komitesinin son toplantısını ve on gün boyunca gerçekleştirilen büyük demokrasi pratiği ve geniş tartışmayı "şiddetli sağlıksız, ilkesiz ve hizipçi" olarak suçlamaktadır. Buradan şöyle ciddi bir soru ortaya çıkmaktadır; Laldhoj yoldaş 9 yıldır ölümüne mücadelesi sürdürülen Halk Savaşının direkt içinde önderliği geliştiren Merkez Komite üzerine bu tür iddialar vasıtasıyla Parti ve Halk Savaşından uzaklaşmanın zeminini hazırlamaktadır. Laldhoj yoldaşın bireyci düşüncesi, anarşist çalışma biçimi, entelektüel kibri ve Merkez Büroya karşı hizipçi faaliyetleri Merkez Komite toplantısında geniş ve kesin bir şekilde eleştirildi. Laldhoj yoldaşın Merkez Komite toplantısındaki istifasından sonra Merkezi Merkez Büronun ifade ettiği düşünce ve fikir onun kendisini değiştirmeye yöneliktir. Eleştirilerin bazılarını kabul eden Laldhoj yoldaş MK'nın son toplantısında özeleştirisi ile birlikte istifasını geri çekmişti. Fakat bu mektup, onun (eleştirileri) kabul etmesinin ve yaptığı özeleştirim devrimci dönüşüm ruhuyla değil, sadece intikam duygusuyla yapıldığını kanıtlamaktadır. Merkez Komiteye yönelttiği ciddi ithamlar Laldhoj yoldaşın Mao'nun "Bizler Partiye inanmalıyız, kitlelere inanmalıyız; bu iki temel şey üzerine kuşku duyarsak hiçbir şey yapamayız" öğretilerinden hiçbir şey anlamama

ve sessizliğini" tamamen çürütmez mi?

Gerçek olan şudur ki, Yoldaş Laldhoj'un kendisi Merkez Komitesinin kararlarına ve ruhuna karşı gelmektedir. Partinin ortak ve merkezi karar ve fikirlerine karşı kafa karışıklığı yaratma ve hizipçi faaliyetlere sokma şeklinde ciddi sapmaya doğru gitmektedir. Mektupta, "Sağlıklı iki-cizgi mücadelesi olarak ideolojik ve politik tartışmaları sistemleştirmek için" mümkün olduğunca çabuk bir parti içi yayın talep etmektedir. Son Merkez Komitesi toplantısı uygun bir zamanda bir kongre örgütlenme ve bunun hazırlığı sürecinde parti-içi yayının çıkarılması kararı almıştı. Fakat, şu anda, tüm gücünü karşı-saldırı planı üzerine merkezileştirmenin gerekli olduğu bir zamanda Yoldaş Laldhoj'un iki çizgi mücadelesini sağlıksız olarak değerlendirerek partiyi iç mücadeleye teşvik etme talebi, parti ve devrim davası için çok zararlı bir düşüncüyü temsil etmektedir. Bu tür talep ve canlılık şu anda demokratik merkezileşmenin ilkesel olan "ifade özgürlüğü ve eylemde birlik" kuralını açıkça ihlal eder. Onun, ifade özgürlüğünün ilkesel olduğu Merkez Komite toplantısında "dengede ve sessiz" kalma ve eylemde birlik gerekli olduğunda ise tartışma isteme davranışı demokratik merkezileşmeyle ilgili metafizik ve anarşist bakış açısını göstermekte ve aynı zamanda "karşı-saldırının canı cehenneme" şeklindeki aşırı bireyci düşüncesini ifade etmektedir.

ii) Mektubun ikinci maddesinde, Yoldaş Laldhoj merkezleşme ile ilgili Merkez Komite

çünkü onun bakış açısındaki en büyük hata bu sorunda ifadesini bulmaktadır. Merkez Komite toplantısında geri çektiği istifasına ilişkin mektubunda "herhangi bir taraftan hayati ideolojik ve politik sorunları ve bunun üzerine zayıf bireysel yorumları geliştirecek herhangi bir çabanın gösterileceğine inanmıyorum, çünkü cephenin koordinatörlüğünden zaten istifa etmiş ve yerime uygun bir üçüncü kişi önermiş bulunuyorum" diyor. Hangi koşullarda istifa ettiği ve hangi koşulda bu istifayı geri çektiği tüm Merkez Komitesinin gözü önündedir. Bununla birlikte, daha çok ideolojik tartışma yoluyla bunu haklı çıkarmaya çalışmakta, daha çok bunu süslemekte ve bu da onun esas kaygısının parti ve devrim olmadığını kendi bireysel pozisyonu olduğunu kanıtlamaktadır. Mektubunda yer alan mantık bu gerçeği göstermektedir.

Laldhoj Yoldaş mektubunda "Başkan Yoldaşla her ikimiz de toplantı salonunun dışında, resmi olmayan bir oturumda ulaştığımız anlaşma uyarınca Merkez Komite toplantısında düşüncelerimizi sunduk. Bu oturumda Parti, Ordu ve Cepheye birleşik ve merkezi bir önderliğin kurulması sorununda şu anda sadece teorik bir uyum sağlanabileceği ve somut kararın daha sonra alınabileceği üzerine anlaşıldı" diye yazıyor. Laldhoj Yoldaşın resmi olmayan bu oturumdaki (çay zamanında gerçekleşen) teorik konuşma ve toplantının somut kararları ile ilgili aklının karıştığı gerçeği Merkez Komite raporunu "dinleme, bakma ve anlamadaki" dikkatsizliği için yaptığı özeleştirimden çıkmaktadır.

Başkan Prachanda

Eğer Yoldaş Laldhoj, bu tür sapmaları acımasızca düzeltmek için proleter bakış açısını benimsemekte, partiye, devrime ve kitlelere güvende başarısız olursa, ideolojik olarak bireyci anarşizm, politik olarak sağ teslimiyetçi ve ideolojik olarak tasfiyecilik olarak ifade edilen burjuva idealizmin kurbanı olacağı kesindir. Parti onun hatalarına ve zaaflarına karşı acımasız olarak, kendisini dönüştürme sürecini izleyeceğini ummaktadır. Bu süreçte parti her zaman gerekli yardımı sağlamaya hazır olacaktır.

Baburam Bhattarai

dığını göstermektedir.

Mektubunda "sınıf mücadelesinin acil müşkülâtlarının bazılarını karşı çıkarak" toplantının "çok ciddi ve itiraz edilebilir sorunlarının bazılarının üzerinde dengede kaldığını ve sessizliğini koruduğunu" ifade etmiştir. Sınıf mücadelesinin hangi karmaşık dönemecinde onlar kaybedildi, bu tür "karşı çıkılabilir sorunlar" büyük bir demokratik pratiğin yaşandığı Merkez Komite toplantısında ne zaman ortaya çıktı? Yeni kararlar alan Merkez Komitesine karşı, üstelik de, muhtelif toplantı ve eğitimlerde kendisinin huzurunda aydınlatılmaları için bazı yoldaşların sordukları sorular temelinde kararların yerine getirildiği en hassas bir anda ileri sürdüğü direkt iddialar onun sözde "denge

kararına karşı tüm öfkesini boşaltmaktadır. Söylenildiği gibi özel mülkiyetin 40 numaralı maddesi gündeme gelince burjuva temsilcileri kıskırtılır, aynı şekilde, merkezleşme sorunu masaya geldiğinde Laldhoj yoldaş rahatlığını devam ettiremez. MLM ve Prachanda Yolu, Laldhoj yoldaş birleşik cephenin yada devletin başı olarak kaldığı sürece doğrudur, yirmi birinci yüzyılda ideolojinin gelişimi ve demokrasinin gelişimi de doğru olarak kalır; fakat kendi pozisyonu sorgulanır duruma geldiğinde, onun gözünde her şey geri çekilme ve kaçma haline gelir. Bu tek ilke onun MLM anlayışı, prestiji ve dürüstlüğü üzerine sorunlar yaratmaktadır. O, bu doğrultuda mümkün olduğunca bir tartışmaya girmemeye dikkat etmektedir,

Merkez Büro, diğer teorik tartışmalarla birlikte Parti, Ordu ve Cepheye tek bir önderlik ilan etmenin uygun olmadığını düşünmektedir. Bunu söyleyerek, düşmana karşı bunu etkili bir politik hamle haline getirmek için merkezleşme kararı bu şekilde deklare edilmelidir, daimi komitenin uygun bir süreç ve zamanla birlikte somut kararı alacağı sonucunu tüm Merkez Komite önünde toplantıda açıklanmıştır.

Hafıza sorunundan öte, Yoldaş Laldhoj'un mektubunda açık olan şey, 11 Kasım'da raporu okuyuncaya kadar, karar hakkında bazı kafa karışıklıkları olduğudur. Bu kafa karışıklığı merkezleşme hakkındaki parti toplantılarında ve eğitimlerindeki soyut düşüncelerinde de görülmektedir.

Fakat Siyasi Büro Üyeleri ve Merkez Komite Üyeleri zaten kararın alındığını ve daimi komitenin sadece süreç ve zaman hakkında karara varacağını söylediklerinde; ve Laldhoj yoldaş raporu okuduğunda kafa karışıklığı ortadan kalktı. Sadece Merkez Komite toplantısına karşı bir mektup yazdıktan sonra. Bunda açık olan şey devletin başı olarak kalmak için hala umudu veya yanılgısı olduğu müddetçe onun için Merkez Komite toplantısı birlik ve zafer toplantısıydı ve onun önünde Yoldaş Sunil'e istifa etmesi için verilen öneri de doğrudu, merkezi eğitim ve yayın bölümünde kalmak da doğrudu. Ne zaman ki, artık devletin başı olmayacağı açığa çıktı, tüm bunlar yanlış ve hayati önemdeki ideolojik ve politik sorunlar haline geldi. Bireyciliğin bundan daha aşırı bir biçimi olabilir mi? (Hatırlayın, parti kararı onun devletten uzaklaştırılacağı anlamına gelmiyordu, mevcut durumda, parti başkanı dahil tüm komite üyelerinin parti, ordu ve devlet organlarında ittifakla kalmasının uygun olduğunu söylemek anlamına geliyordu.)

Şimdi de Yoldaş Laldhoj'un ortaya attığı ideolojik ve politik sorunlara gelelim. Laldhoj Yoldaş merkezileşme sorununu "demokratik merkezileşmeyle", proletarya diktatörlüğü ile, sürekli devrimle ve bugünkü komünist hareketin yakıcı sorunu ile birleştirmektedir. Buna ek olarak, önderliğin merkezleştirilmesi Prachanda Yolu'nun kritik öneminden ve 21. yüzyılda demokrasinin gelişimi önerisinden geri çekilme olduğunu, sonuç olarak da harekete ciddi kayıp verdirme hareketi olduğunu söylüyor. Merkez Komitesinin yerli ve yabancı gericilerin parti ve devrime karşı saldırılarını artıracığına dair dikkatli olma ve karşı-saldırının gerekliliği, Parti, Ordu ve Cephenin birleşik ve merkezi önderliğini inşa etmenin şimdi uygun zaman olduğu üzerine açık kararına karşı Yoldaş Laldhoj Merkez Komite kararına karşı yamsal ideolojik ve politik ithamlar yükselterek, aslında sadece kendi ideolojik ve politik yoksunluğunu ve sapmasını açığa vurmaktadır. Demokratik merkezileşme, proletarya diktatörlüğü ve sürekli devrim teorisi parti ve harekette birleşik ve merkezi önderliğin olmayacağını nerede söylemiştir. Hiçbir yerde! Dahası, MLM öğretinin, Büyük Proleter Kültür Devriminin temel niteliği proletaryanın birleşik ve merkezi önderliğini inşa etmektir. Prachanda Yolu, Parti, Ordu ve Cephe tek önderliğin inşa edilmek zorunda olduğunu ya da gereksiz olduğunu kesin olarak nerede belirtmiştir? Hiçbir yerde! Aksine, Prachanda Yolu proletaryanın birleşik ve merkezi önderliğinin inşası teorisi üzerinde kararlı bir şekilde sınıf mücadelesinin gelişiminin somut koşullarıyla uyumlu bir şekilde somut karar almanın gerekliliğini ısrarla söylemiştir. 21. yüzyılda demokrasinin gelişimi önerisi önderliğin merkezileşmesine karşı mıdır? Hayır! Dahası, bu öneri, parti önderliğini değil, devlete önderlik eden parti temsilcilerinin periyodik olarak değiştirilmesinin gerekliliğine dikkat çekmektedir. Bu şekilde, önderliğin merkezileşmesine karşı durarak, Yoldaş Laldhoj'un kendisinin nihayetinde demokratik merkezileşmeye, proletarya diktatörlüğüne, sürekli devrime, Prachanda Yoluna ve 21. yüzyılda demokrasiye karşı koyduğu açığa çıkmaktadır.

Tek önderliğe muhalefet ederek, Yoldaş Laldhoj, mektubunda "Şimdi bu şekilde yaparak fazladan kafa karışıklığı, kuşku ve harekete kayıp dışında bir şey kazanılacağı ortaya çıkmaz. Dahası, MLM'nin tüm üç unsurunun geliştirilmesine dair proleter görevde ve partinin ideolojik sentezinin hızında yeni bir şekilde büyük kayba yol açacaktır" diyor. Burada

da, açıkça sakat bir mantık yürütmektedir. Çünkü, stratejik saldırı gibi özel ve hassas bir süreçte Parti, Ordu ve Cephe tüm daimi komite üyelerinin ittifakla öne çıkmaları kafa karışıklığı değil daha fazla kazanım sağlayacaktır. Fakat, bizim entelektüel yoldaşımız Laldhoj'un, bakış açısındaki eksikliği nedeniyle kafası karışmakta ve kendi ben merkezci bireyciliğinin penceresinden bakmakta, subjektif olarak kendisinin kayıplarını hareketin kayıpları olarak ilan etmektedir. Hareket içinde kafa karışıklığı, şüphe ve kayıp partinin birleşik ve birleştirilmiş bir şekilde ileri çıkma şeklindeki doğru kararından ortaya çıkmaz, aksine Yoldaş Laldhoj'in karara karşı tartışma yaratma bireyci çabası bunu yaratmaktadır. Onun daimi komitenin tüm beş üyesi Parti, Ordu ve Cephenin önderlik düzeyinde kaldığı zaman ideolojik sentezde "sadece kayıplar" olacağını öngören mantığı da gariptir. O, Parti önderliğindeki sorumlu yoldaşlar devrimin üç temel organında ittifakla çalıştıklarında ideolojik senteze ek yardımı olabileceği gerçeğini anlamıyor değildir, aksine anlamamış gibi yapmaktadır.

Mektubunda, mevcut durumda stratejik saldırıya başarıya ulaştırmak ve düşmanın saldırılarını etkisizleştirmek için örgütlü bir şekilde birleşik bir yola girmenin uygun olduğu tartışmasının "hafif, çocukça ve ilkesiz" olduğunu söylemektedir. Karşı-saldırının çok büyük gerekliliğini ve sadece yerli değil, aynı zamanda dış düşmanın planlı bir şekilde partiye karşı içten yıkma saldırısını yoğunlaştırmakta olduğu canlı gerçeğini kavrayarak iş bölümünü mümkün olduğunca birleştirmeyi öne süren karar "hafif, çocukça ve ilkesiz" değildir; aksine Yoldaş Laldhoj'un devleti ele geçirmek için koşul kalmadığında istifa etme ve hatta bu görevi parti dışından üçüncü bir kişi talep etme hareketinin yüzde yüz "hafif, çocukça ve ilkesiz" olduğunu anlamak kimse için zor değildir.

iii) Mektubun üçüncü maddesinde, yoldaş Sunil'in istifasının bahsi edilmektedir. Partinin Hindistan-Delhi, Siliguri ve Patna'da gerçekleşen tutuklama olaylarını oldukça ciddiye aldığı kesindir. Bu nedenle, bu konuda, parti ciddiyetle inceleme ve soruşturma sürecini başlatmaya karar verdi. Konunun ciddiyeti ve Patna'da tutuklanan yoldaşlardan Yoldaş Sunil üzerine bir sorunun da yer aldığı yazılı ve sözlü raporlar temelinde sadece Merkez Büro değil, aynı zamanda Yoldaş Laldhoj'un da içinde bulunduğu daimi komite olarak böylesi hassas bir konuda son soruşturma tamamlanmaya kadar ahlaki temelde istifası uygun olacaktır denilerek bu öneri Sunil yoldaşa sunulmuştur. Açıktır ki, Sunil Yoldaşın istifası tüm Merkez Komite tarafından da onaylanmıştı.

Fakat soruşturma raporu gelmeden önce, Yoldaş Laldhoj şimdi konuyu provoke etmeye çalışmaktadır. Bu mektubun başlangıcında bunun "Yoldaş Sunil'in olaylarla alakası olduğunu kanıtlanması için yeterli temel bulunmadan önce istifaya zorlanma hareketi (bir çeşit Merkez Büro tarafından istifa için zorunlu bilgi verme hareketi) olduğunu" saptamaktadır. Bugün "böylesine açık" hukuki bir tartışmada yer alabilen bilgili bir yoldaşın Merkez Komite'de ve daimi komitede birçok kez yapılan tartışmalarda istifa önerisini desteklemesi aslında mektubun sonunda söylediğine göre "liberalizm"dir, fakat bu mantığın arkasındaki sır kendi içinde bir çelişkidir. Bugün burada daha da açığa çıkmıştır ki, bu liberalizmden kaynaklanmamıştır, merkezileşme sorunu üzerinde bahsedildiği gibi, bu merkezileşme üzerine kafa karışıklığı sonucu oluşan

bilinçli bir sessizliktir.

Bilinmektedir ki, Hindistan'da ardı ardına gelen ve izahı olmayan tutuklama olayları Parti ve kitleler içinde büyük bir sansasyon ve kaygı yaratmıştır. Parti içinde ve dışında farklı biçimlerdeki merakın yükselmesine oldukça açık bir zemin mevcuttur. Yoldaş Laldhoj aynı zamanda parti merkezinin soruşturma ile ilgili gerçek kararının ne olduğunu ve Merkez Komite toplantısından sonraki ilk bölgesel parti eğitiminde Merkez Büronun konuyu nasıl sunduğunu bilmektedir. Merkez Büro da dahil parti merkezinin niyeti Yoldaş Sunil de dahil hiç kimseyi sağlam bir delil ve temel olmaksızın temelsiz bir şekilde itham etme niyeti olmamasına karşın soruşturma raporu gelmeden önce, Yoldaş Laldhoj'un kendisi aslında, tamamen subjektif olarak "uzlaşmaz mücadelenin" tehlikeli bir işareti olduğunu söyleyerek iç mücadeleyi uzlaşmaz hale getirmeye çalışmaktadır. Partiyi ciddi bir şekilde suçlama tarzındaki hizipçi niyetini göstermeye başlamıştır. Mektupta parti içindeki bir hizbe gönderme yaparak kendisini sözde hizbin savunucusu rolünde bizzat tanımlamaya çalışmaktadır. Bu hangi hiziptir? Ve kim bu hizbi suçlamıştır? Mektupta hiçbir somut kanıt sunmamıştır. 1995'deki ilk ulusal konferansta sağ tasfiyecilik üzerindeki hareketten sonra gelen son 11 yıl içindeki tüm kararların herhangi bir hizip temelinde değil tam ittifakla alındığı parti tarihimize iyi bilinen gerçeklerden biridir. İlk düzeltme hareketi bağlamında, sadece sağ, orta ve "sol" eğilimler parti merkezinde oluşturulmuştur.

Bu durumda, Yoldaş Laldhoj, parti içinde bir hizipten bahsederek sadece kendi hizipçi düşüncesini ortaya koymamakta, aynı zamanda bir hizip oluşturma bahanesi bulmaya çalışmaktadır. Şimdi Yoldaş Sunil'e gösterdiği sözde sempati şovu ve bir hizbin tarafını tutması daha önce söylenen sonuçtan başka bir şeyi kanıtlayamaz. Parti onun Merkez Büroya paralel temsiliyet olasılıklarına tamamen son verdiğinde, onun merkezileşmeye karşı sürekli muhalefetinin arkasındaki gerçeklik ortaya çıkmıştır. Ardından şimdi de bir hizbin lideri olmak için materyaller toplamaktadır. Bu, kendi içinde sadece ciddi derecedeki yanlış bakış açısının bir kanıtıdır.

iv) Mektubun dördüncü maddesinde, kendisine gerek ve bir neden kalmadığı sonucuna vararak merkezi eğitim, propaganda ve yayın bölümünden istifa etmiştir. Bu şartlarda parti merkezi onun gereklilik ve nedenlerinin varlığını kabul ederek bu bölümler için kendisine başvurmuştu, şimdi onu yolun yarısında kişisel olarak istifa etme kararı sadece kendisinin bireyci düşünüş ve anarşist çalışma tarzına işaret etmektedir.

Yoldaş Laldhoj'un mektubunun daha önceki analizinden tüm ideoloji, metodoloji ve zamanlama bakışından ciddi bir sapmaya gittiği açığa çıkmaktadır. O, parti Merkez Bürosuna, Merkez Komiteye, büyük halk savaşının karşı-saldırıya girdiği hassas tarihi dönüm noktasında aldığı kararlara saldırarak aslında partiye, devrime, büyük şehitlerimize ve devrimci halka saldırmaktadır. Bu tür ciddi sapmaların arkasında onun içinde var olan müthiş ben-merkezci bireycilik işlemektedir.

Mektubunu Merkez Büroya gönderdikten sonra Yoldaş Laldhoj'un faaliyeti aşağıda bahsedildiği gibi parti içi mücadeleye sınıf mücadelesine uzlaşmaz biçim verme tehlikesini meydana çıkarmaktadır.

i) Merkez Büro benzerlerini Parti Merkez Bürosuna karşı sevk etme. Yoldaş Laldhoj Parti Merkez Bürosunun bilgisi olmaksızın karşılaştığı herkese adı geçen "Parti içi tartış-

manın temel sorunları" mektubunu ve son Merkez Komite toplantısında geri çekilen ve Parti Merkez Bürosunda kayıt olarak saklanacağı söylenen istifa mektubunu açıklayarak ve dağıtarak partinin asgari disiplinine ve değerlerine-normlarına meydan okumaktadır.

ii) Yoldaş Laldhoj, parti içi çelişmelere ve partinin inşa ettiği değerlere-normlara karşı kamuoyu açıklaması yaparak geçmişte partiden atılan ve hizip özgürlüğü talep eden sağ tasfiyecilerin ayak izlerini takip etmektedir. Rus Komünist Partisinin 10. Kongresinde parti içindeki hizipçiliğe bir son verilmesi fikrini öneren Lenin'i şu yada bu şekilde suçlayarak Yoldaş Laldhoj, sadece çelişkileri uzlaşmaz hale getirmeye çalışmakla kalmamış, aynı zamanda plurist (çokçu) ve tasfiyeciyi düşüncesini kamuoyuna açmıştır.

iii) Son 9 yıldır yabancı gericilerin ve revizyonistlerin piyasaya sürdükleri değersiz suçlamalarla kendi parti karşıtı mantığının direkt yada dolaylı olarak uyumunu sağlayarak, Yoldaş Laldhoj kendi burjuva sınıf bakış açısını sonunda ortaya koymaktadır.

iv) Yoldaş Laldhoj, "Parti içi tartışmanın temel sorunları" başlığıyla hazırladığı 13 maddelik doküman vasıtasıyla şunları göstermiştir:

a) Gerçekleri çarpıtarak ve zaten karar altına alınmış olan yada kolaylıkla alınabilecek konuları ideolojik kılıfla süsleyerek hizip ve bölme zemini inşa etmeye gayretle çalışmaktadır.

b) Çin'deki Büyük Proleter Kültür Devrimi sürecinde tanık olunun revizyonizmin yeni karakteristiği olan olumlu ve devrimci mantıkları kullanma metodu kendi olumsuz ve oportünist hedeflerini gerçekleştirmek için hoş bir şekilde kullanılmıştır.

c) Parti ve halk savaşı tarafından geliştirilen tüm olumlu kazanımları bir kişinin kişisel çantasında biriktirme, tüm sınırlamaları ve zaafı bir diğerinin omzuna yerleştirme şeklindeki aşağılık metot dokümanda kullanılmıştır.

d) Kendi kendisine düşünen kimse statüsü ihsan ederek diğerlerine öğüt veren burjuva bireyci entelektüel kibirlilik bu dokümanda kendini göstermektedir.

e) Teorik bilginin gerçek denek taşı olan devrimci pratiği tamamen küçümseyen ve devrimci liderleri, kadroları ve kitleleri suçlayan ve ilkesel olarak Halk Kurtuluş Ordusunu yok sayan burjuva entelektüel kibirlilik görülmektedir.

v) Dikkat çeken tek şey, Yoldaş Laldhoj'un hizipçi ve bölücü faaliyetlerini artırarak şu yada bu şekilde Merkez Komite toplantısında karar verilen devrimci dönüşüm ve karşı-saldırı planının uygulandığı en önemli anda emperyalizme, yayılmacılığa ve kraliyet askeri faşizmine yardım sağlamaya doğru gitmektedir.

Sözü edilen gerçekler kanıtlamaktadır ki, Yoldaş Laldhoj'un yaşam felsefesine MLM proleterlikten çok kendisini düşünmeye muktedir kişi olarak düşünen Nitcher'in aşırı bireyci subjektif kibirlilik felsefesinin rehberlik ettiği görülmektedir. Eğer Yoldaş Laldhoj, bu tür sapmaları acımasızca düzeltmek için proleter bakış açısını benimsemekte, partiye, devrime ve kitlelere güvende başarısız olursa, ideolojik olarak bireyci anarşizm, politik olarak sağ teslimiyetçi ve ideolojik olarak tasfiyecilik olarak ifade edilen burjuva idealizmin kurbanı olacağı kesindir. Parti onun hatalarına ve zaafılarına karşı acımasız olarak, kendisini dönüştürme sürecini izleyeceğini ummaktadır. Bu süreçte parti her zaman gerekli yardımı sağlamaya hazır olacaktır.

Çürük düzende çark sağlam işlemiyor

Aşağıdaki yazı Türkiye Komünist Partisi Marksist Leninist'in Merkezi Yayın Organı İşçi-köylü Kurtuluşu Mayıs 2005 Özel Sayısı'ndan alınmıştır. Güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Son günlerde suni söylemlerle faşist devlet içindeki çelişkileri derinleştiren açıklamalara ve bu açıklamaların çeşitli alanlardaki yankılarına tanık olduk. Görünen yanlarıyla çelişkiler "türban sorunu", "laiklik" ekseninde derinleştirildi. Buna paralel bir şekilde "Öcalan'ın yeniden yargılanması" hakkında AİHM'in vereceği karar üzerinden de bir "fikir" dalaşı söz konusu oldu.

Oysa, biliyoruz ki, bu konuların hiçbirini devleti oluşturan egemen sınıf kliklerinin gerçek çatışma alanları değildir. Ne laiklik, ne Öcalan'ın yeniden yargılanması, ne de özelleştirme politikası egemen sınıf kliklerini karşı karşıya getiren konulardır. Bu konularda öteden beri verilmiş kesin hükümler vardır ve her klik de bu hükümler karşısında farklı bir rota izlemeyeceğini açıklamıştır. Çünkü bunların hepsi devletin hakim odakları tarafından "çözölmüş" haldedir.

Devlet içindeki dalaşın kökleri, "hangi kliğin var olan kesin hükümleri kendi çıkarına uygulayacağı"; "hangi kliğin sömürüden en çok payı alacağı" üzerine kuruludur. Daha önce de defalarca ifade ettiğimiz ve her zaman pratikte kanıtlandığı gibi herhangi bir kliğin devletin gerçek rolünü, kimliğini farklı bir çizgide, farklı bir ideolojik yaklaşımla ele alması söz konusu değildir.

Buna karşın devlet içindeki çelişkilerin varlığı da bir gerçektir.

Anayasa Mahkemesi Başkanı'nın açıklamaları ile yinelenen suni siyaset ortamı, hükümette bulunan egemen sınıf kliğinin türban hakkında ve diğer meselelerde hüküm verecek olanın sadece Meclis, dolayısıyla hükümet olması gerektiğini belirtmesiyle klikler arası bir çelişki yapay bir şekilde gündeme oturtuldu. Oysa herkes biliyor ki, bu klik de hükümette sadece bir kukladır; devletin "demokrasi" maskesidir ve esas itibarıyla bağımsız hareket etme hakkı, yetkisi ve gücü yoktur. Buna rağmen, bu suni gündem ile kamuoyunun dikkati yine bildik "İslamcı" parti ile "laik" devlet çatışmasına yoğunlaştı. Kitlelerin gündeminde olmadığı halde böyle bir çatışmanın bir anda "devlet içi çatışmanın" merkezine konması bizleri yanıltmamalıdır. Bu, gerçeklerin üzerinin örtülmesinden başka bir şey değildir. Faşist devlet bir kez daha temelini oluşturan resmi görüşlerinin, "devlet politikalarının" çaresizliği, başarısızlığı, iflas etmişliği karşısında bocalamaktadır. Ne TSK'nın ne Anayasa Mahkemesi'nin ve ne de diğer daimi devlet aygıtlarının hükümetin yönelimine ilişkin ciddi

bir endişeleri söz konusudur. Sözkonusu olan, devlet otoritesinin, tarih karşısında mahkum olmuş resmi görüşlerinin en güçlü araçları kullanılarak tekrarlanması ve devletin karakterindeki herhangi bir değişime tahammülü olmadığını açıklamasıdır. Egemen kliklerin de devlete karşı yönde bir çabası, yönelimi zaten yoktur...

Bugün devletin karşı karşıya olduğu birincil sorun yine Kürt ulusal sorunudur. Hem Irak'taki gelişmeler hem de PKK'nin silahlı mücadeleye yeniden yönelmesi ve askeri gücünü Türkiye'ye taşımaya başlaması; yine Kürt halkının tüm platformlarda varlığını ve gücünü devletin gözüne sokması faşist odakları harekete geçirmiş durumda. Avrupa Birliği'nin Türkiye devletinden istediği düzenlemelerin girdiği açmaz da yine bu sorunla ilgilidir. Devlet istenilen tüm düzenlemelerde "ülkenin karşı karşıya bulunduğu terör tehdidi"nin esas alınması gerektiğini vurgulamaktadır. Bunun dayandığı nokta ise MGK'nın misyonu ve yetkileridir.

Yaşar Büyükanıt'ın, PKK'nin yeniden silahlı mücadeleye yönelmesi ve

gerilla gücünü ülkeye taşımasına verdiği ilk tepki burada önemlidir. Büyükanıt, mevcut konumlanışlarının ve askeri kapasitelerinin savaşı '90'lı yılların ilk yarısında olduğu gibi sürdürmeye imkan vermediğini belirtmiş, bunun düzeltilmesi gereğine dikkat çekmişti. O açıklamalardan sonra Newroz ile birlikte ortaya çıkan tablo devletin gücünü sergilemesinin kaçınılmaz olduğunu göstermiş olmalı ki, arka arkaya generallerin ve devletin yargı organlarının "siyasi" alana yeniden açıktan (basına ya da açık toplantılarda kitlelere yapılan konuşmalar) müdahalelerine tanık olmaya başladık. Gösterildiği ve sanıldığı gibi bu müdahaleler esas olarak devletin bir başka kliğine ya da bir başka politikasına karşı değil, aksine halkın devrimci yönde gelişen ve somut olarak da Kürt halkının devlet politikalarına karşı göstermiş olduğu hareketine karşıdır. Devlet "kutsal" saydığı değerleri hakkında kitlelerin girdiği yönelime karşı tavizsiz olacağını açıklamaktadır; devlet kendine biat etmeyenlerin bu ülkenin bir parçası olamayacağını, sadece düşman kabul

edileceğini ilan etmektedir. Bu da onun doğasına tümüyle uygundur. Hiçbir ilerici hamleye tahammülü olmayan, varlığını gerçekleri bozarak sürdürebilen, ancak bir askeri otoriteyle ayakta kalabilen devletin, bir demokrasi oyununun figüranı olan "siyasi" partilerden öte bir güç olduğuna defalarca tanık olduk. Onun gerçekliği budur. Kimse aldanmasın.

Milliyetçi Kürt hareketinin, Abdullah Öcalan'ın Kenya'da yakalanmasından sonra artan bir şekilde devletle uzlaşma yönünde attığı tüm adımlar nihayetinde sonuçsuz kalmıştır. Neredeyse bir affedilme derekesine düşürülen Kürt silahlı mücadelesi, varlığına hiçbir şekilde tahammül göstermeyen faşist devletin imha politikasından kurtulabilmiş değil. Açılan teslim bayrağı dahi Kürt silahlı mücadelesinin "af" edilebilir olmasını getirmemektedir. Çünkü, bu adım dahi devletin temel görüşlerinin sarsılmasına yol açmakta, güçlü devlet imajını zedelemektedir. Bu nedenle devletin kendi içinde Kürt ulusal sorununun siyasal bir sorun olarak, kendilerince tehlikeli gelişmelere yol açabilecek karakterde sürmeye devam etmektedir. Özellikle Newroz bayramı etkinlikleri bu ürküntüyü ortaya çıkardı.

Buna koşut olarak, Avrupa Birliği'nin Kürt ulusal sorunu ile ilgili politikaları faşist devletin öz kimliğini yadsımaya devam etmektedir. Faşist de olsa güçlü bir Türk devleti hiçbir koşulda diğer devletlerin benimseyebileceği, kabul edebileceği bir olgu olmaz. Bu da emperyalist devletlerle faşist devletin bir anlaşmazlığı olarak gerçekliğini korumaktadır. Elbette bunda emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkiler de etkili bir rol oynamaya devam etmektedir.

Faşist devletin "zorunlu açıklamalarının" bir diğer nedeni ise ekonomideki "büyümenin" kendi içinde taşıdığı yıkıcı durumdur. Kitleler bu büyümenin sonuçlarını yoksullaşarak, işsiz kalarak, açlığa mahkum olarak, evsiz kalarak yaşamaktadır. Bunun devamı her zaman için kitlelerin devlet otoritesine, yerel otoritelere karşı direniş göstermesidir. Köylü eylemleri, gecekondu eylemleri, işçi eylemleri, memur eylemleri artış göstermiş, IMF politikalarına kitlesel tepkiler gelişmeye başlamıştır. Büyük şehirlerde artan hırsızlık, kap-kaç olayları da bunun bir örneği olarak kabul edilmelidir. Artan toplumsal hoşnutsuzluk devletin bir başka müdahale nedenidir.

Ve Ermeni soykırımının uluslararası alanda bu derecede gündeme gelmesi ve iç politikada en ileri seviyede tar-

Mayıs 2005

**İBRAHİM KAYPAKAYA YAŞIYOR!
O BEYNİMİZDE BİLİNÇ,
BİLEĞİMİZDE GÜÇ,
YÜREKTE CESARETTİR;**

İŞİKLİ YOLUNDA SONUNA KADAR YÜRÜYECEĞİZ!

tışılması da devletin resmi görüşlerindeki çarpıklığı, çürümüşlüğü, zayıflığı ortaya seren bir başka olgudur. Ermeni ulusunun bugünkü 'cumhuriyet'in önceli olan İttihat ve Terakki tarafından soykırımdan geçirilmesi en hilekar ve en çarpık açıklamalarla inkar edilmiştir. Bu açıklamaların gerçekler karşısında yerle bir olması, Türkiye halkının belki de ilk defa tarihsel gerçeklerle karşı karşıya kalması devleti bir kez daha tedirgin eden bir olgu olarak görülmelidir.

Bu somut olgular ve başka, daha az önemli nedenler daimi devlet aygıtlarını çürümüş resmi görüşleri ve devlet otoritesini gerginlik yaratarak, bir nevi meydan okuyarak sergilemesine yol açmıştır.

Bunlara karşı bizim sergileyeceğimiz tavır gerçekleri ısrarla açığa çıkartmak ve kitleleri bu gerçekler konusunda aydınlatmaktır. Kitlelerin çıkarlarına uygun olan sadece gerçeklerin açığa çıkması ve bu gerçeklerin politik alanda etkin olmasıdır. Faşist devletin kitlelerin çıkarını temsil etmediğini, edemeyeceğini; bu devletin sadece emperyalizmin, feodal gericiliğin, uşak burjuvazinin çıkarlarına uygun olarak gerçekleri ört bas ettiğini, varlığını çarpıtılmış gerçekler üzerine inşa ettiğini herkesin öğrenmesi gerekir. Temelleri yalan ve çarpıtmalar üzerine kurulu hiçbir devlet gerçek anlamda güçlü olamaz ve hiçbir zaman varlığını halkın lehine bir şekilde ilelebet sürdüremez.

Partimizin görüşleri tarihsel gerçeklerle uyum halindedir ve kitlelerin devrimci yöndeki hareketini esas alan bir politik yönelim içindedir: Kürt ulusal sorununun Kürt halkının demokratik halk devrimine katılması ile gerçek çözüme kavuşacağını savunmaktadır. Kürt halkının çeşitli vesilelerle demokratik ulusal taleplerinin karşısında değil, aksine tam da bunun yaşam bulması için mücadele vermektedir. Yine emperyalizmin yarı-sömürgesi konumundaki Türkiye'de halkın çıkarına uygun olan ekonominin sosyalizme giden yol olduğunu savunmakta, talancı ekonomiye karşı verdiği mücadeleleri sahiplenmektedir.

Ermeni soykırımı hakkında ise, faşizm ne kadar inkar ederse etsin tarihsel gerçekler hiçbir zaman yok edilemez. Ermeniler İttihat ve Terakki'nin faşist, ırkçı politikalarının bir ürünü olarak yok edilmek istenmiş, katliama maruz kalmış, işbirlikçi olanlar hariç düşman ilan edilerek bu topraklardan silinmek istenmiştir. Bunda önemli derecede başarılı da olmuştur. Ancak, her şeye rağmen Türkiye halkının Ermeni halkı ile olan bağlarını yok edememiştir. Türkiye halkı Ermeni halkının Türkiye'deki varlığını, değerlerini, yok edilmeye karşı verdiği mücadeleyi bir gün mutlaka faşizmi ortadan kaldırma sürecinde onun karşısına koyacaktır. Partimiz sürdürdüğü iktidar mücadelesinde

sinde faşizmi tüm aşağılık uygulamaları ile yerin dibine gömecektir.

Faşizmin sahiplendiği, savunduğu ve uygulamaya devam ettiği tüm karşıdevrimci, ırkçı, şovenist, emperyalizm uşağı politikalar ne kadar güçlü savunulmaya kalkılırsa kalkılışın, egemen sınıf kliklerinin aynı zeminde hareket ederek birbirlerini ne kadar suçlarsa suçlasın bu son müdahale ile esas olan kitlelerin devrimci yöndeki hareketini ezmektir. Üzerinde duracağımız, sahipleneceğimiz, mücadeleyi oturtacağımız tek zemin de kitlelerin devrimci yöndeki hareketidir.

FAŞİZMİN DİNİ HALKLARA DÜŞMANLIKTIR; ONLAR ASLA LAİK OLMADILAR

Üzerinde tartışılmakta olan, Anayasa Mahkemesinin ve ordunun gündeme getirdiği laiklik, faşist devletin başından itibaren halk kitlelerine, devrimci harekete karşı saldırılarını meşru kılmasına olanak tanıyan, sadece bu amaçla savunduğu bir yalandır. Din her zaman gerici devletlerin elindeki bir saldırı aracıdır. Faşist devletin dini bir özellik taşımadığı, dinin sadece bireyin bir seçeneği olduğu iddiaları, her sürecin özelliklerine göre uygulanan politikalarla defalarca yalanlanmıştır. Kurtuluş Savaşı'ndan hemen sonra devletin tüm yetkili organlarında din adamları görevler almış ve bunlar tam da sahip oldukları dini otoritelerini halk üzerinde bir baskı aracı olarak kullanmışlardır. Kitlelerin dini inançları pohpohlanmış ve devletin gerici politikalarının desteklenmesi için kullanılmıştır. Kimi dini inançların baskı altına alınması, devletin belli mezhepleri esas alması, bu inançların (Alevilik, Zerdüştlük vb.) öteden beri Osmanlı İmparatorluğu'nun üzerinde oturduğu dini özelliklere karşı olmasından ve bu anlamda devlete uyumsuzluğundan kaynaklıdır. Bu dini inançların devletin baskısına maruz kalması dahi, devlet tarafından laikliğin, kitlelerin baskı altına alınmasının ve devletin kulları haline getirilmesinin bir aracı olarak kullanıldığının açık bir göstergesidir.

Kemalist devrimin en önemli yeniliklerinden biri olarak gösterilen laiklik uygulamaları da devrimci hareketi yok etmeyi amaçlayan karşı-devrimci yönelimden ibarettir.

Hilafetin kaldırılması, sadece hiçbir hükmü kalmamış, günün gerçekliğinde anlamsızlaşmış ve üzerinde politika yürütülemeyecek denli yıpranmış bir kurumun kaldırılmasından başka bir şey değildir. Keza yerel güçlerin bir dayanağı olan dini kurumların kaldırılması da iddia edilen aksine dini gericiliğin ortadan kaldırılması için değil, merkezi otoritenin güçlendirilmesi için ve tüm yerel güçlerin merkezi otoriteye itaat etmesi için gerçekleştirilmiştir.

Faşist devletin bu ilk yıllardaki politikaları ile daha sonraki politikaları

arasında özde hiçbir fark yoktur. Merkezi otoriteye destek olan tüm dini örgütlenmeler korunmuş, desteklenmiş, özel kanunlar ve organlarla büyütülmüştür. En son 1980 darbesi ile yeniden düzenlenen aynı amaçlı politika, aynı zamanda emperyalizmin geliştirmekte olduğu "ılımlı İslam", "yeşil kuşak" planının bir parçası olmuştur. Tüm egemen sınıf klikleri bu politikaya açık destek olmaktan başka bir rol oynamamışlardır. En somut biçimde milli eğitime din dersinin zorunlu ders olarak sokulmasına bunlar tarafından hemen hiçbir karşı duruş sergilenmemiştir.

Bu, bugün de devam etmektedir. Laiklik silahını sözde İslamcı partiye karşı kullanan devlet organlarının gerçek anlayışları bu somut olguda apaçık ortadadır: Yani, hiçbir şey gibi din de devletten bağımsız bir şekilde ele alınamaz, örgütlenemez, savunulamaz...

Dini bu derecede içine alan, kendine bir kalkan olarak kullanan faşist devlet nasıl laikliğin savunucusu olabilir? Bu koca bir yalandır. Devletin daimi organları son müdahale ile geçici organlarına her alanda hüküm verici otoritenin sadece kendisi olduğunu açıklamaktan başka bir iş yapmış değildir. Gerçek olan budur. Zaten devletten bağımsız bir İslami güç olmadığını, olamayacağını deklare etmiş olan hükümet partisinin bu uyarının muhatabı olmadığı açık olduğu halde 'laikliğin' neden bu şekilde gündeme getirildiği ise şu gerçeklikte gizlidir: Devlet gerilemekte olduğunu ya da yeniden güçlü bir şekilde ortaya koymak gerektiğini düşündüğü otoritesini kitlelere, devrimci yönelime hatırlatmaktadır; "Ben buradayım, 'kutsal' gücüm yerindedir" demektedir.

TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın açıklamasına gösterilen tepkilerden de görülebileceği gibi, aslolan amaç devlet otoritesinin Mecliste değil askeri ya da sivil bürokratlarda olduğunu göstermektir. Hükümet partisinin verdiği tepki ise, bunun karşısında "tamam buna bir itirazımız yok, ama kitleler karşısında bizi sıkıntıya sokmayın" ölçüsündedir. Hilmi Özkök'ün açıklamalarının alkışlanması, ordunun siyasi alana müdahale hakkının hararetle teslim edilmesinden başka bir şey değildir. Yani "Ordu görevini yapmıştır; biz ordunun görevinin bilincindeyiz ve asla karşısında değiliz..." denmektedir.

Bu müdahaleye yönelik partimizin görüşü, bu müdahalenin devletin esas olan işleyişini, temel görüşlerini geliştirmekte olan karşıt anlayışlara ve hareketlere karşı güçlü bir şekilde hatırlatmasıdır. Bunu kimi zaman kendi içinde (MGK toplantıları ile) kimi zaman daha zayıf açıklamalarla, kimi zaman da bütünlüklü açıklamalarla gerçekleştirmektedir. Geçmişteki 28 Şubat müdahalesi bir kliğin devletten tasfiyesini amaçladığı halde bugünkü müdahale bunu henüz amaçlamamaktadır. Çünkü

kü, mevcut klikler süreci devam ettirmek açısından esas olarak uyumludur; devletin tasfiye etmek zorunda olduğu bir karşıt klik henüz yoktur.

Partimiz devletin oynadığı rol hakkında berrak bir anlayışa sahiptir. Devlet faşist bir örgütlenme olarak her türlü farklı zemine, onu yok etmek üzere ya da kendine bağlı kılmak üzere saldırmaktadır. Bu politika emperyalizmin çürümüş, gerici karakterinin ülkesindeki bir yansımasından başka bir şey değildir. Doğasında anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-feodal özellikler bulunduran her türlü halk hareketine (ne olursa olsun) tepeden inmece bir şekilde kendi örgütlenmesini, kendi anlayışını zorla dayatmaktadır. Faşist Türk devletin bu özelliğinden uzaklaşması kitle hareketinin siyasallaşmasına ve karşıt bir otorite olarak güçlenmesine neden olmaktadır. Engellenmek ve bastırılmak istenen budur.

Partimiz devletin bu özelliğinin her alanda teşhirini yapmak ve özellikle işçi sınıfının ve devamında tüm diğer ezilen halkın bağımsız örgütlenmesini, devletle olan tüm gerici bağlardan kurtulmak üzere bir politik yönelimde olmasını sağlamak amacıyla hareket etmek zorunluluğuna işaret etmektedir. Devrimci görevin bu olduğunu propaganda etmektedir. Bu politika kitlelerin gerçek yönelimine uygundur. Kitlelerin kendiliğinden mücadelesinin bu niteliğe kavuşamayacağını, bunun için siyasi bir öncüye ihtiyaç olacağını bilincinde olarak Komünist Partisinin güçlenmesi esas görevdir. Bunun için, kitlelerin her bir alandaki öz mücadelelerini birbiriyle ilişkilendirmek, sınıf savaşının bir parçası olarak ele almak ve politik iktidar mücadelesine yönlendirmek yönelimi esastır. Komünist Partisi kitlelerin devrimci yöndeki hareketini ancak bu şekilde geliştirebilir ve Komünist Partisi ancak bu şekilde politik olarak güçlendirilebilir. Kitlelerin devrimci mücadelesini kavramaktan her uzaklaşma onu zayıflatır. Oportünist eğilimleri güçlendirir; devlete karşı yürütülmekte olan silahlı mücadeleyi zaafa uğratar; onu ya pasifleştirir ya da onun en geri düzeyde ele alınmasına neden olur. Partimiz buna karşı etkin kitle çizgisi izlemeyi ve silahlı mücadeleyi devrim perspektifi ile, kitlelerin isyankar karakterine uyumlu bir şekilde ele almayı savunur ve buna göre hareket eder.

Tekrarlamak gerekirse, kitlelerin karşı karşıya bulunduğu aldatma, devrimci yönelimden uzaklaştırma, herhangi bir egemen sınıf kliğinin etkisi altına girme sürecine ancak Komünist Partisinin devrim perspektifine uygun bir silahlı mücadeleyle karşı konulabilir. Perspektifimiz budur. Bir yandan kitlelerin aldatılmasına karşı siyasal teşhiri yoğunlaştıracakız, diğer taraftan pratikte bunu kitlelere benimsetmek, kavratmak yönünde aktif bir mücadele hattı izleyeceğiz.

“Reformlarla” 12 Eylül faşizmine giden yol:

Yeni TCK

AB'ye Uyum Yasaları adı altında, her geçen gün çıkartılan yasalarla suni bir “demokratikleşme” yaratmaya çalışan devlet, aslında bu yasalarla kazanılmış bir takım hakları da geri almaya çalışıyor. “Ekonomi düzeldi” diye yapılan haberlere nasıl kimse inanmıyorsa, Yeni TCK'nın da demokratikleşme yolunda bir adım olduğuna kimse inanmıyor.

Emperyalist efendilerinin emirleri doğrultusunda çıkardığı bütün baskı, sömürü ve zulüm yasalarına “reform”, “yenilik” adını veren TC devleti, son olarak TCK'da da aynı oyunu sahneliyor. Burjuva-feodal basının bazı kesimlerinin farklı gerekçelerle karşı duruşunu saymazsak, sadece devrimci ve sosyalist basın emekçileri tarafından eleştirilen yasa, sadece basın özgürlüğü konusunda değil bir bütün olarak toplumun birçok kesiminin gündemine, içerdiği saldırı hükümleri ile girdi. Yeni yasada “düzeltiyoruz”, “Avrupa normlarına kavuşuyoruz” diyerek gelen ek maddeler ve genişletilen saldırı yetkileri devrimci, demokrat ve yurtsever tüm duyarlı kesimlerin tepkisini çekti.

12 Eylül AFC'nin uygulamalarına yakın uygulamalar içeren yeni TCK, özellikle yargının ve savunma hakkının kısıtlanması ile dikkat çekiyor. Gözaltı süresi, yargılamada avukat-müvekkil ilişkisi, verilen cezalar vb. konular zaten ülkemizde keyfiyete göre uygulanırken, yasa ile bu keyfiyet resmileşmiş oluyor.

Bazı maddeleri açarak gidersek; Gözaltı süresinin 1982 yılından beri azaltılarak geriye düşürülmesi kazanımı “Suçlu veya şüphelinin tatbikat, yer gösterme, ifadesine tekrardan başvurma adı altında emniyet güçlerince 15 gün alınabilmesi” ifadesi ile üstü örtülü de olsa geri alınmak isteniyor. Yani böylece yukarıda sayılan mercilerin izni ve gerekli gördüğü durumlarda, gözaltına alınanlar gözaltı sürelerinin ardından götürüldükleri hapisanelerden alınarak tekrar işkence görebilecek, “yer gösterme” adı altında itirafçılığa zorlanabilecek. Böylece başka yasaların farklı maddelerinde düşürüldüğü iddia edilen gözaltı süreleri bu yasa ile 15 güne kadar çıkabilecek. Bu yasanın yürürlükte olmadığı koşullarda, tutuklanıp hapisaneye giden tutsakları yasadışı ve keyfi bir şekilde tekrar almak isteyen, ancak tutsakların direnişi ile karşılaşan devlet böylece bunu da resmileştirmiş oluyor.

Bununla da yetinmeyen yeni TCK; karar verme yetkisi hakimlerde olan arama izni çıkartma, aranır ilan etme, el koyma/hesap dondurma yetkilerini savcılara bırakıyor. Bundan sonra “tarafsız(!)” olan hakimlerin yetki alanlarından çıkan bu uygulamalar sayesinde savcı kararı ile birisi kapınıza gelip tüm malınıza el koyabilir, daha davanızı bitmeden tutuklanabilir, ba-

sit bir GBT (Genel Bilgi Taraması) sırasında “aranıyor” olduğunuzu öğrenebilirsiniz.

Hakimlerden aldığı yetkiyi savcıya veren devlet, savcıdan da yetkilerinin bir kısmını alarak kolluk güçlerine veriyor ve buna “yargıyı hızlandırmak” diyor. Bundan böyle savcının olmadığı veya ulaşamadığı yerde savcı yetkilerini, özellikle tutuklama, giyabi ilan etme, arama izni konularında, kolluk güçlerine yetki tanıyor. Bu yeni madde yargıyı veya diğer bir adıyla yargısız infazları hızlandırıyor, dernek ve siyasi partilerin varolan haklarını sıfıra indir-

iyor. Komplolarla DKÖ binalarının basıldığı, eldeki sözde tek delilin polis tarafından oluşturulduğu bir ülkede, polise ve jandarmaya verilen bu yetkilerin tek izahı devlet eliyle arttırılan gerilimleri devlet çıkarına çözüme çabasıdır.

Avukat-müvekkil ilişkilerine çeşitli sınırlar getiren, yargılama sırasında avukatların sertifikalarının iptalini sağlayan eklemlerde yapılan yeni TCK; bu haliyle bile Türkiye'deki emekçi ve emekten yana insanların başına gelecekleri anlatmaya yetiyor.

Dışarısının yanında hapisanede bulunanları da unutmayan devlet, hapisanelerdeki tutuklu ve hükümlüler için de çeşitli maddeler eklemiş durumda. Yeni TCK ile zaten hapisane yönetimlerinin ve içeride görevli kolluk güçlerinin kararına bırakılan tecrit işkencesinin daha da ağırlaştırılması ve tutsaklar üzerindeki hak gasplarının artması da bir sürpriz olmayacaktır.

Basın hukukuyla ilgili iyileştirme yapılabacağı söylenen yasada bu içerikte bir madde bulmak imkansız. Kendi imzasını ve kararlarını da büyük bir rahatlıkla çiğneyen devlet, İnsan Hakları Beyannamesi'nde taahhüt ettiği çocuk haklarından vazgeçerek 18 yaş altı kişilere ağır hapis cezaları verilmesini de sağlıyor. Bir yandan istikrar ve dengeden söz eden Başbakan R.Tayyip Erdoğan, televizyonlarda TCK'ya muhalif kesimleri “yalandan yaygara yapıyorlar” şeklinde nitelendirirken emperyalizmin saldırıları ile yükselişe geçen kamuoyunu da bastırma planlarını hayata geçirerek efendilerine yaranmaya çalışıyor.

Türkiye'de ceza hukuku yazabilecek bir hukuk otoritesinin bulunmadığı, en deneyimli hukukçuların bile ağızından düşmeyen bir söylem halindeyken, bayrak provokasyonları ile çatışma ortamları yaratılırken, muhalif kesimlerin en ufak bir protestosu sokak ortasında saldırılarla karşılaşırken sözde hukuk uzmanları ile hazırlanan yasalarla efendilerine yaranmaya çalışan AKP hükümeti bu yasa ile gelecek tehlikenin önünü almaya çalışıyor.

İşçi-köylü senin sesin, oku-okut!

Gazetemizin merkezi dağıtımını yapmak üzere 7 Mayıs Cumartesi günü Bakırköy'de Özgürlük Meydanı'ndan aşağıya doğru yürümeye başlıyoruz. Kalabalığın ortasında çantamızdan Partizan yazılı tişörtlerimizi çıkartarak giyiyoruz. Aslında bu dağıtımını yapmamamız için birçok “neden” var, ama biz ısrarlıyız. Arkadaşlarımızdan biri gerçekten hasta, birinin işi var, biri burasının çok uygun olmadığını düşünüyor. Pek çoğumuzun bu çıktığı ilk sesli ajitasyon ve bunun tutukluğu var. Ajitasyon çekeceğimiz konuları belirliyoruz hep birlikte. “18 Mayıs'ta Diyarbakır'da katledilen İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür” diye haykırıyoruz, her haykırışımızda sesimiz daha gür çıkıyor. “İşsizliğe, yoksulluğa, IMF'ye, tarımın tasfiyesine karşı emekçiler seslerini yükseltiyor” diyoruz. “İşçi-köylü emekçilerin sesidir, bu sese sahip çıkalım” derken çöpçü amca bağırıyor; “Nasıl sahip çıkalım? 350 milyon maaşla, neye sahip çıkalım” diyor, gazetemizi amcaya ücretsiz veriyoruz yaptığımız sohbetin eşliğinde. Bir sonraki

sohbetimiz Bakırköy Eğitim-Sen'den dostlarımızla oluyor. Bazıları geçerken selam veriyor. Olumsuz tepkiler de yok değil. Birisi geçerken “80 öncesi mi burası” diyor. Bir diğeri “İşleri güçleri yok mu bunların” diyor yanındakine. Okurlarımıza rastlıyor, konuşuyoruz.

Dört saatlik dağıtımın sonunda gazetemizi kitlelere götürmenin sevincini yaşıyoruz. **İK çalışanları ve okurları**

İBRAHİM KAYPAKKAYA AFİŞLERİNE TAHAMMÜLSÜZLÜK!

* Gazi Mahallesi'nde ana cadde üzerinde afiş çalışması yapıldı. Afiş çalışması genel olarak halk tarafından da olumlu karşılandı. Bu şiar tahammül edemeyen faşistler bazı afişlerimizi söktü.

* 15 Mayıs Pazar günü katledilişinin 32. yılında komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı anmak için çıkarılan “İbrahim Kaypakkaya Yaşıyor” ve “İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür” yazılı Partizan imzalı afişler Yenibosna semtinde emekçilerin yoğun olduğu yerlere yapıldı.

Yine 16 Mayıs Pazartesi sabahı üzerinde “Katledilişinin 32. yılında İbrahim Kaypakkaya'yı yaşıyoruz”, “18 Mayıs'ı unutmadık, unutturmadık”, “Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür” Partizan yazılı kuşlamalar Yenibosna semtinde yapıldı. Bu çalışmalar sırasında Soğanlı'da ve Kartal'da afiş yapan çalışanlarımız ve okurlarımız gözaltına alındı. (H. Merkezi)

Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan Deklarasyon

Devrimci 1 Mayıs Platformu, 1 Mayıs 2005 çalışmalarını başarıyla sonuçlandırmıştır. Platformumuz, 31 Mart 2005 tarihinde kuruluşunu kamuoyuna açıklamış, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ın, birleşik, kitlesel ve devrimci bir tarzda gerçekleşmesi hedefiyle çalışmalarına başlamıştır. Birleşik, kitlesel ve devrimci 1 Mayıs mitinginin ise, 12 Eylülcüler tarafından yasaklanan Taksim Meydanı'nda yapılması gerektiğini belirtmiştir.

Platformumuz aynı zamanda, 1 Mayıs 2005'in işçi ve emekçiler üzerinde yoğunlaştırılan, işsizlik, yoksullaştırma, özelleştirme saldırılarına, kölelik yasaları ve diğer baskı yasalarına, köylüleri yıkıma uğratan emperyalist politikalara, ABD ve AB emperyalizmi tarafından uygulanan, ezilen halklara yönelik sömürü, aldatmaca, katliam ve işgal politikalarına, 118 ölüme neden olan F tipi hapisanelerdeki tecrit ve izolasyona, Kürt ulusuna dayatılan imha ve inkar politikalarına, yeni TCK'ya, gecekonduların yıkılmalarına karşı Taksim Meydanı üzerindeki 12 Eylül yasağının kaldırılması ve en sonu 1 Mayıs alanlarında devrim ve sosyalizm bayrağının yükseltilmesi için işçi ve emekçilere çağrı yapmıştır.

Platformumuzun bu açıklamasının hemen ardından, 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltmak isteyen konfederasyonlar, işbirlikçi ve reformist sendikacılar, harekete geçmiş ve kendi alt organlarına bile danışmadan, demokrasiyi işletmeden, 1 Mayıs'ın asli sahiplerinden olan biz devrimcilerle hiçbir paylaşıma girmeden 1 Mayıs 2005 mitinginin Kadıköy'de yapılacağını açıklamışlardır. Bu açıklamaya rağmen sendika konfederasyonlarının işletmediği demokrasiyi sonuna kadar işleten ve bu konuda bir geleneğin de mütevazı adımlarını atan platformumuz, gerek birebir görüşmelerle ve kurumların temsilcilerinin katıldığı toplantılarla, gerekse de "İşçiler ve Emekçiler 1 Mayıs'ı Tartışıyor" adıyla düzenlediği kitle toplantısıyla işçilerin görüşüne başvurmuş ve işçi sınıfı ve emekçilere karşı

duyduğu sorumluluğun bir gereği olarak, ırkçı-faşist saldırıların tırmandırıldığı bir süreçte, iki ayrı 1 Mayıs mitingini olmaması düşüncesiyle hareket etmiş ve Birleşik, kitlesel ve devrimci 1 Mayıs gerçekleştirmek için Kadıköy Meydanı'nda olacağını kamuoyuna duyurmuştur.

Bundan sonraki çalışmalarını, alana en geniş işçi, emekçi ve yoksul halk kitlelerini taşımak için şekillendiren platformumuz, bir yandan, sendika konfederasyonlarının bu dayatmacı tutumlarını teşhir faaliyetleri sürdürürken, diğer yandan 1 Mayıslar'da şehit düşen işçi ve emekçileri anma toplantıları düzenlemiş ve 1 Mayıs alanına işçi ve emekçilerin taleplerini, özlemlerini yansıtmaya, reformizmin 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltma, onu masum bir bayram, bir festival günü havasına büründürme çabalarını boşa çıkartmak ve 1 Mayıs alanını kızıştırmak için tüm platform bileşenleri olarak çalışmalarını yoğunlaştırmıştır. 1 Mayıs alanındaki tüm provokatif girişimlere karşı önlemlerini almış bir şekilde disiplinli ve kitlesel olarak yerini alan Devrimci 1 Mayıs Platformu, kendi bulunduğu toplanma yerinde de genel disiplini sağlayan olmuş, aynı duyarlılık ve düşünceyle miting alanına girmiş, işçi ve emekçilerin taleplerini, devrim ve sosyalizm şiarlarını haykırarak, 1 Mayıs alanına gerçek rengini vermeye çalışmıştır.

1 Mayıs'ların içeriğini boşaltmaya çalışan sendika konfederasyonlarının devrimciler alana girdikten hemen sonra mitingini bitirmeleri, kendi dışındakilere söz hakkı vermemiş olmaları, kitleler tarafından, "Başkanlar sussun emekçiler konuşsun", "Kahrolsun sendika ağaları" sloganlarıyla protesto edilmiş ve alan aynı disiplin ve duyarlılıkla boşaltılmıştır.

Devrimci 1 Mayıs Platformu, 1 Mayıs 2005'te devrimcilerin bir araya gelerek, ortak eylem ve etkinlikler üretmiş olmasını, bunca bölünmüşlük, parçalanmışlık içerisinde birlikte hareket etmeyi, işçi ve emekçilerin, yoksul halkın sesini 1 Mayıs alanına birlikte taşımayı politik

Devrimci 1 Mayıs Platformu, 1 Mayıs 2005'te devrimcilerin bir araya gelerek, ortak eylem ve etkinlikler üretmiş olmasını, bunca bölünmüşlük, parçalanmışlık içerisinde birlikte hareket etmeyi, işçi ve emekçilerin, yoksul halkın sesini 1 Mayıs alanına birlikte taşımayı politik bir kazanım olarak görür.

Devrimci 1 Mayıs Platformu, 1 Mayıs alanını birlikte devrimcileştirme çabasını, son dönemde arttırılan ırkçı-faşist saldırıya ve sendika bürokrasisinin, reformizmin dayatmalarına karşı birlikte mücadele etmeyi ve yarattığı sonuçları anlamında, 1 Mayıs 2005'in en önemli kazanımı olduğunu belirtir.

Devrimci 1 Mayıs Platformu; 1 Mayıs 2005 sürecinden çıkardığı dersler ışığında, 2006 1 Mayıs'ında;

-Sendika bürokrasisinin, 1 Mayıs'ın organizasyonu sürecinde kendi dışındaki her kurumu dışlayan dayatmacılıklarına,

-Alana giriş sıralamasında yapılan adaletsiz düzenlemelere,

-En son kortej miting alanına girmeden miting başlatılmamasına,

-Kürsüyü sendika başkanlarının kendi tekellerinde gören, 1 Mayıs'ın asli sahiplerinden olan devrimcilerle söz hakkı tanınmamasına karşı,

-Miting alanında, emperyalizme teslimiyet yerine mücadelenin, egemen sınıflarla uzlaşma kepezelikleri yerine devrim ve sosyalizm şiarlarının hakim olduğu, 12 Eylülcülerin yasakladığı Taksim Meydanı'nda kitlesel ve devrimci bir 1 Mayıs gerçekleştirmek için MÜCADELE EDECEĞİNİ BELİRTİR!

Devrimci 1 Mayıs Platformu olarak, 1 Mayısları, işçi sınıfının birlik dayanışma ve mücadele günü olmaktan çıkararak, tarih bilincini dumura uğratmaya çalışan, sendikalarında kurdukları ağalık

düzenini alanlardaki halk kitlelerine, DKÖ'lere ve devrimcilerle dayatmaya çalışan sendika bürokratlarına, bundan sonra İZİN VERMEYECEĞİZ!

YAŞASIN DEVRİMCİ DAYANIŞMA!

DEVRİMCİ 1 MAYIS PLATFORMU

(Kaldıraç, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Partizan, Alnteri, Demokratik Haklar Platformu, Halk Kültür Merkezleri, Proleter Devrimci Duruş, Emperyalizme ve Faşizme Karşı Özgürlük Dergisi, Yeni Dünya İçin Çağrı, Devrimci Mücadele, Haklar ve Özgürlükler Cephesi)

Devrimci 1 Mayıs Platformu, 1 Mayıs alanını birlikte devrimcileştirme çabasını, son dönemde arttırılan ırkçı-faşist saldırıya ve sendika bürokrasisinin, reformizmin dayatmalarına karşı birlikte mücadele etmeyi ve yarattığı sonuçları anlamında, 1 Mayıs 2005'in en önemli kazanımı olduğunu belirtir.

Coşku ve şevkli bir şekilde mücadelenin hizmetine koşturacak olanlar her zaman bulunacaktır

Yeter ki bu temelde misyonumuzu kavrayalım!

Görev ve sorumluluğu bürokratik bir algıyla mekanikçe yapma bu görevi özgünlüklere uyarlayacak bir kafa yoruş ve benlik katma durumunun oluşmamasına neden olabilmektedir. Bu doğal olarak görevi belirlenen kıstaslara göre yapmak bu temelde çıkacak özgünlükleri düşünmeksizin esnek ve inisiyatifli olmamak şeklinde açığa çıkan düşünsel bir hantallığın ve önderlik tarzının oluşmasına neden olmaktadır.

ğümüz oldukça önemlidir. Bu önemi başlı başına "devrim" kelimesinin tılsımında dahi bulmak zor olmayacaktır. Devrim; var olanı kabul etmemek, gerici ve engelleyici sınırları parçalamak, olmaz denileni yaratmak, gerçekliği ileriye taşıyacak bilimsel bir kafa yoruş içerisinde olmak ve aynı şekilde pratik atılana çevirmek olarak görülmelidir. Bu her koşulda geçerli olmak zorunda olan bir kıstastır. Ancak her dönemin kendine özgü görevleri ve sorumlulukları, aşılması gereken gerçekliği olacaktır. Her dönemin olmaz denileni farklı görüngülerde yansıyacaktır. Ancak devrimciliğin özü değişmeyecektir. Var olan gerçekliğe müdahale eden ve bunu ileri taşıyan bir misyona sahip olacaktır.

Misyonu kavrayış ve ele alış bugünün gerçekliğinde nasıl yansımakta, bunun önündeki engeller ne olarak karşımıza çıkmaktadır? Bu çok geniş bir yelpazede tartışılacak ve açığa çıkarılacak bir içeriğe sahiptir. Bu temelde sorunun genişliği içerisinde diyalektik bir yöntem izlemek; sorunu parçalara ayırarak bu parçaların içerisinde pratikte açığa çıkana tespit etmek ve bunu çözümlenmek ve bunun denkleştirilmesi noktasına ortaya koymak ve çözüme kavuşturmak önemlidir. Yani parçayı irdelerken bütün içerisindeki etkisini berraklaştırmak gerekmektedir.

Geçtiğimiz süreç olumsuz yönlerin hakim olduğu bir süreçtir. Bu hakimiyet ise görev ve sorumlulukları ve bu temelde yaklaşımı daha fazla derinleştirmemiz gereken bir süreç olarak görülmelidir. Bu temelde önümüzde engel olarak duran yaklaşımlar söz konusudur.

Sorunun doğmasında ve aynı temelde çözümlenmesinde iki yön vardır. Birincisi her düzeydeki önderlik mekanizmasının bundaki sorumluluğu ve ele alış, ikincisi ise bir bütün olarak örgütlülüklerin ve örgütlü bireylerin sorumluluklarıdır. Bu ikisinin iç içe geçmişliği görülmelidir. Ancak aynı temelde pozisyonlarına göre yaklaşımları ve ele alışları parçalar şeklinde açığa çıkarılmalı ve aynı şekilde diyalektik bütünlük içinde değerlendirilmelidir.

Örgütlülüğümüzde ve örgütlü bireylerde kendimizi verilen görevlerle sınırlama ve buna hapsedme yaklaşımı önemli oranda hakimdir. Bu ele alış kendini sınırlara hapsedme, bunun ötesine taşıyamama şeklinde bir şekillenişin oluşmasını sağlamaktadır. Kafa yoruş ve pratik duruş buna paralel olmakta ve bu temelde "kotarılan" işler, yerine getirilen görevler dışına çıkmamaya neden olmaktadır. Bu anlayışın kimi zaman bu işleri nasıl yaptığını düşünmeksizin sadece görevi ifa etmeyle sınırlaması söz konusu olabiliyor. Yine görev ve sorumluluğu bürokratik bir algıyla mekanikçe yapma, bu görevi özgünlüklere uyarlayacak bir kafa yoruş ve benlik katma durumunun oluşmamasına neden olabilmektedir. Bu doğal olarak görevi belirlenen kıstaslara göre yapmak, bu temelde çıkacak özgünlükleri düşünmeksizin esnek ve inisiyatifli olmamak şeklinde açığa çıkan düşünsel bir hantallığın ve önderlik tarzının oluşmasına neden olmaktadır. Bu durum

gelişimin ve ilerlemenin önünde duran bir engel olarak görülmelidir.

İkinci eksiklik; koşulların ortaya çıkardığı duruma göre şekillenme anlayışıdır. Bu anlayışın derin ideolojik kökleri ve aynı şekilde tehlikeli yansımaları söz konusudur. Bunun çeşitli düzlemlerdeki yansımalarını bir kenara bırakarak, örgütsel düzlemden yansımalarını görmek bile sorunun kapsamını açığa çıkaracaktır. Bu yaklaşım; varolan düzenlemeler, görevler ve sorumluluklar asgari oranda neyi gerektiriyorsa ona göre biçimlenme şeklinde açığa çıkmaktadır. Bu kitle çalışmasından, örgütlenme çalışmasından, çalışma tarzına politik ve teorik çalışmaya kadar yansıyan bir durumdur. Bu, sorunu yeterlilik temelinde ele alan bir yaklaşımdır. Burada yeterlilik ise yapabileceklerimizi azami oranda yapmamamızı, eksikliklerimizi bireysel eksiklikler olarak kavrama, devrimin ve devrimin partisinin yetmezlikleri ve eksiklikleri noktasında bir kavrayışa dönüştürmeme durumu söz konusudur. Yapabileceklerimizi örgütsel pozisyonumuzla sınırlama, yapılması gerekenler noktasında yapabilecekler varsa onlardan bekleme, kendini bu temelde iddialı görmeme şekline bürünmektedir. Bu durum ise var olan ileri atılma noktasında belli taşların oynanmasını bekleme ya da gelişimin yolunu doğanın belirlediği sınırlara hapsedme yani en doğal ve en olması gereken gelişim seyrini bekleme şeklinde oluşmaktadır. İrade ve devrimci müdahaleyi ya yapma/yapamama, ya da koşulların yoğun baskısıyla yerine getirme şeklinde yansımaktadır. Yani çalışma tarzımızdan, örgütlenme tarzımız ve sürece ideolojik ve politik müdahaleye kadar bir çok şey kendi dışımızdaki gelişmelerin belirleyici etkisi altında şekillenmekte ve yönlendirilmektedir. Örneğin; oturmuş örgütsel düzenlemede bir çok yetmezlik ve eksiklik içerisinde olan görevlerini ve sorumluluklarını olması gereken düzeyin gerisinde yerine getiren bir şekilleniş ve pratik içerisinde olan kimi yoldaşlarımız yaşanan herhangi bir örgütsel boşlukta daha fazla, azimli, daha fazla görev yapan ve boşluğu var olan kapasitesiyle en iyi şekilde doldurmaya çalışan bir pratik içerisinde girebilmektedir. Ve pratik tanıtılmıştır ki gelişim seyri daha hızlı, görevleri yüklenme pratiği daha verimli olmaktadır.

Aynı şekilde bir rapor, bir araştırma ya da bir örgütlenme faaliyeti yürütürken ya da görevi yerine getirirken bu temelde kendimizden daha ileri olan yoldaşlarımıza güvenle bu soruna yönelik bir kafa yoruş ve pratik eksik kalmakta ya da kimi dönem bu temelde kafa yoruş yerine başka türden alakası olmayan ve hatta geri diyebileceğimiz sorunlarla uğraşma pratiğine girebilmekteyiz. Ama koşullar farklılaştığında yani kendi dışında bir kimsenin ya da komitenin bunu yapmayacağını bildiğimizde bu soruna yoğunlaşma ve bu sorunu çözmeye pratik farklılaşmaktadır. Ya da kendi üzerimize almadığımız hatta benimsemediğimiz görevler deyim yerindeyse "üstümüze kaldığında" bütün gücümüzle ve varlığımızla bunu başarmaya çalışmaktayız. Bu ancak ken-

di misyonumuzun ne olduğunu görememe gerçekliği ile açıklanabilir. Yani kendi yapabileceklerimizi yapma ya da en iyi şekilde yerine getirme pratiği içerisinde girmemiz gereken kimliğimizden uzaklaşma, başkasından bekleme ya da alelade görev savma anlayışı ile yaklaşma şekline bürünmektedir. Oysa kendimize biçtiğimiz misyonu kavrayarak hem görev ve sorumluluğu daha üretken şekilde büründürme hem kendi düşüncemizi katma hem görülemeyecek farklı yönlerin açığa çıkarılması gibi birçok önemli noktada katkılarımız olacaktır. Bu aynı zamanda gelişim seyrimizi kökleyen, daha hızlı olmasını sağlayan devrimci bir müdahale anlamına da gelecektir.

Bu ve buna benzer bir dizi örnek verilebilir. Ancak sorunun özünü anlatması itibarıyla bu örnekler yeterlidir. Burada önemle görmemiz gereken şey, var olanı kabul etmek, bu temelde koşulların etkisi ve belirleyiciliğinde soruna yaklaşmak ve kendimizi buna mahkum etmektir. Bunu kavramak önemlidir. Bu, belirttiğimiz gibi tüm devrimci faaliyetlerimizde açığa çıkan ve görülmesi gereken bir eksikliklerdir.

Misyona kavranması ve kavratılmasında önderlik meselesinin ele alınışı sorunun ana halkası olarak görülmelidir. Burada bir bütün olarak kitleye önderlik meselesi ve hiyerarşik düzlemde oluşan örgütsel önderlik meselesi temelinde önderliği kavramak önemlidir. Çünkü sorunun yukardan aşağı doğru ve kitleye doğru inen bir gerçeklikte açığa çıkmaktadır. Her düzeyde yaşanan önderlik meselesidir. Önderliğin en önemli sorunu ideolojik ve politik bakış açısından oluşan güven noktasındaki eksiklik olarak görülmelidir. Bu güven meselesi elbette niyetlerden bağımsız oluşan bir gerçekliktir. Sürecin yarattığı, ideolojik ve politik olarak yıpranan ve zedelenen ve buna çözüm üretmeyen bir yaklaşımın yarattığı doğal bir durumdur. Bunun kırılması ve ortadan kaldırılması ise derinlikli olarak bunun fark edilmesi ve ortaya çıkan pratik süreçlere yönelik yapılacak derinlemesine eğitim ve müdahaleyle olacaktır. Önderlik; politika üreten, açığa çıkan sorunları en iyi şekilde çözümlen ve buna müdahale eden, yönlendiren, seferber eden, verimli ve üretken bir şekilde örgütleyen, faaliyete çeşitli boyutlarıyla hakim olan, var olan kitleyi ve örgütsel bileşimini azami oranda tanıyan ve yeteneklerini açığa çıkaran vb. boyutlarıyla soruna yaklaşan ya da yaklaşması gereken bir pozisyonda olmak zorundadır. Bunun gereklerini yerine getirecek bir çalışma tarzı, örgütlenme faaliyeti içerisinde giren ve eksikliğini her düzeyde gidermeye çalışan bir yaklaşım içerisinde olmak zorundadır. Ancak bu eksikliğin giderilmesi temelde pratikte çözülecektir. Pratik eksiklikler üzerinde bir politik ve ideolojik müdahale etkili ve gelişimi sağlayan olacaktır. Güven ve güvensizlik meselesi ise tam da bu noktada çözüme kavuşacaktır. Bütünlüklü olarak gerçekliğe bakmak ve bu temelde esas ihtiyaçları belirlemek ve buna geniş zeminde etkin müdahaleler içerisinde girmek esas olarak önderlik meselesiyle ilintilidir.

Örgütlü faaliyette karşılaştığımız ve belki de en çok dillendirilen eleştiri ya da tespit; "misyonunu" kavrayamamak ve buna uygun bir şekilde hareket etmemek olarak ortaya çıkmaktadır. Misyona; devrimin çeşitli düzeylerdeki görev ve sorumlulukları karşısındaki ideolojik-politik-örgütsel ve bu temelde ortaya çıkan pratik sorumluluklar karşısındaki duruş olarak görülmelidir. Bu genel tanımları kavrayış ve ele alış ise belirleyicidir. Bunu kavrayışımız ve bunu biçimlendirişimiz ise ancak pratikte ortaya çıkmaktadır. En genel tanımıyla kavrayışımızın göstergesi ise bugün için sınıf mücadelesinde durduğumuz pozisyonudur. Var olan nicel ve nitel durumumuz misyonumuzu kavramada, görev ve sorumluluklarımızı layıkıyla yerine getirmede ne denli geri bir pozisyonda olduğumuzun kanıtı olmaktadır. Elbette bunun çok çeşitli objektif nedenleri vardır. Türkiye devrimci hareketinin ve özgülde Proletarya Partisi'nin tarihsel sürecindeki kimi eksiklikler, egemen sınıfların yarattığı ideolojik ve politik saldırıların etki gücü, dünya genelinde estirilen yılmılık, umutsuzluk rüzgarları vb. sıralayabileceğimiz bir dizi etken, var olan genel tablonun oluşmasında önemli bir yer tutmaktadır. Elbette bu durum toplumu kuvvetli bir şekilde etkisi altına almış, aynı şekilde devrimci hareketi ve onun militanlarını da çeşitli düzeylerde ve biçimlerde etkilemiştir. Bu durum devrimciler ve komünistler açısından düzeltilmesi ve olumluya çevrilmesi gereken bir gerçeklik olarak görülmelidir. Bu gerçekliğin düzeltilmesi ise elbette belli bir süreci kapsayacaktır. Bu sürecin kısalması ya da uzaması ise tamamen öncü güçlerin süreci karşılamadaki ideolojik ve politik temeldeki müdahalelerine, pratik olarak ısrar, azim ve çabasına bağlıdır. Gonzalo yoldaşın deyişleriyle "Sorun halk savaşının zaferi meselesidir ve bu esas olarak ne kadar daha çok ve ne kadar daha iyi mücadele ettiğimize bağlıdır." Sorunun bir yanı objektif gerçeklikken esas ve belirleyici yanı ise bizim bu gerçeklik karşısında "ne kadar çok ve ne kadar iyi mücadele ettiğimizdir." Soruna bu temelde bakmak ve ele almak oldukça önemlidir.

Devrimin sorumluluğunu yüklenmek başlı başına bir cüret olarak görülmelidir. Ancak bu sorumluluğu nasıl taşıdığımız, nereye götürdü-

Örgütü ya da kitleyi seferber etmek ise bu görevlerin örgütlenmesinde ve aynı şekilde ısrarcı ve müdahaleci olmaktan yatkındır.

Yeteneklerin açığa çıkarılması var olan yetmezliğin kırılması ise, belirlenecek bu esas halkaya yüklenmek bu temelde görev ve sorumlulukların sıkı bir gözlemlenmeden süzülerek açığa çıkarılacaktır.

Gelişimi hızlandırmak; potansiyel gücü görmek ve bunu açığa çıkarmakla ancak yaşam bulur. Bu ise derinlikli bir güven ve iyimserlikle yaşam bulacaktır. Bir süreci örgütlenen, bir görev verirken, bir sorunu çözmeye çalışırken önderliğin yaklaşımı bu temelde bir iyimserliğe ve güvene dayanmak zorundadır. Bunu benliğinde hissetmeli ve hissettirmelidir. Yapılan müdahalenin ve işin devrimci içeriği, sınıf mücadelesine sunacağı katkı mutlaka netleştirilmelidir ve kavratılmalıdır. Yine bu temelde örgütün ya da kitlelerin düşünceleri ciddiyle dinlenmeli, öğrenme anlayışı ve bu öğrenme üzerinde faaliyetin zenginleşeceği mutlaka kavranmalıdır. "Patlayıcılar üzerine kursun bitiminde, bize, her şeyin patlatılabileceğini söylediler. Son dersteyiz, kalemi alıyoruz

elimize, patlıyordu, sandalyeye oturuyoruz o da patlıyordu. Havai fişek gösterisi gibiydi. Bunlar, eğer insan nasıl yapılacağını bulursa her şeyin patlatılabileceğini bize göstermek için mükemmel bir şekilde hesaplanarak hazırlanmış şeylerdi. Sorup duruyorduk, "Bu nasıl yapılır? Şu nasıl yapılır?" diye. Bize şöyle cevap veriyorlardı, canınızı sıkmayın, yeterince öğrenmiş bulunuyorsunuz zaten. Kitlelerin ne yapabileceğini, sonsuz yaratıcılığa sahip olduğunu unutmayın, size öğrettiklerimizi kitleler yapacaktır ve size yeni baştan öğreteceklerdir." Gonzalo yoldaşın bu anlattığı kitlelerden öğrenme anlayışının en derinlikli çözümlemesi olarak görülmelidir. Bu noktada eksik ve yetersiz kaldığımız çoğu zaman tepeden aşağı doğru yaklaşımlarımız söz konusudur. Bu durum elbette yukardan aşağı doğru indikçe sorgulama ve ifade edişin eksikliği ile oluşan bir durum olmakla birlikte bu temelde sorgulayışı genişletecek, ifade etme cesaretini sağlayacak durumun yaratılmasına yönelik eksik yaklaşımlarla beslenmektedir. Bunun kırılması gerektiği gerçekliğini yaratmak ise, ancak devrimin gerekliliğini ve temel yaratıcısının ne ol-

duğunu kavramakla ilgilidir.

Önderliğin yine temel eksikliklerinden birisi de cesaretli ve cüretli adımları atma noktasında yaşanmaktadır. Bu yine güven ve iyimserlik meselesiyle ilintilidir. Özellikle örgütte ve kitlelerde varolan yetmezlikler ve eksiklikler cesur hamleler yapılmasını engellemektedir. Yeni görev ve sorumluluklar yüklemeye ve bu temelde yeni örgütlenmeler yaratmada tutuk ve var olanı koruma yaklaşımı açığa çıkmaktadır. Bu objektif olarak statükoya mahkum olma ve koruma yaklaşımına denk düşmektedir. "Şunun şu şu eksiklikleri var acaba bu görevi yapar mı? Örgütsel gerçekliğimiz şu şu düzeyde bu ihtiyacımızı giderecek bir yapılanma yaratılabilir mi" gibi yaklaşımlar, atılması gereken adımların cesurca atılmasını engellemektedir. Kendine olan güven, örgüte olan güven ve kitleye olan güven meselesinin çeşitli düzeylerde ve boyutlarda yaşanmasını sağlamaktadır. Önderlik, çıkacak eksiklikleri ve yetmezlikleri göze alan ve buna yapacağı müdahalelerle çözeceğini düşünen bir yaklaşıma sahip olduğu taktirde örgütün ve faaliyetin gelişimini sağlayacaktır. Ve elbette pratikte çı-

kacak eksiklikler ve oluşacak genel yetmezlikler mutlaka çözülmeye mahkumdur. Mesele sorunu çözmeye ve adım atma meselesidir. Önderliğin kilitleneceği ve yükleneyeceği nokta ise burasıdır. Bu yönlü bir yaklaşım içinde olmak devrimin temel ihtiyaçlarını kavramada ve kavratmada noksanlıkların yaşanmasını kaçınılmaz kılacaktır.

Görevlerimiz sorumluluklarımız ağırdır, kapsamlı ideolojik saldırıların etkisi altında ve bu ideolojik saldırıların bünyemize sirayet eden kısımlarıyla boyutlu bir mücadele içindeyiz. Ve atmamız gereken önemli adımlar var. Tasfiyeciliğin ve teslimiyetin etkin propagandasına ve dayatmasına karşın sıkı bir çalışma temposu, cesaretli adımlar atma zorunluluğumuz vardır. Unutmayalım ki yürüttüğümüz mücadele bilimsel temellere dayanan haklı ve onurlu bir mücadeledir. Ve bu mücadelede bugün geri oluşumuz bizi kötümserliğe sürüklememlidir. Bu mücadeleye destek verecek, bu mücadelenin öznesi olacak en büyük gayrete coşkusu ve şevkini mücadelenin hizmetine sunacaklar çıkacaktır. Çünkü komünizmin insanları birleştiren muazzam bir derinliği vardır.

PUSULA

SORUMLULUK BİLİNCİ

Örgüt yönetme biliminde uyulması zorunlu olan, vazgeçilmez temel ilke ve kuralların olduğunu daha önceki yazılarımızda belirtmiştik. Bu ilke ve kurallara uyulmadığı taktirde yenilgi ve başarısızlıkların kaçınılmaz olarak yaşanacağını söylemiştik. Örgüt yönetme biliminde temel ilkelerin başında sorumluluk bilinci gelir. Bu temel ilkeye uygun davranmanın vazgeçilmezliğini kavramak gerekir. İkinci temel ilke olan insanların doğru yere konumlandırılmasından, üçüncü temel ilke olan faaliyetlerin denetlenmesinden kaynaklanan yanlışlıklar, örgütsel faaliyetlere belli ölçüde zarar verse de bu yanlışlıklar ileride kazanılan örgütsel tecrübe ve deneyim sonucu giderilebilir. Ancak sorumluluk bilinci yoksa, yani en temel ilke ve kurala uyulmuyorsa bu zaaftan doğacak olumsuzluğun telafisinin mümkün olamayacağını belirtmek gerekir.

Nedir sorumluluk bilinci? En yalın ifadesi ile devrim, parti ve halk karşısındaki devrimci duruştur. Üstlenilen görevlerin eksiksiz yerine getirilmesidir. Devrim ve parti çalışmalarının, zamanında tamamlanmasıdır. Parti tarafından verilen görevleri tam olarak yapmaktır. Zamanında yerine getirilmeyen, ertelenen, savsaklanan, sürece bırakılan her görev devrimci duruşun ve sorumluluk bilincinin zayıflığını gösterir. Devrimci duruşun güçlü ve nitelikli olması demek; görev ve sorumlulukların başarılı bir şekilde zamanında yerine getirilmesi demektir.

Sorumluluk bilinci için vazgeçilmez olan, bütünlüklü bir proleter dünya görüşü edinmektir. Sorumluluk bilinci, sınıf ve devrim bilincidir. Niteliğin her yönüyle gelişimi ve yükselmesi devrim yürüyüşünün hızını artırır.

Ancak, sorumluluk bilinci taşıyanlar toplumsal sorunlara ve sınıf mücadelesine duyarlı olabilir. Devrimci hareketin eğitilmesine, bilinçlendirilmesine, kısa ve orta vadede örgütlenecek devrimci çalışmaların hazırlığına başlar, çıkan ve çıkabilecek sorunların çözümünde yoğunlaşır.

Sorumluluk bilinci, reformistlerin öncülüğünde ya da kendiliğinden gelişen hareketler de dahil olmak üzere tüm toplumsal hareketler ve eylemler içinde yer almak, politik iktidar hedefini amaçlayan propaganda ve ajitasyon çalışmasını yoğunlaştırmak, mücadeleyi farklı alanlara yaymaya çalışmaktır. Sorumluluk bilinciyle örgütlenen her devrimci görev, geniş bir kitle bağı yaratan, partiyi ideolojik-politik ve örgütsel olarak inşa eden görev olarak algılanmalıdır.

Proletarya Partisi'nin örgütlü bir neferi olumluluklar kadar olumsuzluklara, başarı kadar başarısızlıklara, yengi kadar yenilgilere de hazır olmalıdır. Geçici başarısızlıklardan ve yenilgilerden cesaretini kaybetmeden, zor koşullarda bile kararlı bir şekilde cesaretle yürüyendir. Kitleleri ve devrimci savaşı örgütleyen, sınıf savaşımının bütün kapılarını açmak için çalışmasını bilendir. İstenilen ve beklenen sonuçlara hemen varılmaması durumunda, örgütlenen emek ve çabanın boşa gittiğini düşünmemendir. Devrimci bir çalışmayla örgütlenen bir eylemde beklenen başarı elde edilemeyebilir, hedeflenen amaca istenilen sonuçlara varılamayabilir. Bilinmelidir ki belirlenen hedef ve amaçlara varmak için kat edilen yollar, sadece başarı taşlarıyla örülü değildir. Böyle olsaydı, her şey çok rahat ve kolay olurdu.

Sorumluluk bilinci taşıyan sınıf bilinçli proleterler hiçbir konuda geride

kalmayandır, kitle hareketlerinde devrimci inisiyatifi ve öncülüğü ele geçirmek için disiplinli, örgütlü ve hızlı hareket edendir.

Sınıf savaşımının her devrimini, demokratik halk devriminin örgütlenmesini kolaylaştıran olgular olarak gelişmektedir. Bugün yaşanan küçük çaplı çatışmalar ve hareketler, yarın yaşanacak büyük çatışmaların habercisidir. Bugün değilse yarın, orta ve büyük çapta sınıfsal çatışmalar gelişecektir. Bu gelişmeler kendiliğinden ya da reformistlerin öncülüğünde de olsa buna şimdiden hazır olmak, bu yönlü ideolojik-politik-örgütsel donanımı güçlendirmek, önderlik bilinciyle sürece doğru ve bilinçli tarzda müdahale etmeye hazırlanmak gerekir. Hazırlıksız yakalanmak, beraberinde başarısızlık ve yenilgiyi getirir.

Sınıf bilinçli proleterler ideolojik-politik olarak örgütlendiği oranda adımlarını güvenle ve emin bir şekilde atacak, kitleler içinde kök salarak, sınıf kazanımlarını büyütürken, bu kazanımlarını somut hale getirecektir.

"Tüm siyasal faaliyetler çok ciddi bilimsel eğitim, sağlam inançlar 'geliştirmek' ister. Ya da hiçbir siyasal çalışma belli bir eğilimdeki siyasal düşüncülü kişiler çevreleriyle sınırlanamaz, o nüfusun durmadan daha geniş kesimlerine yöneltilmelidir." Lenin.

Her türden tasfiyeciliğin, reformizmin, burjuva saldırılarının yoğunlaştığı bu süreçte proletaryanın sorumluluk bilinci sağlam inanç, yoğun politik çalışma ve ciddi bilimsel eğitim ister. Proleter sağlam inanç; çelişme ve gelişme yasalarını doğru çözümleyen, devrimin ve hareketin gelişim yasalarını doğru ve bilimsel tarzda inceleyerek, bilimsel sonuçlar çıkaran, ciddi bilimsel eğitim çalışmasıyla her türden geriliği ve yetmezliği altden, sınıf savaşımını örgütleyen, yolunu proletaryanın devrim ve örgüt bilimine uygun tarzda doğru belirleyendir.

Egemenler ve onların uşakları ideolojik-psikolojik yönden en yoğun ve siste-

matik tarzda kadro ve militanların, sempatizanların, sorumluluk bilincine, onların devrim karşısındaki duruşuna saldırılmaktadır. Sınıf bilincini sarsmak, parti ve devrim karşısındaki duruşu zayıflatmak, partiye karşı tereddüt yaratmak, kadro ve militanlarına karşı güvensizlik yaymak, kısaca devrim ve partiye karşı devrimci duruşu geriletme olarak karşımıza çıkan olguların tümünün temelinde burjuvazinin ideolojisinin her türden rengini görmek mümkündür. Neme lazımcılık, boş vermişlik, ihmalkarlık, unutkanlık, gevşeklik olarak beliren hareket ve davranış tarzları, zamana bırakılan, ertelenen, zamanında yapılmayan görev ve sorumluluklar olarak ifade edilen olguların tümünde burjuva ve küçük burjuva ideolojisi, alışkanlıkları ve sınıf güdülleri vardır.

Sorumluluk bilinci aynı zamanda devrimci görevleri geciktirmeden, "bir ay, bir hafta, bir gün bile ertelemeyen" yerine getirilmesini sağlamaktır.

Demokratik Halk Devrimi'ni örgütlemek, geliştirmek ve her tarafa yaymak, partiyi işçi sınıfının ve emekçilerin beyininde ve yüreğinde büyütme için daha fazla fedakarlık, daha fazla kararlılık, ciddi bilimsel eğitim, yoğun politik çalışma ve ihtilalci kitle çizgisi gerekmektedir. Sorumluluk bilinci olarak ifade edeceğimiz temeli sağlamlaştırmak için güçlü bir sınıf, devrim ve önderlik bilincine ihtiyaç vardır.

Tüm ilgi ve duyarlılık, devrimci dikkat ve sorumluluk, sınıf savaşımının gelişimine ve yaşadığı sorunların çözümüne yoğunlaşmalıdır. Devrimci duyarlılığın, devrimci dikkat ve ilginin zayıfladığı yerde devrimci görev yerine getirilemez, sorumluluk bilinci taşınmaz. Sınıf savaşımının her alanındaki her soruna karşı ilgi ve duyarlılığı artırmak, çözüm ve dikkatleri yoğunlaştırmak, sorumluluk bilincinin vazgeçilmez temelidir. Sınıf bilinçli proleterler, çağın ve halkın kendilerine yüklediği görevlerin buyruğuna göre hareket ederek, sorumluluk bilincini geliştirir ve büyütür.

Alman faşizminden kurtuluşun 60. yıldönümünde faşizme isyan

Alman faşizminin yenilgisinin 60. yıldönümünde Berlin'de düzenlenen yürüyüş saat 11:00'e doğru başladı ve 20 bine yakın kişi yürüyüşe katıldı. Yürüyüşte ILPS ve ATİF de bulunuyordu. Binlerce anti-faşistin sel gibi akan gücü, neo-nazilerin Alexanderplatz'tan Mitte'ye doğru yürüyüşüne meydan vermedi ve faşistler bu alana girmeden dağılmak zorunda kaldılar. Bir kez daha neo-naziler anti-faşist güçlerin baskısı karşısında gerilemek zorunda kalarak adım bile atmadan kendi kabuklarına çekilmek zorunda kaldılar. Alman faşizminden kurtuluşun 60. yıldönümünde Nazilerin Berlin'in göbeğinde yürümesi Almanya için tam bir yüz kara-

sı olurdu. Ne ki, devlet bu yürüyüşü yasal yollardan engellemek yoluna gitmedi ve onların yola getirilmesi anti-faşist güçlere kaldı. Devletin kendisi ise, Brandenburger Tor denilen alanda, yani Reichstag'ın karşısında "demokrasi" festivali düzenlemekle yetindi.

Peki neydi 8 Mayıs 1945? Bu, Sovyetler Birliği'nin 30 milyona yakın şehidin kanıyla Reichstag'a kızıl bayrağı dikerek, İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'na son verdiği ve Alman faşizminin tabutuna son çivi vurduğu günün adıdır. 8 Mayıs 1945 günü, başkent Berlin Sovyet kızıl ordusunca ele geçirilmiş, Reichstag'a kızıl bayrak dikilerek, o yenilmez deneni Nazi orduları teslim alınarak, "efsane" yerle bir edilmişti. Elbette

ki, 8 Mayıs, Alman faşizminden, yani Nazi faşizminden kurtuluşun günüdür. Bu kurtuluşta milyonlarca şehit vererek ağır bir bedel ödeyen Sosyalist Sovyetler Birliği'nin rolü de her türlü takdirin ötesindedir. Eğer Sovyetler Birliği olmasaydı ve eğer burjuva karşı-devrimcilerin karalamakta bir an bile tereddüt etmedikleri o büyük baş komutan, Stalin Sovyet ordularının ve devletinin başında olmasaydı, ikinci paylaşım savaşı sırasındaki politik manevraları ve askeri taktikleri olmasaydı ne faşizm yenilebilirdi ve ne de Avrupa ortaçağ karanlığından kurtulabilirdi. Ne var ki, bugünü, başta 1943 yılındaki o

ünlü "Stalingrad Savunması" ile binlerce Sovyet kadın ve erkeğinin ağır bedelle ödenen direnişiyile açılan zafere borçlu olan Batı Avrupa, 60. yıldönümünde Stalin'i karalamaktan geri kalmamaktadır. Ama unutmaktadırlar ki, bugünün Avrupa'sı kendi burjuva demokrasisini bile, Stalin önderliğindeki Sovyetler Birliği'ne borçludur. İnsanlığı o kahredici karanlıktan kurtaran yegane güç sosyalist Sovyetler Birliği idi. İnsanlık ve Batı Avrupa dizleri üstünde titrerken, Alman faşizmine kesin ve son darbeyi vurarak insanlığın onurunu kurtaran da aynı güçtü: Stalin önderliğindeki Sovyetler Birliği.

Almanya ise tarihten bir türlü ders almıyor. Büyük Almanya hayali bugün de bir hayalet gibi dolanıyor Somali'den Bosna'ya dek. Dışta yayımlacılık, içte ise, iç faşistleşme süreç olarak ilerliyor. Küresel masalın felaketli sonuçları da bu politik yönelime çanak tutuyor ve ona kol kanat geriyor. "Genel Refah" dönemi geri gelmemek üzere tarih oluyor. 8 Mayıs 1945'ten bu yana kazanılan mesafe, iktisadi yönden ulaşılan düzey Alman emperyalizmini dünya pastasından daha fazla pay almaya zorluyor. Savaşın bitiminden 60 yıl sonra, henüz güncel olmasa da, esas akım halini almasa da gelecekte savaş bulutlarının koyulaşmasına yol açacak antagonizmaları derinleştiren bir süreçle yol alıyor arz yuvarlağı. Faşizmden kurtuluşun bu 60. yıl dönümünde faşizmin döl yatağı olan emperyalizm yeni emperyalist savaşlara yol açmadan ilerleyemez; zira. Şimdilerde Alman emperyalizmi, 2. Paylaşım Savaşı sonrası kan ve ateşle yoğun-

larak kendi aleyhine kalıba dökülen dengeyi yeniden lehine çevirmek istiyor. Alman emperyalizmi, yenilgisinin üzerinden 60 yıl geçmiş olmasına karşın, tepesine 60 yıl önce dikilen "kızıl bayraktan" ders almamışa benziyor. Ne ki, 21. yüzyıl dikilecek yeni kızıl bayrakları müjdelemede gecikmeyecektir.

Berlin-ILPS ve ATİF

AVUSTURYA'DA HİTLER FAŞİZMİ LANETLENDİ!

8 Mayıs tarihi dünya işçi sınıfının Hitler faşizmini yenilgiye uğratığı tarihtir. 8 Mayıs 1945 günü Berlin'de Hitler'in komutanı teslim olduklarına dair anlaşmayı imzalamıştır.

Faşizmin yenilgisinin 60. yıldönümünde yapılan etkinliklerden bir tanesi Avusturya'nın Mauthausen Kampı'nda gerçekleşti. Yaklaşık olarak 21 bin kişinin katıldığı etkinlikte, çeşitli ülkelerden delegasyonlar, parti temsilcileri ve o dönemi yaşayan yüzlerce insan yer aldı. Federasyonumuz ATİGF'de bu etkinliği katılma kararı almış ve tüm bölgelerin katılması için çaba harcamıştır. Yaklaşık olarak 150-200 kişinin katıldığı ATİGF kortejinde çeşitli dillerde çoğaltılan bildiriler dağıtıldı ve sık sık "Hoch die internationale Solidarität", "Solidarität Heißt Widerstand Kämpf dem Faschismus in jedem Land", "Marx Engels Lenin Stalin Mao Viva Viva Viva" gibi sloganlar atıldı. Eylemde ayrıca TKP/ML flamaları da dalgalandı. Yürüyüş alana çelenk bırakılmasından sona erdi.

(Avusturya ATİGF üyeleri)

Yunanistan'da en kitleysel 1 Mayıs kutlandı

Bu yıl 1 Mayıs Paskalya tatiline denk geldiği için Yunanistan'da 11 Mayıs tarihinde kutlandı. 1 Mayıs'a damgasını vuran ise, ülkede yaşanan ve her geçen gün artarak devam eden işsizlik, özelleştirmeler, pahalılık, vergilerin aşırı artışı, esnek çalışmanın dayatılması, çalışma sürelerinin artırılması ve bunlara paralel günden güne azalan ücretler oldu.

İktidardaki Karamanlis hükümetinin emekçi karşıtı politikalarının yarattığı hoşnutsuzluğun yanında diğer bir sorun da hükümetin aldığı kararla bu yılki kutlamaların tatil sayılmayacağı idi. Bütün diğer sorunların yanına bunun da eklenmesi halk içindeki hükümet karşıtlığını daha da yükseltti.

Ülkenin iki büyük konfederasyonu 11 Mayıs'tan birkaç gün öncesinde yaptıkları açıklamalarda 11 Mayıs günü bütün ülkede genel greve gidileceğini açıklamıştı. Yapılan grevlere katılımın bütün iş kollarında % 80-% 100 dolaylarında olması halkın hoşnutsuzluğunun en önemli ifadesi oldu.

11 Mayıs günü başta Atina, Selanik ve Girit olmak üzere pek çok şehirde eylemler gerçekleştirildi. En büyük katılımın gerçekleştirildiği Atina'da üç ayrı eylem gerçekleştirildi. Birincisi iki büyük konfederasyon olan GSEE (İşçi Konfederasyonu) ve ADEDİ'nin (Memur Konfederasyonu) organize ettiği eylemdi. Kitle sabah kitle Areos Pagos

Meydanı'nda toplanmaya başladı. Sendikalarla birlikte başta YKP/M-L olmak üzere pek çok devrimci ve sol örgüt de buraya katıldı. Yapılan konuşma ve müzik dinletilerinin ardından kitle yürüyüşe geçti. Kardeş partinin TAKSIKI PORIA (SINIF YÜRÜYÜŞÜ) pankartları ile katıldığı yürüyüş katılımın geçen yıllara oranla artış gösterdiği görüldü. TAKSIKI PORIA'nın bu yıl 20 bölgede yürüyüşlere katıldığı ve bu durumun Yunanistan koşullarında küçümsenemeye-

cek bir gelişme olduğunu söylediler. Sendikaların organize ettiği yürüyüşe 5.500 emekçi katıldı. Kitle buradan Meclis'e doğru yürümeye başladı. Yürüyüşte "Esnek çalışmaya hayır", "Çalışma saatlerinin serbestleştirilmesine hayır", "Maaşlarda ve emeklilikte gerçekçi artış", "Sendika ağalarına hayır" sloganları atıldı. Atina'da gerçekleştirilen diğer yürüyüşü de PAME (revizyonist YKP'nin sendikal örgütlenmesi) organize etti. PAME her eylemde yaptığı gibi bu yıl

da sınıf hareketinin en büyük bölücü gücü olduğunu gösterdi. Yaptığı bu davranışlardan dolayı halkın eylemlere katılımına da köstek oldu. Bundan dolayı her geçen yıl kitle gücünde zayıflama görülmektedir. Daha önceki yürüyüşlerde sendikalardan daha fazla kitleyi sokağa dökabiliyorken bu yıl birçok bölgede sendikaların gerisine düşmüştür. Üçüncü gösteri de Perama'da gerçekleştirildi.

(Partizan-Yunanistan)

Hamburglu öğrencilerin direnişi

Federal Almanya Anayasa Mahkemesi'nin öğrenci harçları önündeki engeli kaldırmasıyla birlikte bir çok şehirde olduğu gibi Hamburg'da da öğrenciler harekete geçtiler. Hamburglu öğrenciler bütün eylemliklerini 'Summer of resistance' (Direniş Yazı) şiarı altında örgütlediler/örgütüyorlar. Öğrenciler 'Direniş Yaz'ını her tarafa yayararak harçları engellemeye çalışıyorlar. Bugüne kadar yapılan genel öğrenci toplantılarına çok az sayıda öğrenci katılırken, bu süreçte, genel öğrenci toplantılarına katılım 2000 ile 2500 arasında olmaktadır. İlk başlarda bu toplantılarda eylemlik yapıp yapmama tartışmaları da olurken, artık bu tartışmalar yerini eylemlik değerlendirmelerine bırakmış ve gelecek eylemlikler planlanmaktadır. Bu

süreçte kamuoyunda en çok tartışılan ve burjuva basın tarafından çarpıtılan eylemlik biçimi, üniversite yönetim binasının önüne barikat kurularak dikkatler çekilmeye çalışıldı. Ancak 27 Nisan'da gerçekleştirilen eylemlige üniversite başkanı polise yetki vererek öğrencileri coplatarak karga tulumba binanın önünden uzaklaştırmayı hedefledi. Olayda birçok öğrenci yaralandı ve 30'un üzerinde öğrenci ise gözaltına alındı. Polisin ve üniversite yönetiminin bu saldırgan tutumu öğrencileri yıldırma, tam tersine onları daha da kamçılayarak daha sonraki eylemlikleri sürdürdü. 27 Nisan'da yapılan eylemlerin benzeri 10 Mayıs günü yeniden yapıldı. Sabah saat 06:00'dan itibaren üniversite yönetimi önünde barikat kuran öğrenci-

lere polis yine azgınca saldırıp 40'a yakın öğrenciyi tutukladı. Ancak saldırılar öğrencilerin direnişini kıramadı. Günün ilerleyen saatlerinde çoğalarak direnişlerini sürdürdüler. Saat 14:00'te yapılan genel öğrenci toplantısından sonra, yaklaşık 2000 kişilik bir kitleyle bilim senatörlüğüne yüründü. Yürüyüş boyunca; 'Herkes parasız eşit eğitim' ve 'Biz buradayız çoğuz ve haykırıyoruz, çünkü onlar eğitim hakkımızı çalıyorlar' şeklinde sık sık sloganlar atıldı. Biz Yeni Demokratik Gençlik (YDG) olarak son süreçte yapılan bütün eylemliklerde olduğu bu eylemlerin ön hazırlıklarında da yer alarak gücümüz ölçüsünde bütün sorumluklarımızı yerine getirmeye çalıştık. 10 Mayıs'taki eylemde de 'Eğitim meta değil', 'Harçları durdurun' yazılı pankartımızla katıldık. Yürüyüşte bildirilerimizi ve dergimizi dağıttık.

(Hamburg YDG)

Evrensel Bakış

ABD VE RUS EMPERYALİSTLERİ ARASINDAKİ DALAŞIN ARKA PLANINA KISA BİR BAKIŞ VE TÜRKİYE-1

2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın bitiş günü olarak kabul edilen 8 Mayıs 1945'in 60. yıldönümü emperyalistler arası özellikle de ABD ve Rus emperyalizmi arasında yaşanan dalaşın oldukça açıktan hem de iki ülkenin başkanlarının ağzından ifade edilmesine tanık oldu. ABD ile Rusya arasında yaşanan bu söz düellosunun temelinde Rusya'nın ağırlığının olduğu ülkelerin bir tarafta Irak ve Yugoslavya örneklerinde olduğu gibi askeri işgal güçleri vasıtasıyla diğer taraftan da Gürcistan, Ukrayna ve Kırgızistan'da (en son Özbekistan'da) olduğu gibi emperyalistlerin sivil darbe güçleri NGO'lar tarafından şu veya bu bahaneyle ABD'nin etkisinde olmayan iktidarların yerine ABD yanlısı iktidarların oluşturulması süreçleri nedeniyle yaşanan gerginliğin patlamasıdır.

ABD başkanı Bush Gürcistan'daki ABD kuklası Mihail Saakaşvili'yi ziyaretinde Gürcistan'ı "özgürlük feneri" ilan ederek eski Sovyet Cumhuriyetlerine "devrim yapın" çağrısında bulundu. Bu konuşma ABD'nin başkanı ağzından Rusya'ya hem de Rusya'nın "arka bahçesi"nde yaptığı en açık meydan okuma olarak algılanmak durumundadır. Bush burada yaptığı konuşmada "Bişkek'ten Bağdat'a önemli olaylar yaşandı ama Irak'taki pembe devrim, Ukrayna'daki turuncu devrim ya da Lübnan'daki sedir devriminden önce Gürcistan'daki Gül devrimi vardı... Şimdi Kafkasya'da, Orta Asya'da ve Ortadoğu'da kalpleri aynı özgürlük heyecanı ile çarpan gençler var. Özgürlük istiyorlar ve özgür olacaklar... Özgürlük Karadeniz'den Hazar Denizi'ne, oradan Körfez'e ve daha ötesine ilerlerken tarihi anlar yaşıyoruz" dedi. Bu konuşma iyi okunduğunda ABD emperyalizminin bahsi geçen bölgelere yönelik savaş da dahil çeşitli araç ve yöntemlerle saldırılarının süreceğinin açıklanması olduğu görülür.

Gürcistan kişi başına düşen ABD yardımı bakımından İsrail ve Ermenistan'dan sonra üçüncü ülkedir. Gürcistan Rusya ilişkileri Edward Swardnadze'nin iktidardan uzaklaştırıldığı dönemden bu yana giderek gerilmektedir. Gürcistan parlamentosu 2006 yılına kadar Rusya'nın ülkelerindeki askeri üslerini boşaltması yönlü bir karar almış, buna karşılık Rusya ise yaptığı açıklamada bu üsleri 3-4 yıldan önce boşaltmayacağını söylemiştir. Bu sözlerin asıl anlamı Rusya'nın bu üsleri boşaltmaya hiç niyetinin olmadığınıdır. Çünkü Gürcistan'daki Rus askeri varlığı Rusya açısından Kafkasya'daki stratejik konumlanışı açısından oldukça önemlidir. Borcum-

Batum-Gümrü hattı Rusya'nın stratejik hatlarından. Diğer taraftan da Ermenistan'daki Rus üslerine Gürcistan üzerinden gidilmektedir ki bu durum bile Rusya'nın Gürcistan'daki üslerinden vazgeçmemesi için başlı başına bir nedendir. Tabi ki bunlarla birlikte ve daha önemlisi Rusya'nın boşalttığı-boşaltmak zorunda kaldığı her alan ABD tarafından doldurulmaktadır ki stratejik açıdan Rusya'nın esas tehdit algılaması burasıdır. Açık ki ABD son yıllarda Rusya'nın etkinliğini hem de Rusya'nın arka bahçesinde alabildiğine daraltmıştır. Ukrayna, Gürcistan, Kazakistan, Yugoslavya ve Irak ya esas olarak Rusya'nın egemenliğinde ya da önemli oranda ağırlığının olduğu ülkelerdir. Tüm bu ülkelerde bugün esas olarak ABD yanlısı iktidarlar hüküm sürmektedir. Bush'un 24 Nisan Ermeni soykırımı Günü vesilesiyle yaptığı konuşmada Ermenileri okşaması bir süre önce ABD Savunma Bakanı Donald Ramsfeld'in Bakü'yu ziyaretinde askeri üsler meselesini gündeme getirmesi, yine Rumsfeld'in ziyaretinden kısa bir süre önce NATO başkutanı general James Jones'in ABD'nin "Hazar Muhafız Programı" kapsamında bölgede askeri üsler kurmak istediğini açıklamıştı. Bu planı Gürcistan beklenildiği gibi hemen kabul etmiş, Kazakistan ve Türkmenistan ise sıcak baktıklarını belirtmişlerdir. Bu gelişmelerin direkt hedefi olan Rusya ise hemen karşı atakta bulunmuş ve Hazar havzası için "Acil Müdahale Gücü"nü kuracağını duyurmuş ve bölge ülkelerine çağrı yapmıştı. Bu çağrıya olumlu yönde ilk karşılık veren ise beklenildiği gibi İran olmuştur. 1994 yılında Hazar bölgesini ilgi alanı ilan eden ABD açısından "doğal kaynakları kontrol edildiği takdirde bir küresel güç oluşturabilecek herhangi bir bölgede düşman bir gücün egemen olması engellenmeliydi."

Putin'in ülkedeki oligarklara da yönelerek batı yanlısı olanların etkinliğini kırma girişimleri ve dağılma sürecinin sarsıntılarını atlatarak yeniden emperyalistler arası dalaşta Rusya'nın ağırlığını tesis etme yönlü çabaları ABD ile çelişkilerinin boyutunun derinleşmesini getirmiştir. ABD Rusya karşısında özellikle de 11 Eylül'den sonra ciddi kazanımlar elde etmiştir. Burası açıktır. Fakat ABD'nin iktidar değişikliği gerçekleştirdiği tüm bu ülkelerde her şeye rağmen ciddi bir Rusya yanlısı egemen sınıf bloğu, asker ve sivil bürokrat ve de ciddi bir Rusya yanlısı kitle bulunmaktadır. ABD'nin bölgede gücünü daha fazla artırmasından rahatsız olan Çin ve İran'ın Rusya ile ilişkilerini giderek

artırdıkları görülmektedir. ABD'nin Suriye ile birlikte askeri bir saldırı hedefine oturttuğu İran açısından bölgede ABD karşıtı bir birliğin oluşması oldukça önemlidir.

"Ortadoğu'da sınırlar son derece kötü örülmüş bir duvarı andırmaktadır. Bu kötü örülmüş duvardan herhangi bir taşı oynatmanın o duvarı yıkmak anlamına gelebileceğini bilen ve yıkılan bu duvarın altında kalmak istemeyen uluslar arası aktörler değişik taşları eş zamanlı bir şekilde oynatarak duvarı yıkmadan yeni bir şekil vermeye çalışıyorlar."

ABD'nin saldırı listesinin başında yer alan ülkelerden biri olan Suriye'ye yönelik sıkıştırma hamleleri bu bağlamda son dönemde yoğunlaşmıştır. ABD bir taraftan Suriye'ye karşı ekonomik ambargo uygularken diğer taraftan da Suriye'nin bölgedeki etkinliğini kırmakta, ülke içinde de iktidar karşıtı muhalefeti çeşitli biçimlerde muhalefeti iktidara yöneltmenin çalışmalarını yapmaktadır. Çeşitli yorumcular geçtiğimiz yıl Suriye'nin Kürt bölgesinde geçen gerçekleşen Kürt ayaklanmasını da var olan iktidarın değiştirilme-yıkılma sürecinin bir parçası olarak yorumlamaktadırlar. Yıllardır baskı altında tutulan, kimlikleri dahi tanınmayan Kürt ulusunun demokratik taleplerinin ABD ve uşakları tarafından Esat iktidarının yıkılması için tıpkı Irak'taki gibi üzerinden yükselinecek bir zemine dönüştürülmeye çalışıldığı ifade edilmektedir. Lübnan'da başbakan Hariri'nin ölümüyle sonuçlanan suikast sonrası hemen Suriye'nin hedefe oturtulması ve bir taraftan ABD'nin açık tehditleri ve Fransa'nın zorlaması, diğer taraftan da tıpkı Gürcistan, Ukrayna ve Kazakistan'da olduğu gibi halkın bir bölümünün sokağa dökülerek Suriye'nin suçlanması ve Suriye işgalinin sona ermesine yönelik protestoları sonucunda Suriye yıllardır devam ettirdiği Lübnan işgalini bir-iki ay içerisinde geri çekerek sonuçlandırmıştır. Fakat ABD'ye bu durum yetmemekte ve ABD'nin Suriye'yi sıkıştırma hamleleri devam etmektedir. Ve görünen odur ki Suriye'de ABD yanlısı bir iktidar oluşana kadar ABD Suriye'ye yönelik baskılarını devam ettirecek, emperyalistler arası ilişkilerin boyutu ve ABD'nin daha ileri bir saldırıya kendisini hazır hissetmesi durumunda da askeri işgale kadar süreci devam ettirecektir. Suriye'deki Esat iktidarı kendisine yönelik hazırlanan "son"u görebildiği için ülkede ciddi ve örgütlü bir güç oluşturan Kürtlere yönelik Kürtlerin haklarının tanınması yönlü adımlar atmaya çalışmakta ve uluslararası destek almak için yoğun çaba sarfetmektedir ama görünen odur ki, önümüzdeki süreçte ABD bölgede İran'ın yanısıra Suriye'ye yönelik sıkıştırılmalarına hız verecektir.

Bölgenin en güçlü ve etkin devletlerinden Mısır'da Hüsnü Mübarek iktidarına yönelik ciddi bir muhalefet

süreci başlatılmıştır. Hükümet karşıtı eylemlilikler artmış, muhalefet mevcut iktidara karşı bir araya gelmiştir. Doktor Ayman El Nour başında bulunduğu Yarın İçin Partisi açıkça Ukrayna'daki Turuncu Devrim'i örnek aldıklarını söylemiştir. Mısır'da Hüsnü Mübarek iktidarı karşıtı Kifaye (Yeter) adlı birlik oluşturan muhalefet güçleri son aylarda eylemlerini artırmış, buna karşılık mevcut iktidar da Müslüman Kardeşler'i gerekçe göstererek bu eylemlere ciddi oranda saldırmıştır. Önümüzdeki günlerde Mısır muhalefetinin eylemlerinin daha da artacağı ve uluslararası kamuoyunda daha fazla yankı bulacağı yönlü bir durum söz konusudur.

Yine bölgede ABD önderliğindeki zorunlu iktidar değiştirme sürecinin kendisini de hedefe oturtacağını iyi bilen ve varolan havayı iyi koklayan Libya lideri Kaddafi oldukça hızlı ve sessiz bir biçimde emperyalistlere yanaşmıştır. Tüm nükleer tesislerinin denetimini kendi rızasıyla ABD'ye açmıştır. 34 milyar varil civarında olan petrol rezervini dört ABD tekeli ve Shell'in tasarrufuna açmış, buna karşılık da ABD Libya'ya uyguladığı ticaret ambargosunu kaldırmış ve Libya'yı teröre destek veren ülkeler listesinden çıkarmıştır. Libya'nın bu arada AB ile de ilişkilerinde bir canlılık söz konusudur. AB de Libya'ya yönelik ekonomik yaptırımlarını ABD'ye paralel kaldırmıştır.

Ortadoğu bölgesinde İran ABD'nin hedefinde ilk sıradaki yerini koruyor. ABD bir taraftan İran'daki rejim karşıtı hareketleri destekliyor, diğer taraftan da İran'a saldırı için uluslararası alanda meşruiyet zemini oluşturmak için çabalarını hızlandırıyor. Diğer taraftan İran muhalefet örgütleri geçtiğimiz günlerde İngiltere'de toplanarak "Federal İran Halkları Kongresi" oluşturma kararı aldı. ABD emperyalizmi İran'a karşı kuşatma hareketini sürdürürken İran da gerek bölge ülkeleri ve gerekse de Rusya, Çin, Almanya ve Fransa başta olmak üzere ABD karşıtı tüm güçlerle temaslarını hızlandırmış, ticari anlaşmalar yaparak kendisine bir koruma kalkanı oluşturmak istemektedir. Bu noktada özellikle Rusya ve Çin İran'la ilişkilerde öne çıkmaktadır. Çünkü ABD'nin bölgede başlattığı süreçten birinci derecede etkilenen ve ciddi zarar gören bu güçlerdir. Diğer taraftan da İran Irak'ta ciddi bir güçtür. Tabiri caizse İran Irak'ta her şeyiyle vardır. Bu durum kendisine yönelik ABD merkezli saldırı bloğuna karşı duruşta İran açısından ciddi bir olanaktır. AB ülkeleriyle nükleer program konusunda toplantılar gerçekleştiren, bu yüzden de altı aydır bu çalışmalarını donduran İran geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklamada görüşmelerin uzaması ve ciddi bir sonuç çıkmamasından dolayı nükleer çalışmalarını yeniden başlatabileceğini duyurdu. Böyle bir durumda ilişkilerin daha da gerileceği açıktır.

Kaybedilmek istenen geleceğimizdi...

Künyemde onbeşbin ad okunuyor

Hem derin uçurumlarda-
yım hem kör dehlizlerde

Her evin temel çukurunda-
yım

Mezarım belirsiz

...

Bugün haftanın dördüncü
günü anne

Son perşembesi Eylül'ün
Mayıs Meydanı'nda ilk çi-
çeklerini açıyor bahar

Ve başörtün

Ülkemin mavi kelekleri
gibi

Dalga dalga uçuyor saçla-
rında

...

bugün haftanın dördüncü
günü

ilk perşembesi Ekim'in
Mayıs Meydanı'nda yuva-
larını

kuruyor kırlangıçlar

Ve senin yumruklaşan elle-
rin

Tıpkı sonsuz toprakları gibi
ülkemin

Doğacak günü taşıyor
avuçlarında...

Bu şiir Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te devlet başkanının ofisinin baktığı Plaza del Mayo (Mayıs Meydanı)'da 27 yıl boyunca her Perşembe saat 17:17'de kayıp evlatlarının resimlerini taşıyarak sessizce yürüyen Perşembe annelerine ithafen yazılmıştır.

Her canlı doğar büyür ve ölür, doğanın bu kuralı insanoğlu tarafından doğduğu günden itibaren kabul edilen bir gerçekliktir. Belirli bir zamanda olan doğuma karşılık belirsiz bir zamanda olan ölüme karşı insanoğlunun amacı ölümle yaşam arasındaki zamanı anlamlandırma çabası olarak yansır... Bütün güzelikler yaşamı anlamlı kılma çabasının bir sonucu değil midir? Üzerinde yaşadığı dünyanın adaletsizliğini, eşitsizliğini kabullenmek istemeyen ve alternatifini yaratmak, daha güzel bir dünya kurmak isteyenler için varolan sistemden gelecek olan her türlü saldırı da bir o kadar kaçınılmazdır. Ancak güzellikleri yaşamayı hedef almış olanlar bu uğurdaki acıları da

göze almıştır. Ölmek, geride kalanlarda yaşamaktır artık ve bu da ödenecek bedellerden biridir, karanlığa karşı ışığın savaşımında. İnsanoğlu her vedalaşmada bunun bir son olabileceğini düşünür karşısındakiyle, ama ne ki yaşam durdurulamaz ve doğanın kurallarına uygun bir şekilde akar gider... Ölüm, tüm acısına rağmen kabullenilebilir/öyle olmak zorundadır. Ancak düşünün ki, bir sabah evden uğurladığınız arkasından el salladığınız eşiniz, çocuğunuz, babanız ya da anneniz, arkadaşınız, yoldaşınız, ya da herhangi bir yakınınız bir daha geri dönmeyebilir, üstelik arında tek bir iz bırakmadan... Suratınıza kapanan kapılar, ifadesiz yüzler ve "yok" demekten başka bir sözcük çıkmayan ağızlar... kafanızdan geçen milyonlarca tahmin ve umutla beklenen günler umutsuzca bir çırpınışa dönüşebilir. Öyle bir noktaya gelirsiniz ki, artık öldüğünü bilmek, başında ağlayabileceğiniz bir mezar istemektir yaptığınız... Kayıp yakınları ile konuşanlar onların çektiği acıyı anlamaya çalışabilir ancak ama yaşayanlar için durum tam anlamıyla bir işkencedir... Oysa ki, bilirsiniz bir yandan "yok" diyenler tarafından yok edilmeye çalışıldığını ama aslında bunun asla başarılamayacağını, gidenin arkadakilere yaşadığını bilirsiniz, bilirsiniz ve bıraktığı yerden siz devam ettirirsiniz....

Muhafiz kimlikleri ve siyasi düşünceleri nedeniyle kaybedilenler 17-31 Mayıs Uluslararası Gözaltında Kayıplar Haftası kapsamında bir kere daha anılacak. Ve evlatlarını bekleyen anneler, kocalarını bekleyen kadınlar, babalarını bekleyen çocuklar "Katilleri istiyoruz" diyecek.

Türkiye, "Gözaltında kayıp" olgusu ile ilk defa 1925'te Salih Bozışık'ın kaybedilmesi ile tanıştı. Yıllar geçtikçe kayıp kelimesinin ardına takılan isimler çoğaldı. Sadece son 12 yılda bu rakam bini aştı. Ve evlatlarını bekleyen anaların, kocalarını bekleyen kadınların, babalarını bekleyen çocukların sayısı da. Şöyle bir gerçek var-

dı ki, sistem bu "kaybetme" politikasını her dönem uyguladı bu, sistem karşıtı mücadelesinin yükselmesine bağlı olarak kimi dönemler arttı, kimi dönemler azaldı ama bu politika varlığını hep devam ettirdi.

Türkiye'de gözaltında kayıp olgusu 1990'lardan itibaren Kürt ulusal kurtuluş hareketinin ve sistem karşıtı mücadelenin yükselmesiyle yaygınlaştı ve yakıcı bir hal almaya başladı. Kayıp olayları ise daha çok Türkiye Kürdistanı'nda yaşanıyordu. İnsan Hakları Derneği'ne (İHD) yapılan başvurular çerçevesinde ortaya çıkan gözaltında kayıp iddiası yıl-yıl şöyle bir seyir izledi: 1991-21, 1992-29, 1993-36, 1994-229, 1995-121, 1996-194, 1997-66, 1998-29, 1999-36, 2000-7, 2001-4, 2002-2, 2003-2.

200 hafta eylem

Yaşanan kayıplara ilk örgütlü karşı çıkış 19 Mayıs 1995 yılında Hasan Ocak ve 22 Mayıs 1995 yılında Rıdvan Karakoç'un cesetlerinin bulunması ile başladı. Kitle örgütleri ve kayıp yakınları harekete geçtiler. Bu amaçla eşlerinin, çocuklarının, babalarının katillerinin bulunması isteyen kadınlar, 27 Mayıs 1995 yılından itibaren her cumartesi Galatasaray Lisesi önünde eylem yapmaya başladılar.

Cumartesi Anneleri 200 hafta boyunca ellerinde fotoğraflar, "Katilleri istiyoruz" yazılı dövizlerle eylem yaptılar. İstanbul'da başlayan bu eylem bütün Türkiye'ye yayıldı. Kayıpların akıbetinin açıklanması ve sorumluların yargılanması için yapılan eylemlere katılım arttıkça yetkililerin öfkesi de arttı.

Ve yetkililer Cumartesi Anneleri'nin 15 Ağustos 1998'deki 170. buluşmasından başlayarak 30 hafta boyunca Galatasaray toplantılarını engellemek için sürekli gözaltı, dayak ve biber gazı kullandı. Saldırıların artması üzerine Cumartesi Anneleri 13 Mart 1999'da Cumartesi buluşmalarına ara verdiklerini açıklamak üzere "Dünya Kayıplar Ormanı"nda bir araya geldiler. Ama saldırılar burada da bitmedi. Polis, "oğlum" burada diye ağacı okşayan anayı, çiçek veren eşi tutukladı, gözaltına aldı, dövdü.

Hasan Ocak'ın cesedinin bulunmasından sonra Adli Tıp Kurumu'nu ziyaret eden dönemin Devlet Bakanı Algan Hacıoğlu 297 ölümden 7 tanesinin normal dışı olduğunu görünce "Susma hakkımı kullanı-

yorum" dedi. Sekiz yıl önce söylenen bu sözün arkasında duran devlet kayıplarının faillerini bulmak için hiçbir şey yapmadı ve suskunluğunu sürdürdü. Bu süre zarfında çıkarılan bütün yasaların ardından ise "Demokratikleşiyoruz", "Şeffaflaşıyoruz", "Gizli saklı hiçbir şey kalmayacak" sözleri söylendi durdu. Tıpkı Susurluk kazasının ardından söylenen "Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" sözü gibi.

Evlatlarını isteyen analar, eşlerini isteyen kadınlar, anne ve babalarını isteyen çocukların ise susmaya niyeti yok. 17-31 Mayıs tarihleri arasında meydana çıkacaklar ve soruların cevaplarını isteyecekler.

Kayıplar Haftası nedir?

Türkiye'deki kayıp yakınları 17, 18 ve 19 Mayıs tarihleri arasında İstanbul'da 1. Uluslararası Gözaltında Kayıp Kurultayı yaptılar. Kurultaya, dünyanın çeşitli ülkelerinden yüzlerce kayıp yakını, insan hakları savunucusu ve kitle örgütü temsilcileri katıldı.

Kurultay'da Hasan Ocak'ın cesedinin bulunduğu gün olan 17 Mayıs, 31 Mayıs tarihiyle birleştirilerek Uluslararası Gözaltında Kayıplar Haftası olarak anılması kararlaştırıldı. Kayıp yakınlarına karşı devletin tutumu aymazlıkla pişkinlik arasında gidip geldi. 20 Temmuz 1992'de gözaltına alınan ve kaybedilen Hasan Gülünay'ı Erol Çam adlı şahıs gözaltında gördüğünü söylemesine rağmen tüm çabalara rağmen devletin verdiği tek cevap "böyle bir şahıs gözaltına alınmamıştır" demek olmuştur. İrfan Bilgin de, kardeşi Kenan Bilgin'in bulunması için insan haklarından sorumlu Devlet Bakanı'na gittiklerinde kendilerine, "Yapacağım bir şey yok. İşkenceye dayanamayıp ölmüştür. Polis de bir köşeye atmıştır" dediğini söylemiştir.

Devletin kayıplarla yaratmak istediği korku iklimi, özgür bir dünyanın yaratılmasını engelleme amacı taşıyordu, dolayısıyla yok edilmek istenen geleceğimizdi, özgür bir yaşam yaratmak için öne çıkarıldı. Oysa gidenin yerini yenisi alır ve kalanlarda yaşar gidenler... Katledenlerin bilmek istemediği buydu, bu gerçek onlara Cumartesi Anneleri tarafından gösterildi defalarca, halen daha her kayıplar haftasında, onun da ötesinde ısrarla atılan her adımda onların kaybedilemediği gerçeği bir kez daha haykırılıyor egemenlere...

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER...

**Cinar
Çelebi**

**A. Ekber
Atmaca**

Y. Çiçek

**Veli
Hanoğlu**

**Rıza
Satılmış**

Cihan Çelebi: 1950 Erzurum Tercan Tecer köyü doğumludur. 1980'in 27 Mayıs'ında MHP'li faşistlerin halka baskı yaptığı bir kahvehanede, silahıyla faşistlerin üstüne yürür. Çıkan çatışmada şehit düşer.

Medet Özbadem: Urfa Sivereklidir. Tutuklu bulunduğu Diyarbakır 5 No'lu zindanlarında yakalandığı tüberküloz hastalığı bilinçli olarak tedavi edilmeyerek ölüme terk edildi. 20 Mayıs 1983'te Diyarbakır zindanında ölümsüzleşti.

Ali Ekber Atmaca: 1963, Sivas Kangal doğumludur. Kürt milliyetine mensuptur. Genç yaşta olmasına karşın, yaşından beklenmeyen bir olgunluk, fedakarlık, inanç ve zekayla kendini hızla geliştirir. 1992 yılında bir görev için gittiği Şaşvat'ta düşmanın eline geçer. 23 Mayıs'ta işkencede katledilirken, ardında direnmeyi miras bırakır.

Yıldız Çiçek: 1968, Dersim Merkez Gevrek köyü doğumludur. Artvin'e atanan gerilla birliğinin komutanlarından. 1 Haziran 1992'de Şaşvat'ta bir ihbarcının verdiği bilgiler üzerine gerilla birliği kuşatılır. Sayıca ve silah gücüyle çok üstün olan düşmana karşın, kahramanca saatlerce çatışır. Çatışmada komutan Kinem şehit düşerken yoldaşları çemberi yarmayı başarırlar.

Ahmet Kargın: 1963, Dersim Ovacık Tetuşağı doğumludur. TİKKO gerillası iken, Erzurum Ergani yöresinde konakladıkları sırada bir hain tarafından Haziran 1992'de katledilir.

Veli Hanoğlu: 1955, Urfa Siverek doğumludur. 1971'de Almanya'ya gider ve orada faaliyet yürütür. 1977'de ülkeye döner. Dersim Belediyesi'nde çalışırken 1992 yılında geçirdiği bir trafik kazasında yaşamını yitirir.

Hüseyin Cevahir: Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKP-C) liderleri Mahir Çayan ve Hüseyin Cevahir 30 Mayıs 1971'de polisle çatışmaya girdiler. Hüseyin Cevahir katledildi.

Ölüm Orucu şehitleri: Uğur Türkmen, 27 Mayıs 2001 (DHKP-C), Okan Külekçi, 23 Mayıs 2002 (TİKB)

Rıza Satılmış: 1965 Çorum Alaca Keşlik köyü doğumludur. 1990'lardan sonra tutsaklık yaşamının ardından TDP saflarında Merkez Komite üyeliği ardından Türkiye Kürdistanı dağlarında kır gerilla birliği komutanlığı görevlerini üstlendi. 25 Mayıs 1994'te Siirt Kurtalan'da ARGK gerillaları ile birlikte şehit düştü.

"Gücünüz yetiyorsa siz teslim alın!"

Palu Şehitleri:

Elazığ Palu kırsalında faaliyet sürdüren bir TİKKO gerilla birliği 20 Mayıs 1987 tarihinde bir ihbar sonucunda devlet güçleri tarafından kuşatılır. Uzun süren çatışmaların ardından TKP/ML Genel Sekreteri Kazım Çelik, Hıdır Aykır, Müslüm Emre, Cihan Taş ve Ali Kayadoğan şehit düşer.

Hıdır Aykır, 1953 Dersim Ovacık Kozluca doğumludur. İstanbul, Dersim, Bingöl, Sivas illerinde faaliyet yürüttü. Kamulaştırmalar, tutsaklıklar ve direnişle geçen ömrü onurluca yazılmış bir sayfadır insanlık tarihinde...

Müslüm Emre, Dersim Merkez'e bağlı Venk köyünde 1952 yılında doğdu. Saflara 1980 öncesi katılmıştır.

Cihan Taş, 1959'da Dersim Hozat'a bağlı Xosan (Uzundal) köyünde doğdu. Pek çok cezalandırmada aktif rol almıştır.

Ali Kayadoğan, 1962 yılında Dersim Mazgirt'in İlan (Balkan) köyünde doğdu. 1980 öncesi mücadeleye katıldı.

Hainliğe karşı direniş!

28 Mayıs 1991'de Elazığ Palu'da TC güçleri ile TKP/ML TİKKO gerilla-

ları arasında çıkan çatışmada Refik Yaşar (Komiser Memo), Yusuf Ekinci (Doktor Kenan), Yaşar Sağdıç (Adem), Kumriye Cihan (Dilan) isimli gerillalar şehit düştü. Şehit düşen partizanların da içinde yer aldığı gerilla birliği günler süren yürüyüşün ardından Palu kalesinin karşısında bir derenin içinde konaklamak zorunda kalırlar. Bu sırada bir köylü gerillaları fark etmiş onlara doğru yaklaşmaktadır. Köylü ile bir müddet konuştuktan sonra verilen yanlış kararın ardından gerilla komutanı köylünün gitmesine izin verir. (Komutan bu çatışmada devlete teslim olarak hainleşen Bozo'dur.) Verilen bu yanlış karardan sonra yerlerini değiştirmeye karar verirler. Ancak arazinin kötü olmasından dolayı fazla ilerleyemeden düşman pususu ile karşılaşılır. Bu duruma hiç şaşırılmayan ve "savaş hata kabul etmez" sözünü az önce köylüyü serbest bırakmakla yaptıkları hatadan daha iyi anlayan Partizanlar çetin bir çarpışmaya girişirler... ve düşmanın "teslim ol" çağrılarını Dr. Kenan'ın "bizler TİKKO gerillasıyız, gücünüz yetiyorsa siz gelin teslim alın" sözleriyle yanıtlar.

Yusuf Ekinci, Dersim Ovacık Zarık (Yeşilyazı) köyü doğumludur. Küçük yaşta ailesi ile birlikte Bursa'ya yerleşir. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde okurken TMLGB'nin aktif bir militanı, sonrasında gerilla olarak saflarda yerini alır.

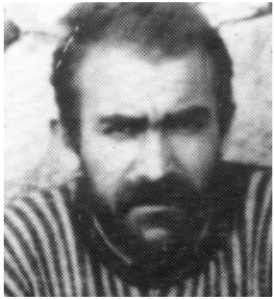
Refik Yaşar, Elazığ Maden doğumludur. Ankara'da üniversitede TMLGB faaliyeti yürütmüştür. Gerillaya yeni çıktığında yaşanan çatışmada vurulan yoldaşının silahını alarak gerilla birliğinin kuşatmayı yarmasında önemli rol oynamıştır.

Yaşar Sağdıç, 1971 Erzincan Çayırılı Yeşilbük doğumludur. Sessizliği örgütlendikten sonra olgunluğa dönüşmüş ve çok konuşmanın değil, iş yapmanın esas olduğunu pratiğiyle kanıtlamıştır.

Kumriye Cihan, 1974 Dersim Hozat Bargini doğumludur. Gerilla faaliyetinde özellikle köylerdeki kadınlarla hatıça diyalog kurarak onlara kadınların kurtuluşunun gerçek yolunu göstermiştir.

Bu yazılanlar Mayıs 1973'te Diyarbakır'dan yayılan direniş ve teslim olmama çizgisinin sadece küçük bir kısmının, 1987'deki, 1991'deki görüntüsüdür. "İnsanın insana kulluğunu" yok etmek için yola çıkan ve bu yolda ölümü kucaklayanların yarattığı direniş çizgisi bizim tarihimizden beslenmemiz, öğrenmemiz ve nasıl bir gelenekten geldiğimizi derinliğine kavramamız için aramızda yoğun bir emekle örülmüş olarak durmaktadır. Bu yoğun emeği bugün örmek ve daha da büyüterek geleceğe aktarma görevinin her birimizin omuzlarında olduğunu bilmek ve bir an olsun unutmamak tarihin bizden beklediği sorumluluktur.

Zor dönemlerin önderi: Kazım Çelik

Kazım Çelik, TKP/ML'nin şehit düşen 3. Genel Sekreteridir. 1974 yılından sonra yükselen devrimci dalga ile birlikte sınıf mücadelesine daha yakınlaşmış ve içinde aktif olarak yer almıştır. Onun öne çıkan özelliği istikrarlı bir çizgi izlemesi ve partisine olan bağlılığının bir an bile zafiyete uğramamasıdır. O devrimciliği bir yaşam tarzı olarak kabul etmiştir. 1980 AFC'si sırası ve sonrasında birçok kişi "kurtuluşu" yurtdışında ararken, O baş koyduğu kavga uğrunda dağ başlarında silah kuşananlardan olmuştur. Onun için koşulların zorluğu değil, yapacağı işin ne denli başarılı olacağı önemlidir. İşlerinin

yoğunluğundan asla şikayet etmeyen yapısı ile iki işi bir arada düşünebilir ve pratik öneriler sunabilirdi. Partinin sorunlarına çözüm bulma, kafa yorma, üretme noktasında da çok hassastır. Sessiz ve mütevazı yapısı ile insanlar üzerinde derin izler bırakmıştır. İnsanlara hele yoldaşlarına kızmayı hiç beceremez. Görevleri arasında asla büyük, küçük ayrımı yapmaz ve herhangi bir görevi yerine getirdiğinde ise bir çocuk gibi sevinir, mutlu olur...

Kazım Çelik, TKP/ML 2. Konferansı döneminde Alt Konferans sonrasında sahte bir kimlikle yakalandı ancak gözaltındaki tavrı bir komünistin takınması gereken tavidir. Gerçek kimliğini gizlediği gibi Parti ile ilgili en ufak bir sır vermedi düşmana. Yapılan işkencelerden bir şey alamayacağını anlayan düşman onu serbest bırakmak zorunda kalmıştır. Sonradan serbest bıraktıkları kişinin Kazım Çelik olduğunu duyduklarında

çılına dönerler. O süreçte biten Konferansta 2. MK'ya seçilir. 1981 yazında peş peşe alınan ağır kayıplardan sonra Siyasi Büro'da yer alır ve 1982 baharında Askeri Komisyon sekreterliğine getirilir. 1983'deki kayıplardan sonra Parti Genel Sekreterliği görevini üstlenir. 1980 AFC'si sonrası en zorlu koşullarda kadroların yurtdışında ya da şehirde korunabileceğini düşünenlere karşın O, kırsal alanı ve gerilla faaliyetini asla terk etmedi. Bu süreçte örgütün yeniden toparlanması, güçlerini yeniden düzenlemesi için elinden geleni yapıyordu. Bu amaçla bulunduğu gerilla birliğinden başka alandaki faaliyet ve gerilla birliğini denetlemeye gittiği bir sırada ihbarcılar tarafından görüşüp bilgi verilmesi sonucu bulunduğu gerilla birliği düşman tarafından kuşatılmıştı. Uzun süren çatışma sonrasında ölümsüzleşirken, bir komünist gibi yaşayıp öyle ölmenin onuruyla gidenlerden oldu.

Nurhak: dökülen kan yerde kalmaz...

31 Mayıs 1971 günü Maraş'ın Nurhak bölgesinde İnekli Köyü yakınında Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) gerillalarının pusuya düşürülmesiyle çıkan çatışmada **Kadir Manga, Sinan Cemgil ve Alpaslan Özdoğan** şehit düştüler.

GÜN'DE DÜN..

20 Mayıs

1961. 27 Mayıs sonrası ilk büyük işçi mitingi, Eskişehir'de binlerce işçinin katılımıyla yapıldı.

21 Mayıs

1932. Ağrı Dağı ayaklanmasına katılan 34 kişi hakkında idam kararı verildi.

1960. Ankara'da mektup ve telgrafla sansür kondu, beş kişinin bir araya gelerek dolaşması yasaklandı.

1995. Gözaltında iken kaybedilen Rıdvan Karakoç'un cesedi 22 Mayıs 1995'de Beykoz ormanlarında bulundu.

23 Mayıs

1945. Almanya'daki Nazi faşizminin baskı örgütü SS birliklerinin başı, gizli servis Gestapo'nun ikinci adamı ve Hitler'in Avrupa'daki Yahudileri yok etme programının mimarı Heinrich Himmler, İngiliz birliklerince tutuklandığı ertesini günü intihar etti.

1949. Sovyet lideri Josef Stalin Berlin ablukasını kaldırdı ve II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası ikiye bölünen Almanya'nın batısında federal cumhuriyet ilan edildi.

24 Mayıs

1943. Polonya'daki Auschwitz toplama kampında "Ölüm Meleği" adıyla anılan doktor Josef Mengele göreve başladı. Mengele tutuklular üzerinde yaptığı korkunç deneylerle biliniyordu.

26 Mayıs

1982. Yılmaz Güney'in senaryosunu yazdığı Şerif Gören'in yönettiği Yol filmi Cannes Film Festivali'nde büyük ödülü Costa Gavras'ın Kayıp filmiyle paylaştı.

27 Mayıs

1961. Kamuoyunda 1961 Anayasası olarak bilinen yeni Anayasa Kurucu Meclis'te kabul edildi.

28 Mayıs

1871. Paris Komünü düştü. 1984. Bayrampaşa Hapishanesi'nden 4'ü Devrimci Sol, 1'i TKP/ML tutsağı olan 5 kişi firar etti.

29 Mayıs

1980. Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkan Yardımcısı Gün Sazak'ın öldürülmesini sebep gösteren faşistler, Çorum'da sol görüşlülerin ve Alevilerin oturduğu Milönü mahallesine saldırdılar. 6 Temmuz'a kadar süren olaylarda 48 kişi öldü.

1989. Eskişehir Özel Tıp Hapishanesi'nde tecrit uygulamasına karşı açlık grevi başladı.

30 Mayıs

1431. Fransa'nın ulusal kadın kahramanı Jeanne d'Arc, büyücülük suçları ile yargılandı ve yakıldı.

31 Mayıs

1962. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında 6 milyon Yahudi'nin yok edilmesinden sorumlu tutulan yok etme kamplarının kurucusu ve yöneticisi Nazi yarbay Adolf Eichmann başka bir kimlikle yaşadığı Arjantin'de yakalanıp İsrail'de yargılandıktan sonra idam edildi.

2 Haziran

1964. Kısa adı FKÖ olan Filistin Kurtuluş Örgütü kuruldu.

Kısa Filmler Tohum Kültür Merkezi'nde Halkla Buluşuyor!

6 Mart'ta Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarının yapıldığı Saraçhane ve Beyazıt'ta eylemcilere biber gazı ve coplarla saldıran polisler hakkında hazırlanan Emniyet raporunda Çevik Kuvvet polislerinin 'efrada kötü muamelede' bulunmadığı kanaatine varıldı!

KISA FİMLERLE TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ'NDE BULUŞUYORUZ...

DAVETİMİZDİR!

"Emperyalizmin köleleştirici kültürüne karşı yeni demokrasinin özgülleştirici kültürünü kuşan" şiarı ile Tohum Kısa Film Festivali'ne davet!

Davetimiz; Emperyalist saldırıganlığa ve işgale karşı Ortadoğu'nun direngen halkıyla dayanışmayadır!

Davetimiz; Gecekondu yıkımlarına, açlığa, yoksulluğa, sefalete, zorla göç ve köy boşaltmalara karşı mücadeledir!

Davetimiz; Halk gençliğinin uyuşturucu ve çeteleşmenin batağına itilmeye çalışılmasına karşı birleşmeyedir!

Davetimiz; Tecrit ve işkenceye karşı Guantonama'dan Ebu Garib'e, Filistinli tutsaklardan Nepal'e, F tiplerinden Meksika zindanlarında direnen devrimci ve komünist tutsakların sesine ses katmayadır!

Davetimiz; İşsizliğe, sömürüye, özelleştirmeye, sendikasılaştırmaya karşı duranlardır!

Davetimiz; Dili, kültürü, kimliği yasaklanan, horlanan katledilen, bu toprağın kültürel zenginliğini yüzyıllardır besleyen Kürt, Ermeni, Rum, Gürcü, Süryani, Çerkes vb. tüm halklarıdır.

SİNEMA...

Yaşamdan kameraya, kameradan yaşama uzanan yol...

Biz sanatı, dünyayı anlamının ve değiştirmenin araçlarından biri olarak görüyoruz. Her sanat yapıtı

bir kültürün ürünü olarak ortaya çıkar ve insanların belli bir kültür düzeyinde buluşmalarını sağlamakla kalmaz, içinden çıktığı kültürü de ileriye taşır.

Sinema sanatı ise aynı anda pek çok insana hitap edebilmesi bakımından önemli bir görsel sanat dalıdır. Her şeyden önce insanları dışarı edici, geçici bir süre insanları sorunlarından uzaklaştırıcı değil (çünkü bunları uyuşturucu ve alkol de yapabiliyor), onları düşünmeye, araştırmaya sevk edici, sorunları tartışırıcı ve sorunlara çözüm önerici olmalıdır.

Burjuva sineması filmlerini burjuva değer yargılarıyla oluşturur. En önemlisi de, filmlerinde sorgulama ya da önerme değil, kabullenme, onaylama ve yaşamı aynen tekrar etme vardır. Hatta, günümüzde olduğu gibi, tüm değerler paraya vurulduğu için, artık filmlerin içeriği de önem taşımaz. Ön planda olan, sansasyon, dikkat çekmek için her şeyi yapmak; tabii bol miktarda insanların bastırılmış duygularına hitap etmek ve bu yolla insanları sömürmek gelir.

Oysa sinema sanatı da devrimci bir sinemacının elinde, yaşamı sadece yorumlayan ve aktaran değil, sorgulayan ve çözüm öneren bir kuvvet haline gelir. Günümüzde gerçek bir sinema sanatçısı olmak, sistemin karşısında olmayı, baskı ve yasaklamalara karşı mücadelecili olmayı, halkının yanında olmayı gerektirir.

Çalışmalarımızı dünya ve Türkiye sinemasının büyük ustası Yılmaz

Güney'in sanata özelde de sinemaya bakışıyla ele almaya çalıştık.

Büyük usta Yılmaz Güney'in eserleri bizlere ve tüm dünya ezilenlerine 'umut' olmaya devam ediyor. Yılmaz Güney, sanata-sanatçıya ve özelde de sinemaya bakış açısında olduğu gibi ezilen halkla birlikte, onların acılarını, umutlarını, yoksulluklarını film karelerine aktarıp, toplumsal gerçekliği açık bir dille ifade etmiştir.

"Halkla buluşmayan sanat, sanat değildir" anlayışı ile sinemanın da yaşamın içinden çıktığı gibi, yaşamın öznelere buluşması gerektiğini düşünüyoruz.

27-28-29 Mayıs 2005 tarihlerinde Tohum Kültür Merkezi olarak düzenleyeceğimiz kısa film festivalimizin çalışmaları sürerken, festivalimize ilişkin bakış açımızı sizlerle paylaşmak istiyoruz...

Sanatın tüm dallarında olduğu gibi sinema da; yaşamın içinden süzülen emeğin, umudun, sevdanın, dostluğun, ihanetin, çıkarın, ölümün, ayrılığın ve daha bir dizi insana ve insanlığa has olgunun film karelerine nakşedilmesidir.

Ve kısa film... Uzun bir öykünün başlığı ya da çarpıcı bir paragraftır kısa film. Anlık karelerin yıllık etkileri vardır. Bu etkiyi profesyonel bir ruhla halkımızla buluşturmak; sinemayı özelde de kısa filmi, marjinallikten çıkarmak, yaygınlaştırmak yeni yetenek ve ürünleri keşfetmek için sarf ettiğimiz emek ve özverinin karşılık

bulacağını umuyor ve inanıyoruz.

"Kısa Filmler Tohum Kültür Merkezi'nde Halkla Buluşuyor" şiarıyla düzenlediğimiz festivali yukarıda da ifade ettiğimiz temelde holdinglerin, bankaların maddi kaygılarla tekeline aldıkları kısa filmleri, var olan sömürü çarkını; sanatımızı bir silah olarak kullanıp yıkacak ve halkla buluşturarak, sanatın halk için yapılması gerektiğini bir kez daha kanıtlayacağız.

Bir süredir duyurusunu yaptığımız kısa film festivali için, kısa filmle ilgilenen dostlarımızın film çalışmalarını beklediğimizi duyurmuştuk. Dostlarımız da; Diyarbakır'dan Sivas'a, Ankara'dan İzmir'e dahası Almanya'dan İstanbul'a sesimize ses kattılar.

Tohum Kültür Merkezi olarak bu yıl ilk defa düzenlediğimiz bu festivali önümüzdeki yıllarda gelenekselleştirmeyi ve uluslararası boyuta taşımaya hedefliyoruz.

Festivalimizde bize ulaşan filmleri emekçilerin emeği daha iyi anlayacağı, değerlendireceği inancıyla geniş yığınlara izletmeyi ve onların değerlendirmelerine tabii tutmayı anlayış olarak benimsiyoruz.

Festivalimize çalışmalarını gönderen arkadaşların yoğun emek ve çabalarıyla hazırladıkları filmler bizler açısından oldukça önemli bir değerken, bu çalışmaların siz izleyiciler tarafından da büyük bir dikkat ve heyecanla seyredileceğini umuyoruz. Filmlerimizin siz izleyici dostlarımız tarafından seyredildikten sonra, en yerinde değerlendirmelere tabii tutulacağını biliyoruz.

Üç günlük bir süre içerisinde gösterimde olacak olan kısa filmleri, zamanınız ve koşullarınız oranısında tamamını seyretmeniz, seçiminizi daha objektif kılacakken, kataloğumuzdan seçim yaparak seyretme şansını da bulacaksınız.

Yani Kısa Filmlerin jürisi; İşçiler, işsizler, gençler, ev kadınları kısacası; tüm ezilen emekçi halkımız olacaktır...

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ

(Özel gösterim)

FİLM ADI : Notasyon (Ulucanlar Belgeseli)
YÖNETMEN : Medet Dilek
SÜRE : 46 dk.
YAPIM YILI : 2004

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ: 26 Eylül 1999 yılında Ankara Ulucanlar hapisanesinde kalan siyasi tutsaklara yönelik bir saldırı düzenlenmiş ve bu katliamda 10 devrimci tut-sak yaşamını yitirmiştir. Bu katliamı birebir yaşamış olan siyasi tutsakların dilinden katliam ve direniş belli boyutlarıyla anlatılmaktadır. Aynı zamanda Devrimci tutsaklara destek veren başta tutsak aileleri olmak üzere çeşitli demokratik kitle örgütü aktivistlerinin, hukukçuların vb. anlatımları yer almaktadır. Bu çalışma ile ülkemizde ve dünyada kanayan bir yara haline gelen hapisaneler sorununu hafızalarımızda bir kez daha tazelemiş olacağız.

NOT: Notasyon adlı belgesel kısa film süresini aştığı için belgesel şeklinde gösterilecektir.

✓Filmlerimizi seyrederken duyacağınız beğenilerin toplamı sonucu festivalimize katılan filmlere çeşitli ödüller verilecektir. İyi ile kötünün, güzel ile çirkinin, doğru ile yanlışın, ihanetle sadakatin, haklı ile haksızın rekabetinin gizlendiği filmlerimiz karşılık bulduklarıyla iyiyi, güzeli, doğruyu, sadakati, haklıyı temsil edecektir.

Tohum Kültür Merkezi

1. gün/27 Mayıs 2005**Başlama Saati: 18:00**

FİLM ADI:

- 1- Okumak önemlidir (33 sn.)
- 2- Kadınlara Yönelik Şiddet Karşısı (55 sn., 40 sn., 30 sn., 40 sn.)
- 3- Oyun Oynamak (20 sn.)
- 4- Deprem (60 sn.)
- 5- Şizofreni Hastalığı (30 sn., 30 sn.)
- 6- Sokakta Yaşayan Çocuklar (30 sn., 30 sn.)
- 7- Erozyon (50 sn.)
- 8- Futbol ve Şiddet (30sn., 20 sn., 25 sn.)

9- Uyuşturucu (30 sn., 20 sn.)

10- Sigara (20 sn., 15 sn., 20 sn.)

11-Savaşa Hayır (25 sn., 15 sn.)

YÖNETMEN: Ethem Özgüven

YAPIM YILI: 2004

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ: Ethem Özgüven'in Sosyal Reklam çalışmaları olan elimizdeki bu filmler, toplumumuzun genel sorunlarını işlemekte ve aynı zamanda eğitici bir rol üstlenmektedir.

FİLM ADI : Ütücü

YÖNETMEN : Aylin Deveci

SÜRE : 21 dk.

YAPIM YILI : 2004

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Konfeksiyon atölyesinde ütücülük yapan Mesut, bakımını üstlendiği verem hastası kız kardeşi İpek'e çok üzülmemektedir. İpek'i kaybetme korkusuyla yaşamakta ve ne yapacağını bilememektedir. İpek ise günlerini pencere kenarında geçirmektedir.

FİLM ADI : Şaraptan Nağmeler

YÖNETMEN : Başaran Şimşek

SÜRE : 12 dk.

YAPIM YILI : 2002

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : İzleyeceğimiz film içki içerken kendi ölümünü gören bir adamın hikayesi... aynı zamanda alkol bağımlılığının zararlarını göstermektedir bizlere...

FİLM ADI : Tutku

YÖNETMEN : Fatih Konan

SÜRE : 8 dk. 45 sn.

YAPIM YILI : 2005

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Mermer atölyesinde çalışan bir gencin, sevdiği kıızı kaybetmesi ve bir gün sevdiğinin hatırası olan bir çift heykele bakarak onu hatırlaması ve mezarına gitmeye hazırlanırken, aynı zamanda mezarına ziyarete giderken başından geçen olaylar zincirini anlatmaktadır.

FİLM ADI : Çıma

YÖNETMEN : Gökçe Pehlivanoğlu

SÜRE : 12 dk.

YAPIM YILI : 2004

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ: Şehir insanlarının umut yolculuklarını anlat-

maktadır. Ve bu yolculukta, insanları umutlarına ulaştıran vapurlar ve vapurları bağlayan çimacılardan hikayesi...

FİLM ADI : Zaman Oyunları

YÖNETMEN : Süleyman Duran

SÜRE : 13 dk.

YAPIM YILI : 2001

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Bir genç kızın 1 saat önce yaşadığı olayları tekrar yaşamasını anlatmaktadır.

2. gün/28 Mayıs 2005**Başlama Saati: 15:00**

FİLM ADI : Genç Sinema

YÖNETMEN : Özkan Yılmaz

SÜRE : 30 dk.

YAPIM YILI : 1998

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ: Film, 1968-1971 yılları arasında oluşan Genç Sinema Hareketini inceler. Genç sinema hareketi, Yeşilçam Sinemasına alternatif, devrimci sinema düşüncesi oluşturmak amacıyla yola çıkan genç sinemacıların çalışmasıdır.

FİLM ADI : Fellece (klip) / Bulutsuzluk Özlemi

YÖNETMEN : Ethem Özgüven

SÜRE : 5 dk. 5 sn.

YAPIM YILI : 2005

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ: Irak'ta yaşanan emperyalist işgalde binlerce insan katledilmiştir. İşte bu işgal ve saldırganlığa karşı, çocukların katledilmesi ve anne-babasız kalmaması için bir ses de bizden diyen bir çalışma.

FİLM ADI : Bağımsızlığımı ve Seni Seviyorum

YÖNETMEN : Ceyda Aslı Kılıçkıran

SÜRE : 5 dk. 30 sn

YAPIM YILI : 2005

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ: Film, Charles Chaplin'in mizah dilini kullanarak günümüz ikili ilişkilerini "gerçek aşkı" sorgular.

FİLM ADI : Akıllı Arama

YÖNETMEN : İsmail Acar

SÜRE : 5 dk.

YAPIM YILI : 2005

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Film, sorumsuz bir karı-kocanın eşyalarını koydukları yerleri bulamamaları nedeniyle kendilerini ihbar ederek polislere eşyalarını buldurmalarını anlatmaktadır.

FİLM ADI : Düz Koşu

YÖNETMEN : Gülden Çakır

SÜRE : 13 dk.

YAPIM YILI : 2004

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Gaben, Avrupa'ya gitmek isterken İstanbul'da sıkışıp kalan siyah bir futbolcudur. Mahmut'un tek amacı Gaben'i bir futbol takımına sokmaktır.

FİLM ADI : Geriye Kalan

YÖNETMEN : İbrahim Aslan

SÜRE : 10 dk.

YAPIM YILI : 2003

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ: 12 Eylül AFC döneminde üniversiteden atılan bir öğrencinin hayallerinin mühürlenmesini geçmişle bugünün kıyaslamasını anlatır.

FİLM ADI : Kartuli Khmebi (Gürcü Sesleri)

YÖNETMEN : Deniz Kahya / Özge Çiğdem Denizci

SÜRE : 20 dk.

YAPIM YILI : 2004

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Gürcü halkı için "Hayat eşittir müzik" tir. Yaşamı ayrıntılarıyla binbir motifte gizli olan Gürcü müziğini anlatır.

FİLM ADI : Adressiz Sorgular

YÖNETMEN : Mahir Duman

SÜRE : 11 dk.

YAPIM YILI : 2002

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Siyasi nedenlerle aranan bir gencin yakalanması üzerinde kurgulanmış, gözaltı sürecini ve sonra serbest bırakıldığında yitirdiklerini anlatan bir film...

FİLM ADI : Kılıçık

YÖNETMEN : Ahmet Erdal

SÜRE : 6 dk. 30 sn.

YAPIM YILI : 2001

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : İskelede nedeni bilinmeyen bir cinayetin mağdurunun dramatik öyküsü ve çaresizliği anlatılır...

FİLM ADI : Dile

YÖNETMEN : Ahmet Erdal

SÜRE : 4 dk.

YAPIM YILI : 2004

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Bugün toplumdaki bireylerin istedikleri ama gerçekleşmeyen dileklerini anlatan film, bir peri masalı tarzında verilmiştir.

FİLM ADI : Bidon

YÖNETMEN : Ahmet Erdal

SÜRE : 5dk. 30 sn.

YAPIM YILI : 2002

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : İssız bir yerde arabası bozulan bir adamın bidonla su aramaya çıkması ve başına gelenleri anlatmaktadır.

FİLM ADI : St. Cloud

YÖNETMEN : Ceyhun Karabağ

SÜRE : 15 dk.

YAPIM YILI : 2004

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Hayattan kendini soyutlamış bir adam, iskeleye bakan penceresinden işlenen seri cinayetleri görür. Ertesi gün adamın korkusu kapıda bulunduğu bir notla doruğa ulaşır..

3. gün/29 Mayıs 2005**Başlama Saati: 14:00**

FİLM ADI : Anne ya ben!...

YÖNETMEN : Nebahat Arslan

SÜRE : 6 dk.

YAPIM YILI : 2003

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Bir yanda işgal, talan yaşanırken onun karşısında ise direnişler, karşı koyuşlar yaşanmıştır, hala da yaşanmaktadır. Bu filmde insanların emperyalist saldırganlığa ve işgale karşı çıkması gerektiği mesajı veriliyor.

FİLM ADI : Kırıntı

YÖNETMEN : Arinsu Arslan

SÜRE : 9 dk. 3 sn.

YAPIM YILI : 2004

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : İnsan "çocukça" duyarlılığı ve saflığıyla çatlamış toprağın bir yüzünden hayata gülmüşüyor... Yaşama ve başka insanları da yaşatma umudu bu film karelerinde de çok rahat görülecektir...

FİLM ADI : Azrail

YÖNETMEN : Başaran Şimşek

SÜRE : 11 dk.

YAPIM YILI : 2002

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ : Kız arkadaşının ölümünü engellemeye çalışan bir adamın Azrail ile pazarlığı... Bu pazarlık esnasında toplumdan değişik karakterler de bu pazarlığa dahil edilmek istenir.

FİLM ADI : Kemanın Sesi

YÖNETMEN : Cesur Cenk

SÜRE : 11 dk.

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ: Özgürlük savaşında kemanını, gitarını, bağlamasını, kamerasını, tiyatrosunu kısacası sanatını silaha dönüştürenlerin sesini anlatmaktadır bu film, savaşmak, ezilen milyonlar adına savaşmak...

FİLM ADI : Anne Uykudan Kalk

YÖNETMEN : Narine Ceng

SÜRE : 14 dk.

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ: Yoksul bir Kürt çocuğu annesinin ölümüyle tam bir yıkıma uğrar. Dedesiyle yaşamak durumunda kalan çocuk sürekli annesinin mezarında ağlamaktadır. Mezar başında uyuya kalan çocuğu akrep sokar, çılgınlara boğulan çocuk orada ölür.

FİLM ADI : Post Epidemisi

YÖNETMEN : Güliz Gültekin

SÜRE : 20 dk.

YAPIM YILI : 2002

FİLMİN KISA ÖYKÜSÜ: Teşhis konulamayan salgın bir hastalık üzerine gelişen olaylar aracılığıyla sağlık sisteminin özelleştirilmesiyle yaşanacaklar ve sonuçlar işlenmiştir.

Eğitimde “ırkçı gerici kadrolaşma” depremi

Eğitim emekçileri saldırılara rağmen alanlara çıkarak eğitimdeki kadrolaşmayı ve sendikalarının kapatılmak istenmesini protesto etti.

AKP hükümeti de kendisinden önceki hükümetler gibi, elindeki siyasi imkanları kullanarak kendi yandaşlarını kamu sektöründe önemli mevkilere getirerek kadrolaşmayı sağlamaya devam ediyor. AKP, bu kadrolaşmayı sağlarken ortaya traji-komik olaylar da çıkıyor. Bunlardan biri, devlet hastanesinin başhekimliğine atanan bakan yakınının camii imamı olması örneğidir. AKP hükümetinin özellikle genç neslin gelişiminde önemli bir yer teşkil eden eğitim sisteminde gerçekleştirmiş olduğu kadrolaşma oldukça dikkat çekicidir.

Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer'in Milli Eğitim Bakanlığı'ndan aldığı resmi bilgilere dayanarak yaptığı açıklamalara göre, 25 ilde İl Milli Eğitim Müdürlüğü, okul müdürlüğü ve müdür yardımcılığı makamlarında yaklaşık 4 bin kadronun yerleri değiştirilmiştir. Dinçer 5 Mayıs'ta yaptığı basın açıklamasında, “Cumhuriyet tarihinin en yaygın ve en hızlı kadrolaşma operasyonu AKP hükümeti döneminde yapılıyor. Milli Eğitim Bakanlığı'nda tam anlamıyla ırkçı gerici kadrolaşma depremi yaşanıyor. 81 il milli eğitim müdüründen, İstanbul Milli Eğitim Müdürü haricindeki 80 ilin müdürleri değiştirilmiştir” dedi ve Ankara'da İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nde 28 kadro olduğunu ancak 41 kişinin çalıştırıldığını, 13 kişinin vekaleten görevlendirilerek fazladan çalıştırıldıklarını söyledi. “AKP, milli eğitimle yetinmeyip elini TÜBİTAK'a da atarak hem kadrolaşmayı sağlıyor hem de bilimi, bilimsel çalışmalarını kendi ideolojisi doğrultusunda şekillendirmeye çalışıyor” diyen Dinçer, açıklamasının devamında Van'da 1250 kişinin sözleşmeli personel olarak atandığına ve referans olarak AKP milletvekillerinin gösterildiğine vurgu yaptı.

Mersin iline yapılan atamalarda 49 müdür, müdür yardımcısı ve öğretmenlerden 41'inin Eğitim Bir-Sen ve Türk Eğitim-Sen üyeleri olması çarpıcıdır. Mersin'in yanısıra Tunceli'de ise İl Milli Eğitim Müdürü, 3 müdür yardımcısı, 1 şube müdürü ve 1 ilköğretim müfettişinin yerleri değiştirildi.

KAPATMA DAVASI PROTESTO EDİLİYOR!

7 Mayıs tarihinde Mersin ve Diyarbakır'da Eğitim-Sen'li emekçiler sendikalarının, anadilde eğitim kampanyasına destek vermesinden kaynaklı haklarında açılan kapatma kararını yapmış oldukları basın açıklamasıyla protesto

ettiler. Eğitim emekçileri atılmış oldukları “Anadil bölmez bütünleştirir”, “Eğitim-Sen çocuklarımızın teminatıdır” sloganlarıyla uygulamaları kınadılar.

Eğitim-Sen'li kamu emekçileri sendikalarının kapatılmasına karşı bir diğer eylemlerini 8 Mayıs tarihinde Ankara'da yaptılar. Ziya Gökalp Caddesi'nde bulunan Eğitim-Sen 1 No'lu Şube önünde ellerindeki meşalelerle toplanan yaklaşık 200 kişi tepkilerini açmış oldukları “Eğitim-Sen kapatılmaz” pankartı ile dile getirdiler. Eğitim-Sen Genel Merkezi önünde toplanan eğitim emekçilerine KESK Genel Başkanı Sami Evren de destek verdi.

Bunların yanısıra birçok ilde de çeşitli tarihlerde protesto eylemleri yapıldı.

MERSİN

Eğitim-Sen Mersin Şubesi de 14 Mayıs 2005 tarihinde yaptığı bir basın açıklamasıyla kapatma davasını protesto etti. Saat 12:45'te Eğitim-Sen Mersin Şubesi önünde toplanan eğitim emekçileri, alkışlarla eylemlerini başlattılar. “Eğitim-Sen'i kapattırmayacağız” yazılı pankart açan eğitim emekçileri “Örgütlenme hakkımız engellenemez” yazılı siyah önlükler giydiler. “Eğitim-Sen kapatılmaz”, “Emekçiyiz, haklıyız kazanacağız”, “Yoksullaştırdınız, yozlaştırdınız, biz değiştireceğiz” vb. sloganların yazıldığı dövizler de taşıyan eğitim emekçileri, Taşbina önüne doğru yürüdü. Taşbina önüne gelen kitle adına basın metnini Eğitim-Sen Mersin Şubesi Sekreteri Sinan Muşlu okudu. Genel olarak saldırılara değinen Muşlu, “Eği-

tim-Sen, bilimi savunduğu için kapatılıyor” dedi.

İZMİR

14 Mayıs günü Konak Eski Sümerbank önünde toplanan eğitim emekçileri ‘Eğitim-Sen Kapatılmaz’ pankartını açarak kadrolaşmayı kamusal alanın tasfiyesini ve sendikaların kapatılmak istenmesini protesto ettiler.

Eğitim-Sen adına açıklamayı Mahir Ulus yaptı. Ulus; Milli Eğitim Bakanlığı'nda geçmişte olduğu gibi bugün de yaşanan siyasal kadrolaşmaya değinerek eğitim emekçilerinin ve onların örgütlü gücü olan Eğitim-Sen'in eğitim yönetimindeki siyasal kadrolaşma ve kayırmacı politikalar karşısında, bilimsel, laik ve demokratik eğitimden yana olan tavrını, eğitim emekçileri tarafından seçilmesinde ve belirlenmesinde ısrarlı tutumunu sürdüreceğini belirtti.

Ulus; Kamu Yönetimi Temel Kanunu, Yerel Yönetimler ve Personel Rejimi Reformu saldırılarına değinerek tüm bu yasal düzenlemelerin, sadece kamu emekçilerinin ve işçilerin değil, tüm halkın geleceğini ipotek altına almaya çalıştığını ancak Eğitim-Sen'in işlerinin, iş güvencelerinin ellerinden alınmasına karşı, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı talebi ekseninde mücadelesini sürdüreceğini söyledi.

Ulus'un açıklamasının ardından eğitim emekçileri ‘Anadil haktır engellenemez’, ‘Eğitim-Sen'i biz kurduk kapatırmayız’, ‘Sokakta kurduk sokakta yaşatacağız’ sloganları eşliğinde eylemlerini sonlandırdı.

ANKARA

Eğitim-Sen üyeleri eğitim alanında yaşanan kadrolaşmayı protesto etmek amacıyla Kızılay Postanesi'nde 11 Mayıs günü bir araya geldi. “Eğitim-Sen Kapatılmaz” pankartı açan kitle “Zafer direnen emekçinin olacak” sloganını attı. Kitle adına söz alan Alaaddin Dinçer, Türkiye'de siyasi iktidarların yıllardır eğitim sistemini kendi ideolojik siyasal görüşleri doğrultusunda şekillendirdiği-

ni söyledi. AKP hükümetinin işbaşına gelmesinden sonra bine yakın yöneticinin görevinden alındığını belirterek eğitim alanındaki kadrolaşmaya sessiz kalmayacaklarını söyledi. Ardından kitle tarafından “Haberin var mı? Eğitim-Sen kapatılmak isteniyor” başlıklı bildirimler Kızılay Postanesi önünde halka dağıtıldı.

SAMSUN

* Eğitim-Sen Samsun Şubesi 7 Mayıs Cumartesi günü İstiklal Caddesi'nde sendikaların kapatılma davasını protesto eden bir eylem yaptı. Davayı eleştiren bir konuşma yapan Samsun Şube Başkanı Alpaslan Çepni, “Sendikamıza açılan davada yerel mahkemede lehimize olumlu karar verilmesine karşın, dava Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nda önümüzdeki günlerde görüşülecek ve sonuçlanacaktır” dedi. Çepni ayrıca “Gün Eğitim-Sen'i sahiplenme günüdür. Eylemlerimiz sendikamızın kapatma davası aleyhimize sonuçlandırılmaya kadar devam edecektir” diyerek davanın görüşüleceği günün öncesi kitlesel bir Ankara eylemi ve davanın görüldüğü gün de hizmet üretmeme eylemleri yapılacağı duyurdu.

* Eğitim-Sen Samsun Şubesi ayrıca 14 Mayıs Cumartesi günü İstiklal Caddesi'nde bir eylem daha yaptı. Eğitim-Sen üyesi 50 kişi, sendikaların devam eden kapatma davasını protesto etmek için bildiri dağıtımını yaptılar. Bildiri dağıtımının ardından şube başkanı Alpaslan Çepni, kadrolaşmaya, kamusal alanın tasfiyesine, iş güvencesinin ortadan kaldırılmasına, işsizliğe, yoksulluğa hayır dediği için Eğitim-Sen'in kapatılmak istendiğini ifade etti.

TUNCELİ

Eğitim-Sen Tunceli Şubesi üyeleri 6 Mayıs'ta Eğitim-Sen'in kapatılması amacıyla açılan davayı protesto için Milli Eğitim Müdürlüğü bahçesinde toplandı. Burada toplanan kitle, sendikalarına tüzüğünde yer alan anadilde eğitim talebi nedeniyle kapatma davası açılmasını protesto etti. Yapılan açıklamanın ardından Milli Eğitim Müdürlüğü önüne kalem bırakıldı.

“Özgürlük ve demokrasi mücadelesinden emekli olunmaz!”

AKP hükümeti emperyalist kuruluşlar olan IMF ve DB'nin direktifleriyle işçi memur ve emeklileri açıklık karşı karşıya bırakmıştır. Toplumun her kesiminden bu politikalara karşı yükselen haykırışlara DİSK Emekli-Sen de katıldı. Emekli-Sen'liler 14 Mayıs tarihinde Kadıköy'de yapmış oldukları mitingle isteklerini ve sorunlarını dile getirdiler. Emekliler, “açlık sınırının altında sefalet ücreti değil insanca yaşanacak ücret istiyoruz. Sağlık sorunlarımız için gittiğimiz hastanelerde itilip-kakılıp horlanmak istemiyoruz. Yargıtay kararıyla kazandığımız TÜFE alacaklarımızın derhal ödenmesini, tüm emeklilere iki maaş tutarında ikramiye, yacak yardım ve toplu taşıma araçlarından ücretsiz yararlanma hakkı ve 10 yıldır kabul edilmeyen emekliler sendika yasasının derhal kabul edilmesini istiyoruz” biçiminde taleplerini sıraladılar.

Kadıköy'de yapılan mitinge DİSK Emekli-Sen'e bağlı şubelerin yanı sıra Tuzla Deri-İş, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, Halk Kültür Merkezleri, EMEP ve Alinteri gibi kurumlar da destek verdi. Eyleme Kadıköy Et Balık Kurumu önünden yürüyüşe geçilerek başlandı. Yürüyüş kolunun en önünde Emekli-Sen'in açmış olduğu “Artık yeter insanca yaşamak istiyoruz” ve “Özgürlük ve demokrasi mücadelesinden emekli olunmaz” pankartları yer aldı. Emekliler açmış oldukları “Hastaneler ticarethane emekliler müşteri değil”, “İnsanca yaşayabilecek emekli maaşı istiyoruz”, “Hastane kuyruklarında ölmek istemiyoruz” dövizleriyle ve atmış oldukları “Yaşasın örgütlü mücadelemiz”, “Yaşasın sınıf dayanışması”, “Katil ABD işbirlikçi AKP”, “Katil ABD Ortadoğu'dan defol”, “Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek”, “Zafer direnen emekçinin olacak” sloganlarıyla istem ve tepkilerini dile getirdi-

ler.

Yürüyüş sonunda Kadıköy İskele Meydanı'nda toplandı. İlk konuşmayı Emekli-Sen Kocaeli Şube Başkanı Osman Nuri Şenol yaptı. Şenol, “Biz emekliler yıllarca bu ülkenin ekonomisine katkıda bulduk ama gelinen aşamada mevcut hükümetler ve bugün itibarıyla AKP hükümeti bizleri açlığa mahkum etmek için yoğun bir çaba sarf ediyor. AKP hükümetinin bu saldırıları sadece bizimle sınırlı değil, bugün ülkemizde işsizlik dağ gibi büyüyor, haklarını arayan işçi arkadaşlarımız hemen patron tarafından kapı önüne konuyor, üniversitelerde okuyan çocuklarımız okul yönetimi ve sivil faşistlerin saldırılarına maruz kalıyorlar. AKP hükümeti sağlıkta reform deyip hastaneleri işkencehanelere çevirdiler. Ve bütün bu olumsuzluklara rağmen AKP hükümeti pembe tablolar çizmekten geri kalmıyor. AKP hangi pembe tabloyu çizerse çizersin ülkedeki gerçeklikleri, halkın yoksulluğunu ve açlığını değiştiremeyecektir. Ülkemiz emperyalizmin direktifleri doğrultusunda yönetilmektedir. Bundan kaynaklıdır ki çıkarılan bütün yasalar IMF'nin politikaları doğrultusundadır. Ülkemizin can damarı olan KİT'ler özelleştirme kapsamına alınarak emperyalist kuruluşlara peşkeş çekilmektedir. Özelleştirmelerin yanında ülkemizin yeraltı ve yerüstü kaynakları da emperyalistlere ve onların yerli uşaklarına peşkeş çekiliyor. Biz bugün burada sadece kendi sorunlarımızı dile getirmekten ziyade ülkemizde sömürü cenderesine alınan

milyonların sesi oluyoruz” dedi.

Mitingde ayrıca DİSK Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu da bir konuşma yaptı. Serdaroğlu, “Türkiye 2005 yılı itibarıyla iç ve dış borçlarıyla dünyanın ilk üç sırasında yer almaktadır. Tabii ki bu borçların ödenmesi için emekçilerin sırtına daha fazla yük bindirilmek isteniyor. Emekçilerin kazanmış olduğu haklar günbegün budanmaktadır. Ülkemizde 6 milyon emekli bulunmaktadır. Ama emeklilerin üretimden gelen güçleri olmadığından ve yeni yeni örgütlülüklerinin oturmamasından kaynaklı hakların alınması konusunda belli sıkıntılar yaşamaktadır. Biz şunu çok iyi biliyoruz ki ‘hak verilmez hak alınır’, biz bugün haklarımızı almak için burada sesimizi yükseltiyoruz. Ve şuna inanıyorum ki emekliler olarak gelecek nesillere iyi bir miras bırakıyoruz. Emekli-Sen'in ilk mitingi olmasından kaynaklı bu günün önemi daha farklıdır bizim için, biz de DİSK olarak üzerimize düşen görevi yapmaya hazırız” dedi. Emekli-Sen mitingi Grup Karanfil'ın söylemiş olduğu türkü ve marşlarla son buldu. (Kartal)

EMEKLİLER İNSANCA YAŞAM İSTİYOR

Emekli-Sen üyesi emekliler yaşam koşullarının iyileştirilmesi

için mücadeleyi sürdürüyorlar.

Emekliler AKP hükümetinin sosyal güvenliğin tasfiyesine yönelik politikalarına karşı seslerini yükseltiyor. Sağlık ve eğitim hakkının, sosyal güvencelerin gasp edilmesine karşı emekliler 14 Mayıs günü ülkenin çeşitli yerlerinde miting düzenledi. Öğle saatlerinde Abdi İpekçi Parkı'nda bir araya gelen emekliler “İnsanca yaşayacak bir ücret” taleplerini haykırdılar. DİSK'in eski genel başkanları Abdullah Baştürk ve Kemal Türkler'in fotoğraflarını taşıyan emekliler “Mezarda emekliliğe hayır”, “Demokrasi mücadelesinden emekli olunmaz” sloganlarıyla “Verdiğimiz emeğin karşılığını istiyoruz” dediler. Kitleye hitap eden Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysülen; “Çocuklarımızın ve torunlarımızın geleceğini ve sağlığını korumak hepimizin görevi” sözleriyle AKP hükümetinin düzenlemelerini protesto etti. Emeklilerin eylemine DİSK, ÖVDER, EMEP, SDP, ÖDP de katılarak destek verdi. (Ankara)

EMEKLİ-SEN ADANA'DA UYARI EYLEMİ YAPTI

14 Mayıs Cumartesi günü Emekli-Sen şubeleri Akdeniz Platformu'nun düzenlediği uyarı eylemi Adana'da yapıldı. Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önünden saat 12:00'de başlayan yürüyüş Uğur Mumcu Meydanı'na kadar sürdü. Yürüyüşe yaklaşık 500 kişi katıldı. Mitinge Emekli-Sen Adana, Antalya, Silifke, Mersin, Gaziantep şubelerinin yanı sıra BDSP, Alinteri, HÖC, Mücadele Birliği Platformu da katıldı. Kitlenin alana girmesinden sonra, Emekli-Sen adına bir konuşma yapıldı ve ardından çıkan yerel müzik grubunun söylediği türkülerden sonra miting sona erdi. (Adana)

İşçi-köylü'den

ÖNÜMÜZDEKİ ZOR SÜRECE HAZIRLANALIM!

AKP hükümetinin emekçiler ve yoksullar nezdinde yıpranma sınırlarını bir hayli zorlayan yüzü makyaj tutamaz duruma gelmiştir. Yoksulluğun ve açlığın engellenemez olan yükselişine paralel yıpranan yüz her gün biraz daha teşhir olmaktadır. Yıpranan yüzünü tazelemek için yaptığı ataklar da ülke kamuoyu açısından önemli bir etki yaratmamaktadır.

R. T. Erdoğan'ın İsrail ziyaretini bu kapsamda değerlendirmek mümkün. Dış ziyaret atağı ve Ortadoğu'daki bu önemli ittifakla bir dönem yapılan açıklamalardan kaynaklı yıpranan ilişkileri düzeltmek ve "iki ülke çıkarı" için gerekli olan anlaşmaların yapılması amaçlı düzenlenen ziyarette R. T. Erdoğan istediği sonuçları alamamıştır.

Dışta istediği sonuçları alamayan AKP hükümetinin ülkede uyguladığı AB ekseni geniş çaplı politikaların özü talana dayalıdır. Emperyalistler, iş birlikçileri ve uşakları tarafından "İnsan hakları"na, "demokrasi"ye, "özgürlük"lere biçilen misyonla neyin kast edildiğini hepimiz biliyoruz. Erdoğan ve AKP'si de aynı şeyi çalıyor söylemektedir. "AB'ye uyum yasaları" adı altında yapılanlar her geçen gün, geniş kitleler tarafından daha da anlaşılır olmaktadır. Dayatılan özelleştirme saldırısıyla, satılan ve sattırılmaya çalışılan yüzlerce kuruluşla ne yapılmak istendiği, tüm bu uygulamalar ile kime hizmet edildiği anlaşılabilir. IMF reçeteleriyle, köylülüğün üretim olanakları elinden alınmaya çalışılmaktadır.

Binlerce işçi özelleştirme talanından dolayı işsiz kalmıştır ve kalmaktadır. Ezilen, emekçi halkın yaşamsal sorunları egemenlerin umurunda değildir. Sanayide, tarımda hizmet sektörlerinde, irili-ufaklı bir dizi iş sahasında yaşananlar oldukça ciddi gelişmelerdir. Eğitim kurumları birer ticarethaneye dönüştürülmek istenmektedir. Sağlık gibi temel hizmetler ayaklar altına alınmaktadır. Demokratik haklar ve kişi hakları kısıtlanmak istenmektedir. Yeni TCK ile örgütlenmenin önüne ciddi setler çekilmektedir. Bırakalım en demokratik bir talebi, ekonomik bir talep istemine bile kolluk güçleri azgınca saldırmaktadır.

Öğrencilerin talepleri, işçilerin istemleri, kamu emekçilerinin kimi mağduriyetlerini dile getirişlerini, işportacıların kay-

betiği tezgahlarını geri alma uğraşları, yaşamını sürdürmek için ekmek teknesi diye baktıkları balıkçı barakalarının yıkılmasına direnen ailelerin, yerinden yurdundan göç edip, büyük şehirlerin acımasızlığıyla baş başa kalan insanların yaşamları için yaptıkları gecekonduların yıkılmasına karşı duruşları, sendikaların-derneklerin kapatılma gerekçelerine yönelik protesto gösterileri, sosyal adaletsizliğin açtığı gediklere dönük dile getirilen tepkileri ve daha sayabileceğimiz yığınlarca karşı-sında devletin tutumu aynı; yani zor, şiddet yoluyla engellemek, bastırmak ve susturmak.

"Ekonomi düzeliyor", "halkın refah düzeyi artıyor", "halk mutlu", "enflasyon düşüyor", "siyasi istikrar sağlandı", "huzur ve güven oluştu", "terör yenildi" vs. Bütün bunlar burjuvazinin hayali senaryolarıdır, ama gerçekte olan bu değildir. Gerçek; yoksulluk ve açlık sınırında yaşayanların artışı, alım gücünün düşmesi, işsizliğin büyümesi vs.

AKP'nin ve dayandığı politikaların rengi açığa çıktı-çıkıyor. Toplumun hoşnutsuzluğu büyüyor. Alternatif arayışları artıyor. Kitlelerde muhalefet olma potansiyeli kabarıyor ve kabarmaktadır.

Uygulanan politikaların yaratacağı tepki büyüyecek. Çıkan sesler hem çoğalacak hem de çeşitlenerek yayılacaktır. Sonuçta halkın öfke seli oluşacaktır. İşte egemenlerin telaşı bu yüzden.

Dünyada ve ülkemizde egemenlerin en büyük silahı, sarıldıkları en büyük dal terörizmdir. Toplum terörize ederek bunu kullanmaya çalışıyorlar. Ülkemizde de komprador burjuvazi ve toprak ağaları kendi ömürlerini uzatmak için çeşitli yöntemlere başvurmaktadır. Bu yöntemlerden en sık kullanılanı, tüm olumsuzlukların sorumlusunu hükümetler olarak göstermek, ömürlerini dolduran hükümetleri günah keçisi ilan etmek ve yıprandıklarında, "halkın istemleri doğrultusunda" bir söylem geliştirerek yeni bir partiyi hükümete taşımaktır.

2000'li yıllarda faşist diktatörlüğün emperyalist uşaklığı halkımız tarafından kısmen görülmeye başlamış, çürüyen sistemin kirliliği çamaşırları bir bir su yüzüne çıkmıştı. Bu durumu gören egemenler, çareyi yine söylem değişikliği ve hükümet

değişikliğinde görmüştü. Bu değişiklik amacına ulaştı mı? Bu soruya kısmen evet yanıtını vermek doğru olur.

AKP'nin, o süreçte kendisini hükümete taşıyan belli özgünlükleri vardı. Aynı zamanda ABD emperyalizminin bölgesel çıkarları da AKP'nin hükümete taşınmasında etkili olmuştu. Ama AKP'yi hükümete taşıyan esas olarak emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda hazırlanmış oldukları planları hayata geçirme noktasında efendilerine vermiş olduğu garantidir. Zaten bugüne kadar da verdiği sözleri harfiyen yerine getirmiştir.

Gelinen süreçte geniş kitleler yavaş yavaş AKP'nin gerçek yüzünü görmeye başlamıştır. Uygulanan IMF politikaları artık halkımız tarafından görülmeye başlanmış ve burjuva, feodal basında "vozurdanma" olarak isimlendirilen rahatsızlıklar kendini göstermiş ve buna paralel çeşitli kıpırdanmalar başlamıştır.

Aslında tüm bu gelişmeleri kamuoyunu iyi takip ederek, hükümetin ve tabi ki geniş yığınların ruh hali ile birlikte değerlendirmek gerekmektedir. Halkın % 82'sinin ABD karşıtı olduğunun çeşitli "araştırmalarla" ortaya atılmasının, Türkiye'ye gelen ABD'li yetkililerin Türk hakim sınıflarını "azarlaması"nın ardından gelişen süreç, bundan kısa bir süre önce geliştirilen ırkçı-şoven saldırı dalgası "hükümetin askerle yaşadığı kriz" söylemleri ile birleşti.

Bütün bu gerçeklik içinde yaşanan ve önümüzdeki dönemde yaşanması olası gelişmelere bakacak olursak; birincisi işçi sınıfı düne göre daha hareketli bir döneme girecektir. Çünkü uygulanan politikalar yalnızca borç ödemeye endekli hazırlanmıştır. Emperyalizm en fazla "sömürüyü nasıl yaparım"ın planları yapmaktadır. Bunu da girmiş olduğu ülkeyi talan ederek yapmaktadır. Emperyalizmin uşakları "biz kalkındık, krizi atlattık, reel sektöre yatırımlar yapılacak" desin dursun gerçek başkadır.

IMF'nin son olarak gerçekleştirdiği ziyaretin ardından ortaya çıkan gelişmeler de bu gerçeği gün yüzüne çıkartmaktadır. IMF Başkan Yardımcısı Anne Krueger'in verdiği talimatlar bundan sonra yaşanacak sürecin emekçi halk kitleleri açısından çok daha yakıcı gelişmelere tanık olacağını göstermektedir. Krueger, herkesin sefalet ücreti olarak nitelendirdiği "Asgari ücreti" çok bularak kendisine sorulan "270 dolarlık asgari ücretle geçinebilir misiniz?" sorusuna "geçinmek zorundaysanız, geçinmek zorundasınız. Pek çok kişi bundan daha azıyla geçiniyor. Eğer zorundaysanız, zorundasınız" cevabını vermiştir.

Bu politikalar halkın işsizliğine, açlığa çözüm getirmeyeceği gibi emekçi kitlelerin durumunu daha da kötüleştirmektedir.

Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu'nun son raporunda yoksulluk risk grubundaki aile sayısında büyük bir artış olduğu vurgulanarak, bu sayının kontrol edilemeyecek bir miktara doğru gittiğinin altı çizilmiştir.

Yine AİHM'nden Abdullah Öcalan'ın adil yargılanmadığı şeklindeki kararın çıkmasının ardından, devlet yetkilileri tarafından "teröristlerin sınırdan içeri girdikleri", "şehirlerde de eylem hazırlığı içinde oldukları" söylemleri eşliğinde yapılan açıklamalar ve akabinde özellikle T. Kürdistan'ında yoğunlaşan askeri operasyonlar Kürt Ulusal Hareketi açısından yaşanan önemli gelişmelerdir. Devletin on binlerle ifade edilen askeri gücü ile giriştiği imha operasyonlarına karşılık anlamında yapılan misilleme eylemleri ve HPG yöneticilerinin "tehditkar" açıklamaları son günlerde yaşanan gelişmelerin önemli bir parçasını oluşturmaktadır. TC'ye fikir üreten ASAM adlı MİT kuruluşunun son hazırladığı raporda da ilginç tespitler yer almaktadır: "Türkiye son dönemde ciddi anlamda terörist saldırı tehdidi altına girmiştir. Bu tehdidi yönelten örgütlerin başında PKK/Kongre-gel terör örgütü gelmektedir. Bunun yanında ...eylemler gerçekleştiren DHKP-C ve TKP/ML TİKKO örgütleri de terörist tehditler kapsamında değerlendirilmektedir", "DHKP-C ve TKP/ML TİKKO gibi aşırı sol örgütlerin....Türkiye için tehdit olmaya devam edecekleri değerlendirilmektedir", "...somut tedbirler geliştirilmemesi ve bölgenin Türkiye'nin milli menfaatleri doğrultusunda düzenlenmemesi halinde, 2005 yılının terörizm tehdidinin arttığı bir dönem olacağını söylemek mümkündür" diye biten cümlelerde raporda "...terör örgütü ve destekçileri de gelişecek ağır sonuçlara da katılmak zorunda kalacaklardır"* diye yapılacakların sinyalleri verilerek bitirilmektedir.

Bu raporun da kendi sınıf penceresinden yaptığı değerlendirmede de görüldüğü gibi 2005 yılı emekçiler açısından zor, ancak zor olduğu kadar da mücadele dolu geçecektir.

Gelecek sürecin iki önemli özelliği var: Birincisi halk muhalefetinin canlanacağı, ikincisi hakim sınıfların baskıyı artıracakları. Bu iki durumun getirdiği avantaj ve dezavantaj iyi değerlendirilmelidir.

*(1 Stratejik Analiz dergisi Şubat 2005 sayısı 66. ve 73. sayfalar)

GÜNEY ALMANYA DA 1 MAYIS KUTLAMALARI

AUGUSBURG: 1 Mayıs bu yılda alanimizde yapılan ortak görüşmeler sonucunda diğer alman gruplarla birlikte kutlandı. Yürüyüşe türkiyeli insanların katılımının az olduğu görülürken bizler ATIK, ILPS, ATIF pankartlarıyla yerimizi aldık. Almanca yazılı Emperyalist savaşları ve sosyal yıkımı kınıyan pankartlarımızla ve yine ATIK bildirilerini

dagıtılarak A / P yönünü kullandık. Almanca ve Türkçe atılan sloganlarla yürüyüş son buldu. Daha sonra derneğimizde yaptığımız değerlendirme toplantısıyla son buldu.

ULM: Ulm'de 1 Mayıs öncesinde başlayan alman sendikası DGB'ye alternatif 1 Mayıs komitesinin kurulmasıyla çalışmalar başladı. Bu yılki 1 Ma-

yista yine öne çıkan emperyalist iskal ve sosyal yıkım oldu. Aladaki yürüyüşe basta Almanca yazan Dünyanın bütün işçileri birlesiniz Parti pankartı ve kızıl bayraklarımız yer aldı. Yine Almanca Emperyalist iskale son ve Almanyadaki sosyal yıkımı protesto eden ATIK pankartı ve ILPS pankartı ile yürüyüşün en kitlesel kortejini oluşturduk. Yü-

ryüs boyunca dağıtılan bildiri ve atılan sloganlarla alana geldik. Alanda komite adına okunan ortak bildiriden sonra derneğimiz bünyesinde çalışmalarını sürdüren çocuk folklor ekibinin oyunlarıyla son buldu. Yürüyüşten sonra Derneğimizde 1 Mayıs etkinliği Davul zurna ve Grup siarin dinletisiyle son buldu.

Partimiz TKP/ML, aydınlık geleceğe uzanan yolda denenmiş komünist kimliğiyle devrim ve sosyalizme gerçek bir anahtar, dolaysız bir devrimci çılgınlıkta dağlardan yankılanan. Bu çılgınlığa ruh ve can veren de elbette ki kurucu-kuramcımız yoldaş Kaypakkaya ve bu adı bugünlere dek yaşatan onun teorik-siyasal ilkeler bütünlüğüdür. Bu temel ilkeler tabanına yaslanarak ve onun ideolojik, politik kimliğinden güç alarak bugünlere geldik. Boy verdik, serpildik. Kimi zaman yenildik, kimi zaman en yüksekleri nişan almasını bildik. **Kimi zaman** zindanlarda yükselen bir çılgılık olduk, **kimi zaman** fabrikalarda direniş odağı. En

güzeli de dorukları mesken eylemesini bilerek her daim kırlardan şehirlere uzanan uzun ve zorlu yolda demirlemesini bilerek asla ideolojik savruluşa kapılmadan devrimci geleneklerimizde direnmesini bildik. Bu gelenekler bizi bugünlere taşıdı, gelecekte de aydınlık topluma taşıyacaktı. 21. yy. durdurulamaz bir biçimde devrimlere doğru yol alıyor; bu, basit, tekdüze ve kolay yürüyen bir süreçle de olmasa, yeni Ekimler bu yüzyıla da rengini vermeye devam edecek. Ve partimiz TKP/ML, Marksizm-Leninizm-Maoizm bayrağı altında, bu soylu dava için fevkalade bir kaldıraç, sınanmış bir müfreze olarak burjuva-feodal faşist

devleti 'aşıl topuğundan' vurarak 'sökecek şafağa' ulaşmaya ve parti bayrağını Yeni Demokratik Devletin bayrağı yapmaya yeminlidir."Anma etkinliğimiz Grup Haykırış'ın sahne almasıyla devam etti. Genç bir grup olmasına rağmen kısa zamanda yükselen ve önemli bir dinleyici kitlesine ulaşan **Grup Haykırış**'ın seslendirdiği parti ve ordu marşları kitlenin büyük bir beğenisini kazanırken, salonda bulunan gençlik sık sık "**Yaşasın partimiz TKP/ML**" sloganıyla Grup Haykırış'a eşlik etti.

Anma etkinliğimiz katılımcı delegasyonların mesajlarının okunmasıyla devam etti. Ayrıca gecemize; **MKP**,

MLKP, **TKİP**, Kaldıraç, **Kurtuluş Cephesi**, **TİKB** katıldı. Anma etkinliğimiz, **Grup Kızılırmak**, Arzu Şahin, **Ferhat Tunç** ve **Servet Kocakaya**'nın söyledikleri devrimci parçalar ve halk ezgileriyle devam etti. Tüm katılımcı sanatçılar anma etkinin önemi ve gecede bulunmaktan duydukları onuru dile getirerek, gelişen toplumsal olaylara karşı sesiz kalmaması mesajı verdiler. Kültürel programda gençlerden oluşan **Zürih Halk Oyunları Ekibi**'nin sunduğu halk oyunları kitle tarafından beğeniyle izlenirken, **Partizan Sanat Topluluğu**'nun hazırladığı program katılımcıları oldukça coşturdu.

Gecemize gelen mesajlar...Gecemize gelen mesajlar...Gecemize gelen mesajlar...Gecemize gelen mesajlar...Gecemize gelen mesajlar...

Yoldaş Kaypakkaya'nın anısı vesilesiyle dayanışma mesajı

Filipinler Komünist Partisi, TKP/ML Merkez Komitesi'ne ve tüm militanlarına yoldaş Kaypakkaya'yı anmaları etkinliğiyle en militan ve en sıcak selamlarını iletir.

Yoldaş Kaypakkaya Türkiye proletaryası ve halkı tarafından büyük saygı görmektedir. Ki, O, MLM'yi Türkiye topraklarına yaratıcı şekilde uygulayan ve emperyalizme ve onların yerel uşaklarına karşı devrimci mücadelede proletarya partisini doğru çizgiyi verendir.

O, revizyonizme, parlamentarizme, reformizme ve diğer anti proleter düşüncelere karşı tavizsizce mücadele etti.

Biz TKP/ML'nin yoldaş Kaypakkaya şahsında ulusal kurtuluş, demokrasi, ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenleri anma etkinliğinde sizinle beraberiz. Şehitlerin kahramanlığı bize halk düşmanlarına karşı daha güçlü şekilde mücadele etmemizi emrediyor.

Dünya kapitalist sistemi kriz ve çalkantı içinde. Küresel kriz en fazla Asya, Afrika, Latin Amerika ezilen halklarını etkiledi. Onlar eşitsiz ticaret, aşırı borçlanma ve yarı-feodal koşullarda büyük acılar çekiyorlar.

Dünya halklarının bir numaralı düşmanı olan ABD emperyalizmi her geçen gün daha açgözlü ve saldırgan hale gelmektedir. O dünya halkları üzerindeki sömürüsünü daha da artırma çabasında. Saldırganlık savaşlarını başlattı ve birçok ülkeye savaş açmayla tehdit ederek dünya üzerindeki egemenliğini güçlendirme uğraşında. Fakat sömürü ve baskı direnişi büyütüyor. Militan işçiler ve ezilen halklar sosyal hakların kesintisine, emperyalist yağma ve savaşlara karşı sokak gösterileri ve protestoları yapıyorlar.

Irak halkının silahlı direnişi ABD'ye büyük darbe vuruyor. Asya ve Latin Amerika ülkelerinde devrimci silahlı mücadele emperyalizme ve yerel egemen sınıflara büyük darbeler vuruyor.

TKP/ML ve **FKP** diğer Marksist Leninist Maoist Partilerle birlikte emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadelede en önde yer alıyorlar.

Emperyalizme ve uşaklarına karşı yürütülen mücadelede bizler diğer mücadele biçimleriyle birlikte halk savaşı yoluyla silahlı mücadele bayrağını yüksekte tutuyoruz.

Zafere ulaşana kadar devrimi ilerletmeye kararlıyız.

Yaşasın yoldaş İbrahim Kaypakkaya ve diğer devrimci kahramanlar ve şehitler!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için devrimci mücadeleyi ilerletelim!

Yaşasın Marksizm Leninizm Maoizm!

Filipinler Komünist Partisi Merkez Komitesi

Değerli yoldaşlar, Devrimci kız selamlar!

İlk önce değerli yaşamlarını dünya proleter devrimi için feda eden büyük proleter şehitlerimizi saygıyla anıyoruz.

İkinci olarak büyük yoldaş İbrahim Kaypakkaya'nın şehit oluşunun 32. yıldönümü vesilesiyle buraya davet edilmiş olmaktan gurur duyuyoruz.

Türkiye, Kürdistan topraklarında devam eden devrim mücadelesinin daha somut birleşik yolda Marksizm-Leninizm-Maoizm objektif gerekliliğiyle ilerlemesini diliyoruz.

Nepal'de Halk savaşı stratejik saldırı aşamasında ilerliyor. Nepal Komünist Partisi (Maoist) önderliğinde yürütülen Nepal devrimine karşı emperyalistlere karşı cepheleştürüyor, saldırılar düzenliyorlar. Bu süreçte devrim daha fazla uluslararası karaktere büründü. Bu sadece teknolojik ve enformasyon açısından değil aynı zamanda ideolojik siyasal bakış açısından da böyledir.

Bundan dolayıdır ki Nepal'de halk savaşı doğuran sebepler ve önündeki engeller uluslararası durum ve mücadeleyle sıkı sıkıya bağlıdır.

Emperyalist müdahaleye tanık olacağız ve bu uluslararası birleşik direnişle geri püskürtülebilir. Devrimciler ve düşmanlar arasındaki çelişkileri ele alış tarzımız zafere doğru gidişimizi ya da geri adımlar atmamızı belirleyecektir.

Nepal Komünist Partisi (Maoist) ilerleyen halk savaşı sürecinde Markizm Leninizm Maoizmi ve iki çizgi mücadelesini uygulayarak MLM bilimini; MLM ve Prachanda Yoluna sentezlemiştir. Yeni enternasyonalin embiryonik merkezi olarak

öne çıkan Devrimci Enternasyonalist Hareket aracılığıyla bu sürece devrimci hareketler, partiler ve kitleler katkıda bulunmaktadır.

NKP (Maoist) büyük proleter kültür devriminin ruhu ve öğretileriyle devrimi ilerletmek ve karşı devrimi alt etmek için "21. yüzyılın yeni demokrasisini" sentezlemektedir.

Bir Şubat'taki kraliyet askeri darbesi yükselen stratejik saldırı aşamasının sonuçlarıdır. Olağanüstü Hal'in ilan edilmesi sadece eski devletin krizlerinin ifadesidir.

Geniş muhalefet ve eleştirilerin ardından İngiltere, Avrupa Birliği, Hindistan ve hatta ABD askeri yardımlarını askıya aldıklarını ilan ettiler.

Krizi çözmedeki başarısızlıklarına ve devrimin ilerlemesini engelleyememelerine rağmen gericiler bütün medyayı ve tüm temel hakları kontrol altında tutmaktadır ve bu yöntemlerle Maoist parti içerisindeki iki çizgi mücadelesini bölünme olarak yaymaktadır. Asıl olan partinin başarılarını daha da ileri boyuta ulaşması için açık tartışma başlatmış olmasıdır.

"Yanıt, böl ve parçala" kampanyasının başarısızlığından sonra ABD ve Hindistan tam askeri ve politik desteği yeniden başlatmıştır. Son dönemde dört askeri üsse yapılan saldırılar başarının ilerlediğinin göstergesidir.

Hepinizi bu gün enternasyonal proletaryanın ileri cephesi olan Nepal devrimine karşı gelişen emperyalist ve yayılmacı saldırılara karşı birleşik direnişe katılmaya çağırıyoruz.

Sonuç olarak gerçek Maoist devrimciler arasında birliği diliyoruz ve Nepal ve dünya devrimine büyük katkılarda bulunan enternasyonal proletaryanın Türkiye cephesinin hak ettiği ileri yeri alacağına inanıyoruz.

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın Marksizm Leninizm Maoizm ve Prachanda Yolu!

Yaşasın halk savaşı!

Yaşasın DEH!

Yaşasın TKP/ML!

Selam olsun şehitlerimize!

Uluslar arası Nepal Dayanışma Forumu (Insof)

ŞAN VE ŞEREF OLSUN KAYPAKKAYA'YA!

Değerli Yoldaşlar,

Yoldaş İbrahim Kaypakkaya'nın ölümünü andığımız bu günde sesimizi sesinizle birleştirerek haykırıyoruz: **Şan ve şeref olsun yoldaş Kaypakkaya!**

Ülkenize devrimci ve komünist düşünceleri yayan öndere **şan ve şeref olsun!**

O düşünceler ki, binlerce devrimci ve Komünisti doğurdu ve yeni jenerasyonun proletarya ve Türkiye'deki tüm ulusların devrimci mücadelesine katılmalarının ilham kaynağı oldu.

Değerli yoldaşlar,

Emperyalist-kapitalist sistemin dünyamızın her köşesinde işçi sınıfı ve ezilen halklarına karşı saldırısı daha da vahşileşiyor. Aynı zamanda emperyalist barbarlığa karşı halklar mücadelesini güçlendirerek direniyorlar.

Irak direnişi hergün insanlığın en büyük düşmanına karşı saldırılar düzenliyor. Filistin halkı siyonist işgalcileri kendi topraklarından def etmek için kahramanca mücadelelerini sürdürüyorlar. "Fırtına bölgelerinde" Marksist-leninist güçler öncülüğünde ulusal ve sosyal kurtuluş için halklar silahlı mücadele yürütüyorlar.

Son yıllarda proletarya sınıf mücadelesi arenasına daha güçlü şekilde girdi; öfkesini eylemlere taşıyıp kapitalizme ve onun siyasal kurumlarına karşı direnişini daha da büyüttü.

Yoldaşlar,

Yunanistan ve Türkiye proletaryası ve halkları aynı düşmanla karşı karşıyadır. Bunlar ABD, Avrupa Birliği emperyalistleri ve ülkemizdeki egemen sınıflardır.

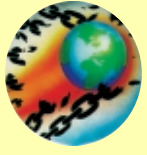
Yoldaş Kaypakkaya'nın anısıyla gelin halklarımız arasında dostluk ve dayanışmayı güçlendirelim.

Gelin, **YKP/ML** ile **TKP/ML** arasındaki yoldaşça ve kardeşçe ilişkilerini güçlendirelim.

Biz, şehirlerde, fabrikalarda, üniversitelerde, okullarda ve kırsal alanda mücadele eden tüm TKP/ML'li yoldaşlara devrimci selamlarımızı gönderiyoruz.

Yoldaş Kaypakkaya tarafından geliştirilen devrimci çizgide dağlarda savaşan gerilla yoldaşlara en sıcak militan selamlarımızı gönderiyoruz.

Yunanistan Komünist Partisi/ Marksist Leninist Merkez Komitesi

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com

BÜROLAR

♦ KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦ İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI KOÇAŞ İŞHANI NO: 87. DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦ MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦ BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦ SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEFELİ İŞHANI KAT:6 NO: 9, TEL: (0362)435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦ MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT:1 NO: 47 MERSİN
♦ AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

PROLETARYA PARTİSİ'NİN KURUCUSU VE KURAMCISI KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA 14 MAYIS 2005 TARİHİNDE ALMANYA'NIN LUDWIGSHAFEN ŞEHRİNDE DÖRT BİN KİŞİNİN ÜZERİNDE BİR KİTLE KATILIMIYLA ANILDI!

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın 18 Mayıs 1973'de Diyarbakır Hapishanesi'nde katledili-

nının yolunu aydınlattı. Kendi sınırlarını aşan devrim dalgası çok geçmeden dünyanın diğer coğrafyalarında da

şinin 32. yılında Almanya'nın Ludwigshafen şehrinde yapılan anma etkinliğine Avrupa'nın dört bir yanından gelen yaklaşık 4 bin kişi katıldı.

Aylar öncesinden hazırlıkların yapıldığı anma gecemiz, bu yıl tabandan bir kitle inisiyatifi geliştirilerek örgütlendi. Kitlemizin öneri ve geçmiş değerlendirmelerini dikkate alan gece tertip komitemiz, programın hazırlanmasından, teknik tüm konularda kolektif bir kitle seferberliğinin öncülüğünde anma etkinliğimizi hazırladı.

Binlerce afişin Avrupa sokaklarını süslediği, on binlerce el ilanı ve sözlü propagandayla kitlemizin sahiplendiği anma etkinliğimiz, 14 Mayıs 2005 tarihinde saat 16:00'da başladı. Sinevizyon gösteriminde, Paris Komünü'nden, Ekim Devrimi'ne, Çin Devrimi, Büyük Proleter Kültür Devrimi, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, köylü toprak işgalleriyle bütünleşen sınıf mücadelesinin Proletarya Partisi'ni nasıl tarih sahnesine çıkardığı şu sözlerle anlatıldı; "İnsanlık kendi tarihini yazmaya devam ediyor. Sınıflı her toplum kendi karşıtını da beraberinde getirdi. Paris Komünü'yle ilk proletarya diktatörlüğünü yaşayan emekçiler, bu kısa ömürlü deneyimden büyük dersler çıkardı. Büyük öğretmen Lenin'in önderliğinde 1917 Ekim Devrimi o güne kadar çözülemeyen ve cevapları verilemeyen tüm sorunlara açıklık getiriyor ve bununla da kalmayarak, işçi sınıfı iktidarı ele geçirerek insanlığı kurtuluşa götüreceği yolu açıyordu. Ekim Devrimi Rusya sınırlarını aşarak evrensel bir kurtuluş yolu olarak ezilen mazlum hakların ve işçi si-

nifinin yolunu aydınlattı. Kendi sınırlarını aşan devrim dalgası çok geçmeden dünyanın diğer coğrafyalarında da yankılanmaya başladı. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın hemen ardından Doğu Avrupa'da kurulan bir dizi demokratik cumhuriyetle birlikte 1949 yılında beş yüz milyonluk Çin nüfusuna önderlik eden büyük öğretmen Mao, Çin Demokratik Cumhuriyeti'nin kuruluşunu tüm dünyaya ilan ediyordu. Mao Zedung sadece devrimi gerçekleştirmekle kalmadı. Marksizm ve Leninizm'in üçüncü nitel aşamasının yolunu da açarak dünya ezilen haklarına ve işçi sınıfının eline aynı zamanda Maoizm bayrağını da verdi. Devrim sonrasında kimin kazandığının hala belli olamadığı sosyalizmde, sınıf mücadelesinin tüm acımasızlığıyla devam ettiğini Marksist-Leninist teori ışığında bunu Maoizmle birleştirerek Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni gerçekleştirdi. Proleter Kültür Devrimi, sosyalizmde devrimlerin devam ettiğinin en somut ve tipik örneği olarak sınıf mücadelesinin tarihi hazinesine altın harflerle geçti Büyük proleter Kültür Devrimi'nin yankısı tıpkı Ekim devrimi gibi tüm dünyaya dalga dalga yayılarak yankı buldu. Bu aynı zamanda yeni tipte Marksist-Leninist-Maoist partilerin kurulmasını birlikte getirdi. Mao Zedung geliştirdiği teorik görüşleriyle ML'ye önemli katkılarda bulundu. **Büyük Proleter Kültür Devrimi yankısını Türkiye'de de buldu.** Ülkemizdeki 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, köylü toprak işgalleriyle bütünleşen Büyük Proleter Kültür Devrimi Kaypakkaya'nın Türkiye tahlili tezleriyle birleşerek partimiz TKP/ML'yi doğurdu. Partimiz Türkiye devrim tarihinde çığır açtı. Kurulduğunda çok sınırlı bir güce sahip olan partimiz, bugün binlerce taraftarı, yüzlerce kadrosuyla 33 yıllık

mücadelesiyle faşizme meydan okumaya devam ediyor."

Sinevizyon gösteriminin ardından Partizan Sanat Topluluğu ve Grup Haykırış'ın birlikte söylediği Enternasyonal'in hemen ardından yapılan saygı duruşuyla başta Komünist önder İbrahim Kaypakkaya olmak üzere, sınıf mücadelesinde şehit düşen tüm devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganı gece boyunca atılan sloganların başında geldi.

Gece tertip komitesi adına yapılan konuşmada anma etkinliğimizin 32. yılındaki anlamı ve önemi üzerinde duruldu. Tertip komitesinin konuşmasında şunlara vurgu yapıldı; "Bugün, bizi burada bir araya getiren tutkal, hiç şüphesiz ki, Kaypakkaya adı ve onunla cisimleşen ve ardı sıra bize armağan ettiği partimiz TKP/ML'dir. Bugün, bizi coşkun bir kararlılık, sarsılmaz bir inanç ve karşı konmaz devrimci bir güçle bir araya getiren temel, 'ser verip sır vermezliğin' yıkılmaz abidesi yoldaş Kaypakkaya'nın katledilmesinin ardından geride bıraktığı teorik-siyasal ilkeler bütünlüğüdür. (...) Bugün, eğer onun adı sınıf ve bağlaşıkları ve sokağın sefaletle itilmiş kitleleri içinde büyük bir saygınlığa sahipse bu, onun, kendisinden önceki pasifist-parlamentarist, tatlı su devrimciliği ve Kemalizm hayranlığı ile u y u t u l a n t o p l u m u u y a r m a d a getirdiği siyasal çözümlerinin yakıncılığındandır. Hele hele Kürt sorununda

buzun kırılarak yolun gösterilmesinin ona borçlu olduğunu kim yadsıyabilir ki? Ya yakın resmi tarihin onun tarafından hallaç pamuğuna çevrilişini? O, reformizme karşı devrimin, süknete karşı fırtınanın, anayasal çizgiye karşı 'silahların eleştirel gücünün' temsilcisiydi. Onun adı her daim devrim ve sosyalizm, inanç ve irade ile ayrılmazcasına iç içe geçmiştir. (...)

Kaypakkaya'yı andığımız şu günde geldiğiniz ülkeye dönüp bir bakın. Bağnaz Türk milliyetçiliği üzerinden şovenizm adeta şaha kalkmış. Mersin'deki olaylardan sonra geliştirilen bilinçli Türk milliyetçiliği Trabzon'daki linç girişimi ile doruğuna çıktı. Milliyetçi boğazlaşma resmi gizli ve açık güçler tarafından kışkırtılıyor; halklar arasında düşmanlık gerildikçe geriliyor. Ve sokağın gerici, faşist güçlerini teşvik edenler, Türk bağnaz milliyetçiliğini dayanak noktası olarak hasadı toplamak istiyorlar. Kürtler ezilen, bağımlı ulus olarak, ezen, egemen ve sömüren Türk burjuvazisince Türk kimliği içinde zorbalıkla eritmeye, sindirmeye ve yok edilmeye çalışılıyor. Erken sönen Avrupa Birliği rüyası, sefaletle cebelleşen işçi ve emekçilerin dayanılmaz durumu, AKP hükümetinin daha ilk birkaç yılda dökülen cilasını toplumsal canlanmaya çanak tuttu. Kitleler arasındaki küflü ruh hali yerini karşıtına bırakmaya başladı. Toplumsal muhalefet adım adım tırmanmaya ve SEKA direnişinde olduğu gibi işçiler palasını bilemeye başladı. Burjuva-feodal devletin resmi statükocuları ise Türk bağnaz milliyetçiliği ile kolu-kanadı kesilmiş bile olsa, Kürt hareketinin serpilip gelişmesine geçit vermemeyi,

hem de yükselmeye devam eden muhalefeti sindirmeyi politik eksen bellemiş bulunuyorlar. Kapının eşliğindeki toplumsal kaynamayı da, Kürt muhalefeti de şovenizmle geriletmek istiyor resmi statüko. Ne ki nafi! Burjuva-feodal faşist güçlerin demir ağı içinde de olsa toplum yer sarsıntısı geçirmeye devam edecek. **Gelecek aydınlıktır! Devamı sayfa 31'de**